

உ
முருகக்கடவுடுணை
ம யி லா ச ல கீ க ல ம் ப க ம்
தி ரு ப் பு க ழ்
பதிகங்கள்.

இவை
மஹான வண்ணச் சரபம்
முருகதாசசுவாமிகள் திருப்புக்குச்சுவாமிகள்
எனவழங்கும்
ஸ்ரீலஸ்ரீ தண்டபாணிசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தன.

பொம்மைய பாளையம் பெரியமடம்
வீரசைவசிங்காசனாதிபதியாகிய
ஸ்ரீமத் - சுவக்கியானபாலையசுவாமிகள்
பொருளுதவிகொண்டு
திருவாமாத்தூர்

கௌமார சபையாரால்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இரண்டாம் பதிப்பு.

இரத்தாக்ஷிஸ்ர மகரவி.

1924

சென்னை :

கே. ஏ. ரி. அ. சீ. சு. கீ. கூ. ட. நீ. தி. லீ.
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உ

முருகக்கடவுளை

சா தீதுகவிகள்

சோழவந்தானூரிலெழுந்தருளியிருந்த

ஸ்ரீ ம த் - க ந்த சாமி சுவாமி க ள்

அருளிச்செய்தன.

அறுதீர்நீருத்தம்

மேலெண்ணூரவரவேள்விப் புலையுமிகழ்திருப்புக்கோன் வீளம்
பிச்சுட்டப், பாலையனுக்கருள்புரிந்த மயிலமலைக்குகன்கொள்கலம்
பகநாற்பான்மை, யோலையெழுத்துமர்வுணராப் புதுப்புலவர்குழுவறியா
துண்மைவெண்மை, வாலையருண்முற்பவத்தும் பெற்றபுலவோரு
ணர்ந்து மகிழ்தற்பாற்றே.

லெண்டா

களளக் கருத்தினர்க்குக் கைப்பாய்க் களங்கமின்றித்
தெள்ளத் தெளிந்தவர்க்கே தித்திக்கு—முள்ளப்
பலிக்குந் திருப்புகழைப் பாடுஞ் சரபங்
சுலிக்குமயி லக்கலம்ப கம்.

இந்து லட்சுரியரது மாணாக்கர்களிலொருவராகிய
தி - செ. சித்திரபுத்திரபிள்ளையவர்கள்
இயற்றியன

அறுசீர்விருத்தங்கள்.

திருவருண் முருகதாசன் நிருப்புகழ்க் காரனெங்கள்
குருபரன் றண்டபாணிக் கோலமுஞ் சமைந்தமேலோ
னருள்வலிப் பெரியோபோற்று மயிலொடு மயிலமேலிக்,
கருணைசெய் கந்தன்மீது கலம்பக முரைசெய்தப்பால். (க)

அதிநய வண்ணப்பாவே யாந்திருப் புகழுமற்றும்
பதிகமோ ரிரண்டிம்பாடிப் பாலைய முனிக்குமன்னன்
றுதிபகர்ந் தருட்பேராண்மை தோய்சிவப் பிரகாசற்கும்
விதிமுறைப் பதிகம்பாடி மேதினி யுயர்ச்செய்தானே. (உ)

எண்சீர் வண்ணவிருத்தம்.

தனந்தனந்தன தானன தனனா.

கலம்பகம்பல பாடிபுலவீர்
கவின்பெறும்பொழி லார்திருமயிலா
சலம்புரந்தவீர் சேயசண்முகவேள்
சரண்புனைந்துயு மாறுகொள்விழைவா
னலம்பொலிந்தநெல் வேலியில்வருவா
னவின்றதொன்றுள தேயதனிடையீர்
பொலம்பிறங்கயி னீபமொடணிதோள்
புனைந்தவண்கவி நாடுதல்கடனே (ங)

இந்நூலாசிரியரது பத்தர்களிலொருவராகிய
உரத்தூர் சின்னூரெட்டியாரவர்கள்
இயற்றியன

வேண்பா.

மாமதுரச் செந்தமிழ்ப்பா வாணர்தமக் கண்ணையாய்ப்
பாமரருஞ் சீர்பெறச்செய் பாலைய - ஞாமகணேர்
தண்டபா ணிச்சராபந் தன்னையி லாசலத்திற்
கண்டளவி லுள்ளங் களித்து. (க)

கட்டளைக்கலித்துறை

குருநீ திக்கேற்ற முநமனுங்கூறிக் குழைந்தணைத்துத்
திருநீ றுநெற்றியிற் றீட்டிநங்கந்தன் றிருவடியிற்
கருமாலீக்குங் கவிமாலேகுட்டெனக் காணரிய
பெருமானுரைத்தன னென்றேசந்தோடம் பிறந்தபின்னே. (உ)

இாட்டையாசிரிய விருந்தம்

அந்தமயிலாசலக் குகன்மகிழ்கலம்பகமு மணிதிருப்புகழிராறு, மறு
தினஞ்சிறுவர்களு மாவலொடுமேத்துதற்காகுமிருபதிகங்களுந், தொந்த
முறுமெய்ப்புகழ்ச் சிவஞானபாலைய சுவாமிபுனை பதிகமொன்றுங்,
தூயபுலமைச்சிவப் பிரகாசமுனியிசைதொ ணிக்கின்றபதிகமொன்றுங்,
கந்தவேளருளையுந் தனதன்பருக்குதவு கருணை பொலிகின்றபுண்புங், கவி
கோடியாயினும் பொழிவதற்கஞ்சாத காளமுகினிகர்மாட்சியுஞ், சந்தமலி
யொலியலந் தாதியுடனெழுவகைத் தமிழிலக்கணமொழிந்த, தாட்டிக
மும்பின்னுமுள்ளபலதகவுந் தழைத்திடமொழிந்தனனரோ. (ஈ)

பதிப்புப்பாயிரம்.

இந்நூலாசிரியசுவாமிகளது மாணுக்கரும் குமாரருமான

தி - மு - செந்தினாயகம்பிள்ளை

இயற்றியது.

என்சீர்விருத்தங்கள்.

திருமலியு மயிலமலைத் தலைமிசைவாழ் முருகோன்

றிகழ்புயத்திற் கலம்பகப்பா மாலைமுன்பாலையன்

பொருவிலுரைப் படிமுருக தாசகுரு நாதன்

புகன்றணிந்தா னதனையிந்தப் புலியினர்தேர்ந் துய்வான்

கருணைகொளப் பாலையன் சுதனும்பா லையன்

கவின்மிகுமச் சினிற்பதித்துக் கனவுதவி புரிந்தா

னிருகிலமுற் றவர்பெறவப் புத்தகந்தீர்ந் ததனா

விரண்டாகும் பதிப்பினைநன் கினியதயை யாலே.

அந்தப்பா லையன்சுதனாப் பொன்னுசா மிப்பே

ரமைந்துதவ நிலைகொளும்பா லையனெனும் பெரியன்

சொந்தப்பான் மையிற்பொருளீந் தச்சியற்றிச் சோலை

துன்னுசிர வணபுரரா மானந்த முனிவன்

வந்தற்பாற் றன்னிடஞ்சந் திததபெரும் களிப்பை

வளர்க்கவெளிப் படுத்தினன்பொன் மயிலுக்கைக்குங் கந்தன்

சந்தப்பாப் பதிகமுதற் சிலதுதிக ளாதனிற்

சார்ந்தமைந்த வப்பெருமை சாற்றிரிதா மன்றே.

குருபாதமேகதி.

முருக்கடவுளை.

மயிலாசலக்கலம்பகம்.

பாயிரம்.

கொச்சகம்.

ஆனறுசிவப் பிரகாச னரியதுதி தனக்கெய்தச்
சென்றுபகர்ந தனாநாடிச் சிவஞான பாலையன்
சூன்றுளையர் மயிலமலைக் குமரனுக்குக் கலம்பகமொன்
றின்றுசொலத் திருப்புகழோ னிடத்திலினி திசைத்தானே

பெண்பா

ஆட்டுப்பால் வாய்வை யடக்கி யடுத்துவந்து
சீட்டுக்கு வாடலென்று செய்துபல—பாட்டுடைய
பாலையனை யேவியென்னைப் பற்றிவலி தாண்டுகொண்டான்
மேசலை மிகுமயிலத் தோன்.

எண்ணீர்வண்ணவிருந்தம்.

தனதனதத்தன தத்தத்தனந்தனனா
சயிலமுழுக்கவும் வெட்கச்சிறந்தானா
தமதுருவொத்தரு விப்பொற்பிசைந்துளதா

அ

மயிலாசலக்கலம்பகம்

மயிலமலைக்குக னுக்குக்கலம்பகநூல்

வணிகுவதற்குயர் சொற்கட்டுவந்தருள்வீர்

வெயிலவனுற்றவ யிற்றுச்செழுங்குளிறே

வெளிமலர்க்குளி ருக்கைக்கிசைந்தவனே

யயின்மயில்குக்குட முற்செப்பநின்றன னே

யடியர்பதக்கம லத்துற்ற நுண்பொடியே.

நூல்.

மயங்கிசைக்கோச்சுக்கலிப்பா.

திருமகள்சேர் நெடுமாயன் செங்கமலக் கண்கடரு
மிருமடவார்க் கிடையீடு மெழிற்பவன மலைபோல்வாய்
பரிதிமதி யிசைந்தாங்கு பகர்முடியு முகமொன் றும்
விரிகருணை விழிமுன் றும் விளங்குகுழைச் செவியிரண்டும்
வண்பனுவற் பைங்கிள்ளை மணநுகரு மணிநாசிச்
சண்பகமுஞ் சிறுமுறுவற் றரளநகைக் கனிவாயும்
பொற்பணியும் பன்மலரும் பொலிந்தகழுத் தொடுமார்பும்
விற்படுமின் னெனக்காணும் வென்றிவேல் வியன்பீரு
மடல்வயிரந் திரிகுல மபயம்வர தந்துலங்குங்
கடகநெடுங் கரந்தாங்குங் கவின்றோள்க னொருநான்கும்
குஞ்சிமணிச் செஞ்சதங்கைக் கொத்தரையுங் கோசிகமும்
விஞ்சியபே ரானந்தம் விளைத்தருளுந் துணைத்தாளுந்

கொண்டுமயி லாசலத்தின் குவட்டிலுறுங் கோயிலிடை
மண்டுசடைச் சிவஞானி வலத்தமர வாழ்கின்றாய்
மயிலேறித் தகரேறி மழுவெள்ளைக் களிதேறிக்
குயில்போலு முமையாள்கண் குளிரவருங் குருந்தேரீ

இவையெட்டுந் தாவுகள்.

அன்வழிபடமுன மருணலமருளினீ
முரகரியமரர்முன் மொழிபுகழ்மாவினீ
யயனமுதலமர வறமொடுகறுளினீ
புயலிவர்மகபதி புனைமுடியுதவினீ

இவைநான்கும் அநாகங்கள்.

அன்பொடுமுன் றுதிகூறி யாறெழுத்தா லருச்சித்துத்
தென்பொதியைமிசைவாழ்வான்சிறப்பனைத்தும்பெறச்செய்தாய்
நின்னொம் தொன்றினையே நிகங்குறச் சலியாத
மின்னான் றிழந்தகரம் விரைந்துதவி மீண்டுவந்தாய்
நற்கீரன் சிறைநீக்கி நவிலரிய தமிழணிவான்
கற்கீறி யலகையையுங் கடியவடி வேல்விடுத்தாய்
முற்றுசுவைக் கவிப்பொய்யா மொழிப்புலவன் களிகூரப்
பற்றுமொரு கோலொடுமுன் பாலையின்முட் டையுமானாய்
தென்னருணைக் கோபுரத்திற் றிகழாருவன் றனக்காக
முன்னமொரு தூணிடத்தின் முன்புபதற்கு மிசைவுற்றாய்
போரிநகர் முனிவன்முதற் புகலுமவர் புகல்கின்ற
சீரியவ ரளவில்லார் சிந்தித்த பேறளித்தாய்

இவையாறுந்தரவுகள்.

ஏனமருப்பற மோதிவதைத்தனை
யேழிசையிற்கவி கோடிதொடுத்தனை
மானவிற்கட்குரி யாரைமயக்கினை
மாசறுசிட்டிவி னேதமியக்கினை

இவைநாஸ்துந ிச்சோடியம்போதங்கங்கள்.

மாவடி யோடற வென்றனை
மால்வரை யாவினு நின்றனை
தாமத ரோர்வரி தாயினை
சாரணர் வாழ்வற மேயினை

இவைநாஸ்துந ிச்சோடியம்போதங்கங்கள்.

சேவல்பொறுத்தனை
பாவமறுத்தனை
சந்தையு னுற்றனை
விந்தைகள் பெற்றனை

இவைநாஸ்துந ிச்சோடியம்போதங்கங்கள்.

ஆதலில் - இது தனிச்சொல்.

கடலிற்பொருநையிற் கனலிற்றமியேன்
றிடமுடன்விடுத்த செழுந்தமிழ்ப்பனுவ
லனைத்துமீண்டொளிந்தர வளித்துமுன்னின்று
கினைத்துணைத்துயருஞ் சேராதோரீஇத்
திருமலைக்குவட்டிற் செய்தபேராட

லுருமலைக்கோயிலி லுரைத்தமாற்ற
 மாதியபிறவு மலைத்தோரும்
 பேதியாவண்ணம் பேசப்பூரிந்து
 கைச்சிலைக்குறவர் கவின்றருசாரற்
 பச்சிளஞ்சோலைப் பரண்மீதிருந்தாண்
 மதலையென்றியாவரும் வழத்தவைத்துப்
 பதநிழற்றருவாய் பரமெனவந்தேன்
 விதிமுறைதவறி வெள்ளிலைமென்று
 கதிர்மணிவடமுலை கருத்துட்டோன்றப்
 பழையபாவொன்று பகர்வான்றனையும்
 விழைதருகருணை மிகையாற்புரந்தாய்
 நின்றிருவுள்ளமெந் நேரத்
 தென்றிகைப்பொழிக்கு மெனவிரங்கினனே. (க)

ஓத்தாசியக்கிநகம்.

வேண்பா.

இரங்குந் திருவுள்ளத் தேற்றமுற்ற செவ்வேள்
 வரங்கௌல்லா நல்குமலைகேள் — குரங்கனைய
 பாழ்மனமே பல்கோடி பத்தர் பரிசுபெற்று
 வாழ்மயிலத் துள்ள மலை. (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மலைத்தெய்வமேபரமென்றொப்பிடாச்சிலமானிடருஞ்
 சிலைத்தெய்வம்வைத்துப் பலவாறுநாமங்கள் செப்பலென்னே

நிலைத்தெய்வம்வாழு மயிலாசலத்தி னிறைபுகழ்நேர்
கலைத்தெய்வமானபிடியேவெண்டாமரைக் கன்னிகையே. (ஈ)

கலிப்பா.

கன்னிக் குறத்தி கணவன் மயிலவெற்பை
யுன்னிக் கருத்தோ டுடலுருகப் போற்றிசைக்கு
மென்னிட்ட மின்னதென யாரறிவா ரென்றனக்கு
மின்னிற் றிகழந்தகதிர் வேலுமயி லுந்துணையே. (ச)

கலிநிலைத்துறை.

மயிலாசலத்துற்ற குமரேசனுக்கான வழிபாடதாற்
கயிலாயமொடுமேரு வரைமீதுவைகுங் கனற்கண்ணுதல்
பயிலாகமத்தைப்ப ழிக்கின்றதீயோர்கள் பகைமிஞ்சுநா
னொயிலாருமடவார்த மக்கிச்சைகொடுவாட லொவ்வாததே

கட்டளைக்கலிப்பா.

வாதநூற்பிணக் காளர்கண்காணரு
மலயமால்வரை மாமுனிதன்னருட்
போதவாரியின் முழுகிட நாடுவேன்
புந்திரொந்துபு லம்பிடலாகுமோ
வேதநான்முகக் கள்வனைக்குட்டிய
வீறுகொண்டொளிர் மெஞ்ஞான தீதசிகா
மாதமோர்திரு நாள்வருஞ்சீர்திகழ்
மயிலமால்வரைவாழ்முருகையனே. (ஈ)

கவிவிருந்தம்.

ஐயமின்றிமுன் னறைந்தவாசகப்படி யருளி
மெய்யர்தம்புடை யூடுறவிடுக்குநா னுளதோ
வையம்வானொடு துதிசெயுமயிலமா மலையின்
செய்யபொற்குவ டாமெனத்திகழ்தருஞ் சேயே. (எ)

அறுசீர்விருந்தம்.

சேயநாண் மலர்கொண்டின்னைத் தினந்தின மருச் சித்தேத்தூந்
தூயவர் கமலப்பூந்தாட் டுகளனி தலும்விண்போமோ
மாயவன் மருகா விண்ணோர் மகர்புணர் கனவாவள்ளி
நாயகா மயிலவெற்பி னடஞ்செயு முருகவேனோ. (அ)

எழுசீர்விருந்தம்.

முருகருமலர்க் கடம்பணிபுயத்தனை முவிருமுகத்தானை
யருகர்பாழ்மதத் திமிரமில்வுலகைவிட் டகலவந்தருள்வானைப்
பெருகுசீர்த்திரு மயிலமா மலையிசை பேணியபெரியோர்தங்
கருணைஞானமுஞ் சித்தியுமுணர்பவர் காலனுக்கஞ்சாரே. (ஈ)

எண்சீர்விருந்தம்.

அஞ்சலனித் தாண்டபெருங் கருணைச்சீரு
மருணகிரி தாமென்னநீ யறைந்தசொல்லும்
வஞ்சகமென் றிகழ்வதற்கு மஞ்சகின்றேன்
வருத்தமினிச் சகிப்பதற்கும் வல்லேனல்லே

னெஞ்சகத்தன் றுடியதை மறக்கமாட்டே

னெடுமயிலக் குவட்டினின்முன் நின்றேன் கண்பார்
பஞ்சவன்னச் சிகியூரும் பவளமேனிப்

பண்ணவனே யெண்ணரிய பான்மையானே. (க௦)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்

ஆனமட்டிற்பணிபு ரிந்துனதுமெய்யன்ப ரவையினிற்பு
கலிரும்பா, தணிநகைமடந்தையர்மு லைத்துணைநினைத்துருகி
யலமருந்தமியனேனை, யினருக்கமனனைய வீரர்முதலோர்
களுமி றைஞ்சும்பதத்தில்வைத்துன், நெழில்வதனநிரை
குலவு மறுவகைநெறித்தலைவ நென்றொளிரவுஞ்செய்
வையோ, கானவக்குடிவிலொரு கருகூலமெனவந்த கன்னிக்
கிசைந்தகணவா, கனகநகராதிபன்வ ளர்த்தபிடிசுண்டுளங் களி
கூவருகந்தனே, வானளக்குங்குவநி தொறுமிழியுமருவிபல
மாலிகையெனக்குலாவு, மயிலாசலத்தில்வரு புலவோர்துதிக்கு
மொரு வடிவேல்பிடித்தகுருவே. (க௧)

பு ய வ து ப் பு.

தனன தான தத்த தன - தானத்தனந்தன.

குருபராவெனத்தினமு முருகிராடுமெய்ப்புலவர்

கொணர்வதானமுத்தமிழை நேசித்துயர்ந்தன

குரவரீபமுற்பகரு மளவிலாமலர்த்தொகுதி

குலவுமாலிகைத்திரள்கள் சூடிப்பொலிந்தன

குறைவுறவொளிப்பரிதி யனையதோளணிப்பகுதி

கொடுபல்பூணெடுத்தொருமு நூலுற்றிலங்கின

குவிசமுவிலைப்படைவில் சணைவைவேன்முதற்பலர்சொல்

குருதியுலுடைக்கருவி சோச்சுபந்தன

குக்குகுவெனத்தனது சிறகைமோதடற்பறவை

குளறிடாமொழிக்களியொ டேறிப்பிறங்கின

குளிரும்வானியிற்கவுரி முலையினோடுகிர்த்திகையர்

குயமுமார்வமுற்றமுத மீயப்பிசைந்தன

கொடியராவீணைப்பகலை யுலகின்மாரிவைத்தமார்

குழுவெலாமெதிர்த்தமர்செய் தோடக்கவின்றன

குறளைநாசத்தவசி முயலும்வேள்வியிற்றகரொர்

குதிரையாகிடக்கசையி னுல்விட்டுவந்தன

குடையதாமெனக்கலப நிழல்கொண்மாமயிற்கடவல்

குணமெனாகிணைப்பவர்க ளுநிற்றவிர்தன

குமிழிதோய்மதத்தயில மொழுதும்வாரணக்களிறு

குதறினாலைழிற்றலையின் மோதிச்சிவந்தன

குவளைநேர்விழிச்ச்சிமின் மருவுவான்வளர்த்துதவு

குமரிபூண்முலைக்களப மாரக்கமழ்ந்தன

கொடியினாடுவைத்திறுக முடியும்வார்தழைக்கலைகொள்

குதறினாணிப்பரண்மு னேகிக்குவிர்தன

கொலைசெய்வாள்விழிச்சிறிய மசளிப்பார்வைமெய்த்தவர்கள்

குலைவுறாமனக்கவன மீறப்பொருந்தின

கொடுமையேமிகப்புரியு மவர்கள்வேரறக்கறுவு
 குறியுளார்தமக்கிழிவு றுமற்புரந்தன
 கொடையிலாழுமுக்கயவர் மனைகடோறுமுற்றடியர்
 குறுகிடாதருட்கடலின் முழக்கச்செய்பண்பின
 குசையுநாணுறக்கதுமை யுடையமிபாமெனப்பெரிது
 குதிகொள்வேனுளத்திலும நாள்சற்றொளிரந்தன (வ)
 வருவவாதமிட்டுழலு மவர்கள்போகமற்றவர்க
 ளனுசுமாரிரட்டியந னீதிக்குளொன்றின
 வணிகொள்வார்செவிக்குழைக ஞலவசீர்பொறுத்தழிவி
 லசலமேயெனக்கவிஞர் பேசக்கிடந்தன
 வடலையாருடற்பரமர் பிரணவாகரப்பொருளை
 யறியுநாள்புனற்சடில மேறிக்குளிரந்தன
 வகிலலோகமுற்பருகி யுமிழுமால்வயப்படையை
 யடையுமாரியற்றியநல் வீறுற்றொழுந்தன
 வரியநான்மறைக்கிழவ னுடலில்வேர்வைவிட்டலறி
 யவசமாகிடச்சிறிது கோபிக்கைகொண்டன
 வமரர்கோன்மிகப்பயமொ டிணையில்காவிரிக்கரையி
 லமையெனாவுருப்பெறுத றீரப்பிரந்தன
 வடல்கொள்வீரருட்டலைவ னொருவன்சரக்கணைகொ
 டவுணர்கோனினைப்பழிதல் காணச்சிறந்தன
 வலரும்வாரிசக்கடவுள் வரமதாலுவப்படையு
 மவர்கண்மேலெதிர்த்தவனை யாளப்புருந்தன

வளவின்மாயைவெற்புருவ முடையதானவப்பயலை

யணுவைநேர்பொடிப்படமு

ஞாட்டுகின்றன

வழலும்வாய்விடக்கடிது பீபாருததாருக்கக்காடிய

னழியவேல்விடுத்துலக

மோதத்திகழ்ந்தன

வறிவினான்மிகப்பெருமை யுடையகோளரித்தருவ

னறையும்வாசகப்படிய

னோனைத்தடிந்தன

வலைமனோததிக்கிடையி னெடியமாமாத்ருவொ

டவிருவானையப்பொழுதி

லேவெட்டுமொயம்பின

வமலயோகதத்துவசின் மயசுவோசமுற்றவர்த

மரசனாமகத்தியனை

நேர்முத்தரன்பின

வயர்வுறாமலைக்கணமு முருகனையெனப்பகரு

மவள்கைவேறுபட்டதனை

யிதற்கிரங்கின

வலகையான்மிகத்தொரு மொருவனோடுபற்பலரு

மவிவுறாதுகற்கத்தவு

கிறப்பிளந்தன

வதிகவாழ்வுடைப்பழைய மதுரைபூரினிற்புலவ

ரலமராதுகைக்குறியி

னல்வைத்தநண்பின (௨)

கருதுமாறுமுற்குலவி யுதவிடாதபொற்குவடு

கதறமோதிடத்தகுதி

யாவுற்றசெண்டின

கூலையேவிடத்துணியும் வருணனூர்தொழ்த்தனது

கதிர்குலாவுசத்தியனை

விசிக்கனன்றன

கனகநாடுடைத்தலைவன் வலியதூதரைக்கொடுசெய்

கபடமானதிற்சிறிது

னோவற்றிருந்தன

கஅ

மயிலாசலக்கலம்பகம்

கவிசொலேனெனத்தினமு நுவல்பொயாமொழிச்சேதிரொர்
கரியகோல்பிடித்திசையு மாடற்பயின்றன
கனலதாமலைக்கருகி னிலவுகோபுர்த்துயுமொர்
கவிஞனாதுயிற்பகர்பல் பாடற்றுதைந்தன
கரிநுநாணுறத்தொனிசெய் பனுவலானொருத்தனது
கலியின்வேரறத்திருடி ஈயத்துணிந்தன
கலைவலார்மிகப்புகழு மிசைகொள்போரியிற்றவகி
கவலைதீர்வதற்கொருக வாசத்தியைந்தன
கறையில்பாலையற்குவனக பெருகவோர்களுக்குரிய
கனவினார்மலர்க்கொடுசெல் வாழத்தமிழ்ந்தன
கலுமுனர்கையிற்றலையை நிருமலநதிக்குரிய
கரையில்வீசமுற்கடிதி லேகிக்கவந்தன
கழறுமேழ்வகைப்புவிரி னுயிரொலாமழத்தனது
களியினன்மிகக்குதிக்கொ ளேனத்தைவென்றன
கயிலேயீசனைப்பொருவு முனிவன்வாய்மொழிப்படியொர்
கடவுண்மாமணிச்சுடி கை வீழ்த்துந்தன
கனியெண்மோதகக்குவிய லனையவேமிகப்பருகு
களிரினீள்வயிற்றிரவி மேவக்சுடிந்தன
ககனமாந்திப்புளலை யனையநீரழைத்துனாகொன்
கனவிடாயறச்செயும்வி னேதத்தொழுமின
கமலவாவிவிட்டெழுமொர் முதியதாதையுட்கருது
களவுதீர்தரக்காம தான்மெய்ப்புகன்றன

கவளயானையொத்தொளிரும் வழுகூன்விடச்சுரமொர்
 கணநிலாதறத்திருவே ணீறிட்டுகந்தன
 கடுவையேருடற்சமண முனிவராமுழக்கோடியர்
 கழுவினேறிடத்தமிழை வாரிச்சொரிந்தன (௭)
 மருவாறுமலர்க்கணைக ளளவில்கோடிதைத்துருகி
 மகளிர்சேனையிற்குரிமை மீறிப்புணர்ந்தன
 மதுரசாகரத்தமிழை யுதவுசீருடைப்பொதியை
 வரையின்வாணர் மெப்தவசு போலப்படர்ந்தன
 வகுளநான்மலர்த்தொடையல் புனையும்வேண்முதற்சிவருண்
 மகிழ்வெலாமறப்பெருகு கோலத்தமைந்தன
 வரதமானதைப்பொருவி லபயமானதைக்கொடுத்தன்
 வலிமைநாடுமுதநமர் வி சாரததைவிண்டன
 மறவனோடுகைச்சமர்செய் திரவிலோர்கொடிக்குவகை
 மலியுமாறெழிற்கயல்கண் மீறக்கொணர்ந்தன
 மறதியாலுணக்களியின் முடுகுவான்வெளிப்படவு
 மனையின்மேயதிற்சிறிதி லாநற்பகிர்ந்தன
 வயதினாலுமிக்குயரு மவன்முனாவன்கடியின்
 மணலிலோர்பழத்தினைய நாள்விட்டெறிந்தன
 மறவிலாவரைக்கவிதை யொருவனோதலிற் றரிப
 மரமதூடுகொப்பொடிவ தாகதெதிரிந்தன
 மனையலாதுமற்றவரை யனையெனாகினைப்பவன்முன்
 மணியினாவறப்பகர்த லாதிக்கமர்ந்தன

வனசலோசனத்தொருபெண் முடியின்மேல்விழத்தகுதல்
 வழுகுமோர்படிக்கடியி லேநிற்கைகண்டன
 வயிணவாதரத்தொருவ னிசையுந்நாளின்முற்புணையும்
 வளைபுமாமடற்றளைச ளோவத்தொடர்ந்தன
 வயிரவாதிகட்களவி னிணமுமுனுமிக்குதவும்
 வலியபோரினுக்குரிய வீரத்தழுந்தின
 மனதுவேறுபட்டிடுத லிலதுநாடிநிற்பவர்கள்
 மறவிதூதருக்கயர்வு றுமற்றிரிந்தன
 மலையிலேறிமுற்புனியி லுருளுமாணவச்சிறுவன்
 மடிவுறுதெடுத்தலகி லேவிட்டவம்பின
 வரியரவினத்தரசர் பலர்சொனலுமுற்றதவின்
 மகிமையாண்மையொப்பனவெ லாமுற்றடர்ந்தன
 வளமைசேர்திருப்புகழை மொழிகுவார்களுக்கெளிய
 மயிலமாமலைக்குமரன் வாகைப்புயங்களை (க௨)

வேண்பா.

புயலார் மயிலமலைப் புண்ணியமே போல்வான்
 கயலார்கண் வள்ளி கணவ—னியலரரப்
 பரடுமடி யேன்றனக்குப் பத்தர்மனப் பங்கயந்தோ
 ருடுமடி யேன்றரமாட் டான். (க௩)

கட்டளைக்கவித்துறை.

மாட்டாதவென்னை வலியவந்தாட்கொண்டு வண்கமலத்
 தாட்டாமரைத்தொண்டு செய்யென்னமுன்புதித்து நின்றான்

கேட்டார்மகிழ வரங்களெல்லாந்தருங் கீர்த்திகொண்டு
பாட்டாலுயர்மயி லாசலத்தோங்கயிற் பண்ணவனே, (௧௪)

எழுசீர்விருத்தம்.

பண்குலவுசெந்தமிழா னின்கமலத்திருவடியே பரவு
மென்முன், கண்குலவுதோகைமயிற் பரிமீதிலொருதரந்
காட்சியிந்தான், பெண்குலவுமொருபாகர் பிஞ்ஞகனுக்குபதே
சம் பேசும்வாயாய், திண்குலவுமயிலமலைக் குருபரனே வேல
ணியுந் திரடோட்சேயே. (௧௫)

எழுசீர்விருத்தம்

சேயமாழகங்க ளாறுடைக்குமா தேசிகன்றிருக்கை
வேற்பெருமான், றாயவெண்ணேசுவற் கொடியணிந்தாடுஞ் சுப்
பிரமணியனையன்றி, மாயவன்பரமன் கணபதிமுதலாம் வான
வரிளையெனவுணர்வார், தாயகமான மயிலமலைச்சீர் சாற்
றிடத்தக்கவரெவரே (௧௬)

எண்சீர் வண்ணவிருத்தம்.

தன்ன தந்ததன தனதன தத்தன.

எவர்களுமபுகழு மயிலமலைக்குக னென்மொழிந்தவன
திருசரணத்திடை, தவமுபன்றுறைபு மனமுளவித்தகர்
கீமையடைந்தவர்கள் பெறுவனசெப்பிடி, லவனியெங்குகிறை
தருபுகழ்சத்திய மதிவிதங்குலவு மதுரநயத்தமிழ், சிவன்மு
குந்தனயன் மகபதியொப்பவர் திறமையின்பமலி சமரசமுத்
தியே. (௧௭)

இரங்கற்றழிசை.

முத்தமணையநகைமடவீர் மொழியக்கேளீரென்கனவின்,
முன்னமொருநாண்மயிலமலை முருகுக்கடவுள்வலியவந்து, சித்
தங்கவர்ந்தான்வளைகவர்ந்தான் சேலேகவர்ந்தான் நிறல்கவர்ந்
தான், சிறிதுநாணமில்லாமற் றேடித்திரிந்துதிகைக்கவிட்
டான், பைத்தவரவக்கடிதடமும் பணைத்தமுலையுமதவேளும்,
பரவைத்தொனியும்பிறவுமெனைப் படுத்துந்துயரஞ்சகிக்கறி
யே, னெய்த்தகுரவங்குவளைவெட்சி நீபமுதலாமலைகளி, னே
ருமொன்றையெனக்காக நீர்போயிரந்துகொணர்வீரே. (௧௮)

வெண்பா

வீர வடிவேற்கை வித்தனை வெள்ளிமலைக்
காரன்விழித் தியில்வந்த காரணனை—நீருவி
கொட்டுமயி லாசலத்திற் கும்பிட்டுக் கொண்டபின்னு
மிட்டுமயி லாரிடஞ்செல் லேன். (௧௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஏனலங்கானிற் பரண்மீதிருந்த விளங்குறத்தி
பானலங்காமர்க் குருகிப்பணிந்தவன் பண்ணவர்க்கா
வீனலங்காதிபற் செற்றோன்மருக னெனத்துதித்து
நானலங்காண மயிலாசலத்தினை நண்ணினனே. (௨௦)

கலிவிருத்தம்.

நண்ணல்கண்டு நமக்குமயிலம்வா
முண்ணலோர்வா மாயினுநல்கிலான்

கண்ணநெர்முலைக் கிர்த்திகைபானுகர்

வண்ணவாய்ச்செயல் வன்மையில்வன்மையே. (௨௧)

கலிப்பா - கைக்கிளை.

வன்ன முலைத்துணைய வாய்மொழியைத் தாழ்குமுலை
நன்னயஞ்சேர் கண்ணைமிக நம்புமென்னை நத்துகில்லாய்
கன்னல்விற்கை மாரன் கடும்போர் விளைக்கின்று
னென்னடிநான் செய்வே நெழின்மயிலத் தேந்திழையே.

நெஞ்சவிஞாது - நாழிகை.

ஏந்துபூண்முலை மங்கைமார்களை யேவினாலவர் தங்களுக்
கின்பமெய்திட னாடிவாடியி றைஞ்சுவாரொழில் வண்டினம்
பூந்துணர்க்கடம் பாரமீதுபொ லிந்ததேன்பிக வுண்டிதன்
புந்திரின்றிம யங்குமுஞ்சுகம் பொற்புயத்துறு நற்கிளி
வேந்துடன்குரி கூருநாரைகண் மெல்லெனப்பக ராதுபோ
மேகமாதிய யாவுமென்றன்வி ருப்பமுற்றுரை யாதவே
நிந்துதற்கரி தாகுமென்றுயர் நெஞ்சநீயறி கின்றையா
னீசெர்மயி லாசலக் குக னேரினின்றுநி கழ்ததிடே. (௨௨)

நேரிசையாச் சீயப்பா.

நிகழ்த்தரும்பெருமை நிலவுதென்மலையத்
தகத்தியமுனிவற் கருளியவீ றும்
பண்டுநற்கீரன் பருவரலொழித்துத்
தொண்டுகொண்டவிர்தரு தூயபுகழுவ்

கருணையேவடிவ மாகக்காண்டரு
 மருணையூர்ப்புலவற் களித்தசெந்தமிழுங்
 கடனடுவிழிந்து கரைமடத்தவிர்தரு
 திடமலிபாலைய னாகியசித்த
 ரெண்ணிலார்க்குதவு மெழிற்பெருஞ்சிறப்பு
 நண்ணிநின்றன்பா னுனும்வந்தடுத்தே
 னென்பெருங்குற்ற மியம்பரிதாயினு
 நின்பெருங்கருணை நினைக்கரும்பாற்றாற்
 றவிர்க்குமென்றுன்னித் தமிழ்கொடுசிறிது
 கவித்தொடைவளையற் கருதினனாதவி
 னைஞ்ஞிறக்கலாபத் தணிக்குடைபரிக்கு
 மஞ்ஞைவாகனத்தின் மரகதவன்னக்
 கள்ளையோர்பாகங் கிளர்தரவொருபால்
 வெள்ளைமால்களிறு மேனாள்வளர்த்த
 பொன்னிறத்தன்னம் பொலிதருநடுவி
 லுன்னியபதினா றுருவிலொன்றெடுத்ததுச்
 சேவலுந்தண்டுந் திருக்கைவேலும்
 பாவலர்பனுவல் பகர்வனபிறவுந்
 திகழ்தரவந்தருட் சேவைநல்கிப்
 புகழொடுதவமும் பொருந்தவைத்தருள்வாய்
 தென்னையுமாவஞ் செருந்தியுங்குநந்தையும்
 புன்னையும்பிறவும் பொலிதருசாரற்
 சூயினின்பாடக் குரங்கினங்கொட்ட

மயிலினமாடும் வளந்திகழ்மயில
மாமலைக்கோயில் வயினினிதமருங்
கோமளக்குமர குருபரக்குகனே.

(௨௪)

வேண்பா.

குகனே மயிலமலைக் கோமானே ஈசன்
மகனே யெனத்தினமும் வாழ்த்தி—முகமானும்
பன்னிரண்டு தோளும் பதமிரண்டு நாடுநாழ்முன்
னென்னிரண்டு கைகுவிபு மே.

(௨௫)

நிறை - கட்டளைக்கலித்துறை.

குவிக்குங்கைத் தொண்டரைக் காப்பான்மயிலக் குவட்
புறையன், செவிக்கென்றுயரமெல் லாமுரைத்தாடருஞ்
செய்யதழை, கவிக்கின்றதிங்கட் குடைமதவேடன் கணையை
வென்று, புகழ்க்கண்ணிறைந்த புகழ்வானத்தூடும் புகழ்
செய்ததே.

(௨௬)

மடங்குக்கொச்சகங்கலிப்பா.

புகழனந்தமுழவாக்கும் பொருளுநல்குமுறவாக்கு
மிகலறுக்குமயிலமலை யிடஞ்சேர்க்குமயிலமலை
மகனென்னுங்களித்தாளும் வண்கொடிதூங்களித்தாளு
கிவணிதற்செயவேனே வினைவிலக்குஞ்செயவேனே.

(௨௭)

கலிவிருத்தம்.

வேளைக்குத விடுமெய்ப்பொருள் வினைவேரற வென்று
தானைத்தலை மிசைவைத்தரு டருசண்முக முருகோன்

வானைப்பொரு கண்ணாருடன் மகிழுந்திரு மயில
நானைக்கெனு மொழியின்பய னனுசச்செயி னலமே. (௨௮)

அறுசீர்விருத்தம்

நலங்குலவுமயிலமலைக் குமரேசன்றிருவடியை நண்ணி
டாம, விலங்கடொறுஞ்சென்றிரந்து பட்டசாமித்தனையென்
றியப்பப்போமோ, கலங்கரியநெஞ்சகத்தீதா டாறெழுத்தைத்
தினந்தீதாறுங் கருகியன்பாற், றுலங்குபுகழ்க்கடன்முழ்குங்
கவுமாரர் வேடமிகத் தோய்ந்த நானே. (௨௯)

எழுசீர் விருத்தம்,

நானுநீயுந் தனைத்துமொன்றெனப்பல நானறால்
சொலக்கேட்டு, முனுமாவிடி மொன்றெனுந்துணிவுகொண்
டுழன்றிடவிடலாமோ, தேனுமாவுமுன் தருமொருகுறமகள்
சிறுபதம்பணிந்தோனே, வானுளார்வரும் பொழின்மிகுமயி
லமா மலையுடைக்குகவேளை. (௩௦)

எண்சீர் விருத்தம்

வேள்விடும்பூங் கணைகள்வந்து தைக்கமேனி

மெலிவடைந்து வெண்ணகைவாய் மின்னாருண்கண்
வாள்விடத்தா லிறந்தமுதாற் பிழைக்குஞ் சிந்தை

வசமாமென் தனக்கிரங்கா வன்மையாதோ
கேள்வியுற்ற நின்றைமொழி போதாதேயோ
கிளிதானென்றெனைப்பலகால் கிளத்திலாயோ

கோவ்விலக்கு மாரிலமலைக் கோயிலானே

குன்றுதொறுநடமாடுங் குலததாட்கோவே. (௩௧)

மடக்குக்கிட்டனாகூலப்பா.

கோவில்கொண்ட குறிஞ்சியிராகமே

கூறக்கேட்கை குறிஞ்சியிராகமே

வீவின்மேனி முதிர்ந்தவராகமே

வென்றுமீண்ட தெதிர்ந்தவராகமே

காவிசெங்கடம் பம்புயமாலையே

கானவள்ளிக ணம்புயமாலையே

யாரியென்பவர்க் காட்சியிலமே

யன்பர்வேண்டருட் காட்சியிலமே. (௩௨)

குறளடிவஞ்சிப்பா.

மயிலெனநடித் தயிலெனவிழித்

தொயிலுறநடந துயிர்கவர்பவ

ரிருபூண்முலைக் கருதாமருண்

டருளாவலற் றிருள்பாழ்மனம்

போலும்பதஞ் சாலுங்கவி

மாலுண்டொர் பாலுந்தினர்

தேனெனவினித் துணையுமுருக்

கினமில்கவி யானவில்கிலே - ,னிதனாற்

செந்தகைக்கிரியெனச் சிகிமேல்

வந்தருள்செய்த்தகு மயிலத்தரசே. (௩௩)

பதினான்றாவது நூல்.

சேயின்முகங்கள் பூதமோரைந்துந் திகழ்பரப்பிரமமு
மாகுந், திறன்மலிதிரடோ ளாகம்புந்மெனநூல் செப்பியபன்
னிஞ்சமையந். தூயவர்விரும்புந் திருவடித்துணைபல் சுருதி
யாகம்பொருண்முடிவு, துங்கவேலுலகைத் தருமவண்மற்
றுஞ் சொலும்படையுருத்திரத்தலைவர், மாயவன்முதலோர்
வணங்கிடுமொருவன் மயிலுடன் சேவலுமீசன், மலயமாமுனி
வன் பாலையனையார் வழிபடுஞ்சீடரீவ்வாறே, யாயசீரணந்த
முடையநீயெளியேற் கருள்செயாதிருப்பதுமுறையே, வரு
விகுழ்மயிலா சலப்பெருங்கோயிற் கழகியகுமரநாயகனே.

வேண்பா.

நாயிற் கடையாகி நானிலத்து ரத்தனைக்கும்
போயிற் றொறுமிரக்கும் பொல்லேன்றன் — வாயிற்
றமிழ்மணக்கச் செய்தபிரான் றையனல்லார் கொங்கைச்
சிமிழ்மணக்குந் தென்மயிலச் சேய். (௩௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேயிலங்குந்திரு வுள்ளமுள்ளீ ரொன்று செப்புகின்றேன்
கோயிலங்குன்றக் குறிஞ்சியெங்கெங்குந் குறுகினொந்து
வாயிலங்குன்றி வருந்தாமலெங்கண் மயிலெவற்பின்
மேயிலங்குங்குமக் கொங்கைமின்னூர்பொன் வெறுத்துய்மினே.

மடகீது - தாழ்சையிரங்கல்.

மின்னிலங்கிய வேலனென்சிறு மின்னிணக்கம்வி ரும்பி
லான், மேவலார்க்கெம னுனவேண்மகண் மேவநாடுத லோர்கி
லான், பன்னிரண்டுசெ விக்ருகன்சிலர்பன்னிடுஞ்சொல்வி
னாவிலான், பாடுவார்க்கருள் கந்தனீங்கிவள் பாடுகண்டுப ரிந்தி
லான், மன்னிடும்புகழ்ச் சேந்தனைங்கனை மன்னிடும்பைம
றுக்கிலான், வாரணக்கொடி கொண்டசேய்முலை வாரணத்து
யர் மாற்றிலான், வன்னிசேர்கரத் தண்ணலார்மகன் வன்னி
னைப்பைவி டுக்கிலான், மயிலமாமலை வள்ளலியான்பெறு மயி
லின்மட்டினில் வஞ்சனே. (௩௭)

அம்மானை- வேண்டனை

வஞ்சமெல்லாந் தீர்க்கு மயிலமலை வாழ்முருகோன்
கஞ்சனரி யீசனுக்குக் கண்டனன்கா ணம்மானை
கஞ்சனரி யீசனுக்குக் கண்டனனே யாமாகிற்
கொஞ்சங் கருமங்கைக் கொண்டதே னம்மானை
கொண்ட தமரக் குலத்தினரா லம்மானை. (௩௮)

தாழ்சையிரங்கல்

அம்மானையாடிக்க ழங்காடிமுத்தாடி யணிமேவுபர்
தாடிச்சிறுரோடு ன்னையாடி வெயர்வாடி யயர்வின்றியே
செம்மானம்வருமட்டு முச்சில்வைத்தாடிச் சிரித்தாடியென்
சேலைதொட்டாடித் தினந்தோறுமறவாது சீராடுவாள்

பெய்ம்மானுடன்போன வன்றங்கைமைந்தனைப் பொறிமஞ்ஞையிற்
புகழ்கொண்டமயிலாசலச்சாரலிற்கண்டபாடேதெயனைச்
சும்மாவிராதேய வன்பாலெனக்காண சொற்சொல்லெனச்
சொல்லத்துணிந்தாளுறங்காளொனெஞ்சநதுடிக்கின்றதே.

வஞ்சிவிருத்தம்.

துடியடிக் களிற்றின் றேழுழை
யடியார்சூழ் மயிலத் தண்ணிலை
வடியயிற் கரத்து வள்ளலைக்
கொடியனென் றுரைக்கக் கூடுமே. (ச௦)

கொச்சநங்கலப்பா

கூடுமவர்க் கருள்வோளக் கூடாரைக் கொல்செயை
யாடுமருட் கொடியானை யாடாம லசைப்பாணைத்
தேடுமன்பர்க் கெளியானைத் தேடாரைத் திருத்தானைப்
பாடுநருண் மயிலத்தைப் பாடாதார் பதர்தாமே. (ச௧)

ஊசல் - எண்ணீர்விருத்தம்

தாமரைக்கண் முகுந்தனை வளர்ந்துகாட்டுந்
தனிமயிலா சலக்குவட்டிற் றவத்தோர்டோலுந்
தூமணிமணி டபத்திலிரு மகளிரோடுந்
துவர்மேனி யெழிலைங்கத் தொண்டர்சூழ்
வேமவடம் பூண்டவீர்செம் மணிப்பிடத்தி
லெழுந்தருளி யினியதமி ழிசைகேட்டும்பர்க்

காமகனி ரங்கைவழி யாமஞ்சு

லயில்வேற்கைப் பெருமானே யாமஞ்சுல்.

(ச'உ)

இன்னிசை ஸெய்யா

ஊசற் குழைபடவார்க் குள்ளத்தை பொப்புவித்து

நாசப் படாத நலமரிக்க வல்லாயோ

மாசற்ற தென்மயில மாமலையில் வண்டுமொய்க்கும்

வாசக் கடம்பணிதே வா.

(ச'ங)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தேவருக்குஞ்சகி கேள்வன்றனக்குஞ் சிவன்முதலா

மூவருக்குந்துணை யாமுருகாவென்று முன்னுமன்ப

ரியாவருக்கும்பொது வாய்மயிலாசலத் தெய்தினர்க்கே

பூவருக்குந்தள ராவுண்மைஞானப் பொருளெய்துமே. (ச'ச)

கலிநிலைத்துறை

பொருசேவலணிநீடு மயிலாசலத்தெந்தை பெர்துவாய்மையிற்

றருசேவைவொருவாறு பெற்றோர்மலர்த்தா டலைக்கொள்வதே

குருசேவைமுதலாய பலபேறுமென்னுங் குணத்தோர்களாற்

றிருசேருமருமத்தன் முதலாகநூல்சொன்ன சிலருய்வரே. ()

அறுநீர் விருந்திம்

உய்பநல்வரந்தந்தாட்கொண் டெகரோடுமுலாவணினஞ்

செய்யநின் புகழேநாடுஞ் சிந்தையுந் திணைக்கலாமோ

பைபர வருந்துந்தோகைப் பரிநடம் பாவிலுஞ்சோலை

மையறா மயிலக்குன்றில் வதிதரும் வளமையானே. (ச'சு)

பாண் - நாழிகை.

வளமலிந்த மயிலவெற்பின் மன்னரென்னை முன்னையாள்
வலியவந்தி ரந்தணைந்த வண்மையொன்று மறிகிலா
யளவிலாத வுண்மைசொல்லி யவைமறந்து வஞ்சமா
யவரிருக்கை நீதமென்ற றைந்திடத்த காத்தா
பளபளத்த வேலணிந்த பன்னிரண்டு தோளிலென்
பாவிநெஞ்சி ருந்தும்வேறு பாவைமாரை நாடினார்
களவீனியு ரைத்தனாது போதுமீடில் பாண்போய்க்
கந்தர்பாலு நெஞ்சறிந்த கன்னியென்று பன்னிடே.

தவம் - வேற்றெலிவேண்டுறை

பன்னிரண்டுதோளாளைப் பவளமலையனையாளைப் பழுதிலாறு
சென்னியுடைக்குருபரனைத்திருமயிலக்கிரிபுரக்குஞ்சேயைநாளு
முன்னியுன்னி யுறங்கியுறங்கிடா
நன்னிலைத்தவ ஞானிகட்கானதே. (ச'அ)

எண்ணிவிருத்தம் - கட்டு

ஆனையுருவானதிரு ஞானமிசை தோன்று
மழகியசண்முகத்தொருசெங் குழவியினைமுன்னாள்
பூனையுய்யச்செய்தானைத் தேனைநிகர்பாடற்
பொழிவாருக்கருள்புரியும் விழிமுவாறுடைய
கோனைநெடும்பனிவரையின் டேனைமகடன்னைக்
கொற்றவைவேலெனக்கரத்திற் பற்றவல்லகுகளை

பாணையொக்கும் விழியார்கண் மனமுறப்பவனி

வரும்பாணை மயிலவெற்பில் விரும்பியதென்மனமே. (௪௯)

குட்டையாசியநீநீதம்

மனமுனதுதிருவடியை யல்லாதுமற்றொன்றின் மருவா
திருக்குமியல்பும், வாக்குனதுபுகழன்றி வேறுவிதமொன்றை
பும்வ முத்தாதவண்மைநெறியுங், கனபணிபுனக்கன்றிலே
நெருவருக்குமுயர் காயமுயலாதநிலையுங், கமமுமபனீரில்
யில் வைத்தவண்ணீறுகொடு கடையனேற்கமையவருள
வாய், புனமறமடந்தையொடு பொன்னகர்ப்பிடிதழுவு புய
நிரைபொலிந்தபுனிதா, புனவிசுவாங்குடம் பிந்திவாழ்
செச்சை பொற்பணியுடன்புனைந்தா, யனவரதநடநவிலு மாக
தமயூரத்தி லயில வேலெடுத்தவருவா, யணிமயிலமலையினது
தலையினிதம்விளையாடு மானாதமுருகேசனே. (௫௦)

வெண்பா.

ஏசகன்ற பல்பாட் டிசைந்தபுகழ்த் தோள்களிலென்
மாசடைந்த சொல்லும் வனைவானே - யிசனுக்குச்
சொன்னதனைக் கிள்ளையொடுஞ் சொல்லிமயி லாசலத்தின்
மீன்னவீர்வேல் பற்றிநிற்கும் வேன் (௫௧)

குட்டைங்கலத்துறை.

வேளஞ்சித்தன்னுரு மாறித்திரிய விளங்கெழிற்சேய்
வாளஞ்சிறந்தகண் ணாரநடமாடு மயிலவெற்போன்

காளஞ்சிறிதுமில் லாப்பொருள்கேட்டுய்ந்த கண்ணுதல்பாற்
றுளஞ்சிவிகைபெற் றுத்துதிபாடிய தன்மையென்னே. (௩௨)

கலநிலைத்துறை

என்னேயழு நின்றிருக்கத்து மிரண்டுமொன்று
யின்னேகளி கூரவைக்குந்திற வில்லைகொல்லோ
மின்னேர்சடை யான்முதலாகிய மேலவர்க்கொர்
மன்னேமயி லாசலக்கோயிலில் வாழ்பிரானே. (௩௩)

அறுசீர்விருத்தம்

இரங்கல் - சிலேடை

வாழுங்குளையி னிலைநீங்கி வளர்மென்முகையா முலைபசந்து
சூழமுனையா ரிடைநாணிச் சோர்ந்துவாடித் தளர்வெய்தி
வீழுங்காய மிகக்காய்ந்து வேனிற்சகியா வியன்கோங்கொர்
பாழுமகல்போன் மயிலமலைப் பவளக்குகன்மால் படைத்த கைவ.

களித்தாழ்சை.

படையாலொரு முதுசூருடல் பப்பாதிய தாகப்

பண்ணுங்குகன் மயிலாசல நண்ணுங்களி ஈழடையே
முடைநாறிய ஹனுண்பவர் முன்னேகியு நில்லே
முதிர்செந்தமிழ் பொழியுஞ்சில முனிவர்க்குற வாலைந்
விடையேறிய பரமன்றலை மீதமுப லகனும்

விறன்மாயவ னதுசெங்கையின் மிளிர்கின்றவை வேறு
மடையாளமெ னக்கூறிடு மவருக்கிழி வுரையே

மயன்மாதைவெ றுக்காதவ ரறையும்புகழ் நமசித. (௩௪)

எழுதீர்வண்ணவிநுத்தம்.

தனதந்தனதனதானன—தனதான.

நமனஞ்சியபெரியோரவர் தவமிஞ்சியபயனமென
நவிலும்பனுவலைநாடொறு—மிகழ்தீயோர்
தமரென்றுழல்வதுபோயது தினநின்பணிபுரிவேனொரு
தரமிங்கிதமயின்மேலெதிர்—வருவாயே
குமரன்குருபரன்வேள்குகன் முருகன்சரவணநீர்தரு
குமுகன்றுணை யெனவோதுநர்—செவியூடே
யமலன்பெறமொழிதாரக விபரஞ்சொலியமிலாசல
மதினின்றருள்பொழிசீர்திகழ்—கிழவோனே. (௫௭)

மநுட்பா.

கிழமுனிவன் லேடமிட்டுக் கேகயத்தை விட்டுப்
பழகிவசஞ் செய்துகுறப் பாவை—குழல்சரியச்
சேர்ந்தளி கூவான் நிகழ்திரு மயிலங்
தார்ந்தமெய் யடியவர்க் கஞ்சிக்
கூர்ந்தபூங் கணையான் கும்பிடல் வியனே. (௫௮)

கழிநகரைப்புலம்பற்றிழை—மடங்கு.

வியனார்கமலமலரினமே விளம்புமுலகமலரினமே
வெள்ளைநிறத்துக்குருகிரே வேண்முனிநிறத்துக்குருகிரே
கயலின்குலமேகேதகையே கருத்தைச்சுடுமேகேதகையே
கருங்குவளையேகடனுரையே காணேன்வளையேகடனுரையே

புயல்வந்தருந்துங்கசப்புனலே பொருந்துமுறவுங்கசப்புனலே
 புளிதத்திடரேயளப்புணையேபொல்லாதிடரேயளப்புணையே
 வயமிக்குளவன்பேரொலியே மயிலத்தொருவன்பேரொலியே
 மயலினிலையஞ்சகியேனே வந்தாளிலையஞ்சகியேனே. (நா)

வேண்பா.

ஏனமற மங்கைவைவேற் கிட்டாணை ஈடில்பசங்
 கானமற மங்கைவைவேற் கைக்குகனை—ஞானமற
 மங்கையத்த ரேயா மயிலத்திற் கண்டுசென்னிக்
 கங்கையத்த ரேயா கலாம். (நா)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கலையானவத்திர வாணிபுகழும் கவின்மயில
 மலையானவத்திர வாணிந்தையேனையும் வாழ்விக்கும்வே
 ணலையானவத்திர வாணிபங்குன்றொடு நந்தவென்றோ
 னிலையானவத்திர வாணித்தர்போலு மியல்பினர்க்கே. (நா)

வறுசீர்நீருத்தம்.

இயல்வளமும்மலைவளமும் பொழில்வளமும் புனல்வளமு
 மிமையார்போற்றும், புயல்வளமும்ற்றுமுள்ள பலவளமுந்
 திகழ்மயிலம் புரந்தசெவ்வேள், கயல்வளங்காட்டியகெடுங்கட்
 குஞ்சரிக்குங்குறமகட்குங் கணவன் செந்நெல், வயல்வளத்
 தண்மருதமுத னுனிலத்துஞ்சென்றாடி வருதலுண்டே. (நா)

ஊர் - எழுசீர்விருத்தம்.

வருமமின்றிய தொண்டருக்கருட்செயு மயிலமாமலைச்
சேய்க்குத், திருநிலாவிய பரங்கிரியேரகஞ் செந்திலம்பதி
சோலை, மருவுமாமலை யாவினன்குடிமுதல் வண்டமிழ்ப்புல
வோர்சொல், பொருவிலாயிரங் கோடிகளாகிய பொருப்பெலாந்
தனது ரே. (௬௨)

அடிமடக்கீதக்கொச்சகக்கலிப்பா

தனம்பகமா னவரீமீதே தனம்பகமா னவரீமீதே
வினம்பரவு பதியென்ன வினம்பரவு பதியென்ன
வுனம்புயத்தாட் டுதியாதோ வுனம்புயத்தாட் டுதியாதோ
கனம்படரு மயிலமனே கனம்படரு மயிலமனே. (௬௩)

சித்து - தாழிசை

அமலன்புகழ் மயிலாசல மகில்வாழ்சிவ ஞானிக்
கருள்செய்தயி லணிதோளுட னருகிற்கழ் சித்தன்
றமரென்றுள பலசித்தர்க டந்தாண்மலர் மகரந்
தலையிற்புனை தருசித்தர்த மைப்பேணி லுள்ளே
மேந்தன்பைவி டாதேபல மீயங்கொடு வந்தா
லெண்ணூறுவ ருடமாயுளி லங்கச்செய வல்லே
முமலத்தடை யறியேமிரு நாகந்தரு வாயேன்
முன்கட்டிவெ ளுக்கச்செய முறைபுந் தெரிவேமே. (௬௪)

இதுவுமது - எண்ணீர்விருத்தம்

வேமப்பான் முழுக்காட்டி யாடைசாத்தி
 வெண்ணீறு மிகப்பூசி வேணமட்டு
 மேமப்பாத் திரத்திலன்னம் பருப்புநெய்பா
 விருமூன்று சுவையுடன் யீந்தாயானா
 வியாமப்பா வியைந்தரச வா தஞ்செய்வோ
 மிராப்பகன்மா றிடப்புரிவோ மிவையல்லாமற்
 சேமப்பாங் குறுமயில மலைப்பொற்கோயிற்
 றிருக்கைவேற் சித்தர்தம்பேர் செப்புவோமே. (௩௫)

வெண்பா

செப்பரிய பல்சீர்த் திருமயில மாமலையிற்
 றுப்பனைய மேனிச் சுராதிபனை—யெப்படியுங்
 காணும லென்றன் கவிதீர மாட்டாது
 நாணும லுந்திரியே னான். (௩௬)

கட்டளைக்கலித்துறை

நானங்கமழு மயிலாசலத்தி னடிக்குமருட்
 கோனங்கமழு மயிலாசலத்தினர் கும்பிடுந்தா
 ளானங்கமழு மயிலாசலத்தின னன்றடற்கூர்
 வேனங்கமழு மயிலாசலத்தினல் வீட்டிடுமே. (௩௭)

கலிவிருத்தம்.

வீட்டு நேய மிகுந்துணை நாடிடுமென்
 பாட்டு மாலை பரிந்தருள் செய்குவையோ

மயிலாசலக்கலம்பகம்

நக

காட்டு வள்ளியைக் காவுடை யான்மகிழ்
கூட்டு வாய்மயி லாசலக் கொற்றவனே.

(காஅ)

சம்பிரதம் - தூழ்சை.

கொற்ற வர்க்குமுபர் மாதவர்க்குமொரு
கோனெனக்குலவு குமாவேள்
கோழியங்கொடிகொண் மயிலவெற்பிலிரு
கோதையர்க்குநடு மேவுவா
வற்றமீதெனவ றிந்தளிக்குமுரு
கையெய்யொழுது மயிலின
னம்புயக்கழனி னைந்துதெண்டனிடு
மன்புகொண்டுதமிழ் பாடினான்
மற்றவர்க்குநிகர் வாழ்வெய்தா துடலு
மனமும்வெள்ளைநிற மாகிடு
மானிலத்திழியெ றும்புமோர்பெரிய
மலையெனத்திகழும் விழியினீர்
வற்றவின்றிவரு நல்வினைப்பயனும்
வம்பதாமணியும் வெண்கலை
மண்ணடைந்துநிற மாறுமெண்ணில்பல
வாயிலிற்புகலு மாகுமே.

(காசு)

எண்சீர்விருத்தம்.

ஆகுமதை யழிப்பதற்கு மழிவதனை யாக்குதற்கு
மயில்வேற்கைக் குருபரனை யன்றியிலை யெனத்தேறிப்

பாகுநிகர் தமிழ்ப்பாடல் பலபாடிக்களிக்கும்
 பழையோர்கள் பெற்றபயன் படிநேனும பெறவேண்டி
 யோசுடையார் மவிபொதியை யுயர்கிருச்செந் தூரநுணை
 யொளிர்திருமா மலைபொருதை யுருமலையா தியதலந்தோ
 நேருமதிற் 'சலிப்பெய்தி யெழின்மயிலா சலக்குவட்டி
 லின்றுவந்து பரவுகின்றே னினிநடப்ப தநி ியனே. (எ0)

வஞ்சித்துறை.

அறிஞர்கூழ் மயிலத்
 தெற்கதி ரெழிற்சேய்
 வெறிகமழ் மென்றாட்
 சூறிகொளல் குணமே. (எ1)

மும் - வேண்பா.

குணப்பிசுருந் தோள்வலியுங் கொண்மறவர் பெண்ணை
 மணப்பதற்கு மன்னனிச்சை வைத்தாற் - கணப்பொழுதி
 லந்தப் புரத்திருக்கு மாயிழைமா ரெல்லோரு
 மிந்தமயி லத்து றுவா ரே. (எ2)

இதுமது கட்டளைக்கலித்துறை.

வார்வேல்புரக்கு மயிலாசலத்து மறவர்கொம்பைச், சேர்
 வேனென்றெண்ணு மரசேவுந்தூந் தேயவழக், கோர்
 வேம்பைக்கட்டுத லன்றோ முன்கற்பகத் தூறெழித்த, சீர்

வேங்கைக்கொவ்வுங்கொன் மாய்ப்பட்டபாட்டைத், தெளிந்து
சொல்லே. (எந்.)

கூலிநீந்தம்.

சொல்லு மாய்ப்பொரு ளான சோதிபை
யல்லு மாய்ப்பக லாகி யல்லதைப்
புல்லு மாறெழின் மயிலப்புங்கவ
னொல்லு மாறுமா முகங்க றோதுமே. (எசு)

எங்கீரிநீந்தம்.

ஓதுப்பனுவற் றெகையாவையுநின் னுபயக்கழல்கு டிடு
முன்னையுணர்ந், தேதுந்கனென் றுரையவழியா லெனை
யுந்தருவே னிடையத்தகுமோ, காதுஞ்சிலவே டர்புனத்தின
நுங் ககனத்தினர்கன் னிகையும்புரியும், வாதுங் களிபா கிந
டிப்பவனை மயிலத்தொருநல் வரமின்றருளே. (எடு)

தறம் - தாழ்சை.

மின்றயங்கும்வடி வேலணிதோளுடை விகிர் தன்
விரைமலிந்தபனி நீபமுளான்வியன் மயிலக்
சுன்றித்துமரின் மேல்வரல்கண்டத னுலே
கொண்டமையிலென நின்குறிகூறுது கோதாய்
நன்றவன்றருசு கம்பெறுவாய்மலை யாநித
நானுரைத்ததுபொ யல்லதினணைமெய் நம்பா

யென்றனக்குறிறை நாழியினெல்லொடு சோறு
மெண்ணெயுங்கலை மீந்துவிடிப்பொழு தம்மே (எஃ)

இதுவுமது - அறுசீர்விருத்தம்.

அம்மாவென்குறி கேளுன் னுக்கஞ்சந்தர மீகை
அம்மாபோமென்றி ராதே தூயமயில் மலைவா
ழெம்மான்றன்புயஞ் சேரு மின்பக்கடலை நல்கு
மைம்மாண்கட்புன னீங்கி வருத்தந்தீருள மகிழ்ந்தே (எஃ)

கட்டளைநகலிப்பா.

மகிழ்மாமலர் மாலிகைமாவேண்
மலயக்காலில் வரக்குயில் வாய்விடச்
சகிகணிந்தையு மம்புலியுஞ்சுடத்
தையல்வாடித் தயங்கிடலாகுமோ
வெகினமுர்தியைக் குட்டியகையனை
யீசன்மால்பணிந் தேத்தியமெய்யனே
முகிலறமயி லாசலத்தையனே
முத்தமிழ்ச்சுவை முற்றுணர்தெய்வமே (எஃ)

இட்டையாசிரியவிருத்தம்.

தெய்வங்களத்தனையு மொன்றெனவுணர்த்திடத் திருவுரு
வெடுத்த தெய்வஞ், சிவசமையமுதலாகு மறுவகைச்சடைய
முந் தெண்டனிடரின்ற தெய்வம், பொய்வலித்தானவர்கள்

வலியொழித்தமார்வளர் பொன்னுலகளித்ததெய்வம், பொறியனையகுஞ்சரிமு லேத்துணைக்களபம் பொலிந்தமார்புடைய தெய்வ, மைவனக்குயிலனைய வள்ளிமின்றந்ததினை மாவினின் மகிழ்ந்ததெய்வம், வண்டமிழ்ப்புலமைதிகழ் கவுமாரருக்கினிய வரமெலாமுதவுதெய்வம், வைவதற்கஞ்சாத 'கொடியேனை பன்றுதிரு மலைமீது காத்ததெய்வ, மயில்வாகனத்தெய்வ மயிலார்புயத்தெய்வ மயிலாசலத்தெய்வமே. (எசு)

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா

தெய்வப்புலமையுந் திருப்புகழ்ச்சிறப்பு
மைவகைப்பொறிகட் கடங்காவறிவுந்
தொண்டர்தம்பணியுந் தூயநெறியு
மண்டலத்தரையரும் வணங்குமாண்பு
மன்னபல்சீரு மடைவதுகுறித்து
நின்னருட்பேறே நினைததுநெட்டுயிர்த்துத்
தோகைமாமயிலைச் சுடர்ச்செஞ்சூட்டு
வாகைவெண்சேவலை வடிவேற்படையை
முவிலைச்சூல முதிரொளிவயிர
மாவிடம்படல்வாள் வயங்கெழிற்கேடகஞ்
சக்கரஞ்சங்கந் தனிக்கயிறங்குச
மிக்கசீர்ப்பணிகண் மிகவணிந்துள்ள
பவளமால்வரைநேர் பதினாறுருவிற்
றவளவெண்ணீற்றுச் சங்கரன்பரவுஞ்

சிற்சிலவற்றொடு தினந்தினங்கருது
 நற்செயல்பொவந்த நாயினேன்மனத்தைத்
 தளர்வொடுசுவியாத் தகைபுறப்புரிவா
 னளவில்பேராட லலைபுனற்பொருநைத்
 திருவுருமாமலை யாதியிற்செய்து
 பருவம்வந்தடுத்தது பதறேலென்ன
 விருதரங்கூறி யிறுமாப்புய்த்தும்
 பருவரன்மிடியிற் பட்டார்போலப்
 புல்லர்தம்மனைகளிற் போய்வரவிடுத்து
 நல்லறல்கடுக்கு நறைக்குழன்மகளிர்
 கணைபிணையிணைவிழிக் காமர்கனிவாய்
 துணைமுலையினநலந் தொய்யின்மென்றோ
 ளிறுனிகர்வேளர சிருக்கைபாதிபினு
 முறவரச்செய்தனை யொருகணத்தொருதர
 மாதவின்மருண்டன னாருணகிரியென்
 றோதலும்பிறவு மொளியாவண்ணங்
 குழீஇயமுனிவர் குழாத்தொடுமாசு
 கழீஇயமகிரிகர் களிற்றிற்றோன்றித்
 தகர்கொணர்வீர வாசுத்தலைவ
 னிகரெனவிளங்கவெண் ணீறளித்தருள்வாய்
 பைம்புயற்புனலைப் பவளமேய்க்குஞ்
 செம்புகர்வேழத் திரணெடுத்தடக்கைப்
 புழைவழியுறிஞ்சும் புதுமலர்ப்பொதுப்பர்

தழைவளமயிலா சலப்பெருங்குவட்டிற்
குலவுபொன்மதிற்றிருக் கோயி
னிலவுசீர்பொறுத்து நிமலசற்குருவே.

(அ௦)

மநங்கம்-வெண்பா.

சற்குருவார் தன்மைத் தவத்தோர் தமைமறந்து
நிற்கு மிசைமதங்கி நீலவழி—பொற்குவட்டை
யன்னமயி லாசலத்தா னறிருதோ னடியதா
லின்மசை யாதிருந்த தே.

(அ௧)

இதுவுமது-கடலைக்கல்பித்துறை.

இருஞ்சூலங்கொண்ட வயிரவர்போற்று மிகன்மதங்கி
வருஞ்சூறைக்காற்றெனச் சீறிசசினந்தழல் வாய்திறந்து
பெருஞ்சூதரான புறமதத்தோர்களைப் பிடித்தருநதிக்
கருஞ்சூதங்கொன்றபி ரான்மயிலாசலங் காண்பவனே. (அ௨)

இதுவுமது-அறுசீர்விருந்தம்.

பவச்சாதிபாமதங்கி தருநரம்புபஞ்சினுக்கும் பருவநல்கு,
பவச்சாவாவெய்யின்முள்ளிற் றவிப்பாறைக்கழல்புரக்கு மன்
றிப்பின்னுந், தவச்சாரிலுயர்வசிட்டன் கைக்கொண்டான்
மதவடியார் தவர்ப்பார்கொல்லோ, நவச்சமைப்பயிரெள்ளா
மயிலத்தானன்பர்சொல்லு நவைச்சொற்கேட்டே. (அ௩)

கலிவிருத்தம்.

கேட்டினுக்கு ளஞ்சினின் கிளித்தமிழ்க்குளத்துவேன்
மாட்டிரங்கி டாதிருக்கும் வன்மையென்ன நன்மையோ
கோட்டினத்து யர்ந்தவண்மை கொண்டதானமயிலம்வாழ்
தாட்டிகச்ச டானனச்ச ரோசமுற்ற தலைவனே. (அச)

எழுநீர்விருத்தம்

தலையாலன்புடனே யுனைச் சந்ததமுட்பணிவேன்
முலையாணைக்கிடைபோ மன முடடுமாழித்தருள்வா
யிலவேல்கொண்டவனே தக ரேறியசேவகளை
யலைசூழ்பார்புகழ்நீர் மயி லாசலவித்தகனே. (அரு)

எண்ணீர்விருத்தம்.

வித்தையாலும்வ ருந்திடா நன்வி ரைப்பதாம்புயம்
வேண்டுவேன், முத்தைவென்றவெ ணீறணிந்தாரு முத்த
முந்தரவல்லையோ, தத்தையொன்றுகு லாவுதிண்புயச் சண்
முகாமரி லாசலத், தத்தைதங்கையொ டாடல்கண்டுவப் பான
சீர்புனை யண்ணலே. (அரு)

பதினேருநீர்வண்ணவிருத்தம்.

தன்னத்தனதன தானன—தந்ததான.

அண்ணற் கொருபொருள்பேசுநின்

வண்மைப் புகழ்மிகவோதியு

மன்னச் சிறுநடையார்மயன்

மிஞ்சுதியென்

விண்ணப் பழுமுனதாறிந்

நன்மைச் செவியினுளேகியென்

வெம்மைக் கவிதிகடுமாறுபு

ரிந்திடாதோ

நின்னாத் துணைமுலைவேடுவ

மின்னுக் கெதிர்பசுமீறிய

கின்னக் கிழமுனியாயுமி

ரந்துளானே

வண்ணத் தமிழ்மயிலாசல

நண்ணித் தொழுமடியார்களை

வன்மைச் சமனனுகாதநுள் சுந்தலெனெ. (௮௭)

பதினாசீர்வண்ணாநிருத்தி.

தானதனத்தத்தன - தன்னநான.

வேளணிமலர்ச்சமரு மீனமவிவுற்றபுலை

மேவியநெறிக்கயவர்

பகையும்வீணே

வீடுதொறலைக்குமிடி நோயுமிகலிற்றமியன்

வேதனைபொறுத்துழல்வ

தறிகலாயோ

காளவிடமிக்கொழுகும் வாயரவீணப்பருகு

கானமயிவிற்கலப

நிழலினூடே

கோதலிருவர்க்குநடு வேலுடனுதித்தளவில்

காலபயமற்றநிலை

யுதவுவாயே

வாளவுணருக்கரச தாமெனமுளைத்தநெடு

மாமரமறக்கறுவு

புயவசாகா

வாரணமுகத்தமைய னுரோடுபகைத்துலக

மாதிரமுழுக்கவலம்

வருகுமாயா

தாளநிகர்பொற்புமுலை மாதாணைவர்க்குமொரு

சாமியெனமெச்சிடினு

மகிழ்குநீசா

தாரணிதுதிக்குமயி லாசலமுகட்டில்வரு

தாபதர்தமக்கருள்செய்

தகையுளாணை. (அஅ)

காலா வேண்பா

ஆனதா கின்புதினி யாவதெனுங் காலமற்ற

ஞானபரா னந்த நமக்கருளவான்—வானளவுஞ்

சிரார் மயிலமலைச் செவ்வே னெனவிளங்கும்

பேரார் குருபரப்பி ரான்.

(அஅ)

குதுவுமது-கட்டளைக்கலத்துறை.

பரப்பியதென்றற் கனல்காட்டிமாங்குயிற் பாட்டொலித்து

வரம்பெறுமாநதி நீருண்டவேனின் மயிலமலைச்

சிரம்புனைதாளுடைச் செவ்வேண்மபலிற் செலுத்துமென்றற்

றரம்படுகார்பனி யென்செய்யுமோவிளந் தையலேயே. (அஅ)

குதுவுமது-என்னைநீவிருந்தம்.

தையலுக்கு முலையரும்பு முதிராக்காலஞ்

சாசநய மொழிப்பயனுஞ் சாராக்காலம்

வெய்யமதன் கணையெடுத்து வெகுளாக்காலம்

வியன்கழங்கம் மாணைமுச்சில் வெறுக்காக்காலம்

பையனைப் படித்தப்பூ மலராக்காலம்

பழையமத நூல்கிறிதும் படியாக்காலம்
வையமுதன் முன்றுலகுந் துதிக்குந்தொல்சீர்
மயிலமலைக் குகன்மோக மலிந்ததன் றே.

(436)

பள்ளிருசீர்த்தாழிசை.

மலியங்கருணை விழியான் வாணோர்பரவு பெருமான்

வடிவேன்முருகக் கடவுண் மயிலமலைச்சன் முகவே
வொலிதங்கியதிண் கழல்சே ருபயசமாங்கருதி

யுருகித்தொழுமெய் யடியார்க் குரியபணிகள் புரிவார்
கலியைமதனை விதியைக் காலன்றையுண் மதியார்

கவலைக்கடலிற் சுழலார் கமழ்செந்தமிழ்முற் றுவார்வார்
புலியைக்கரியை யுரித்தார் போலுஞ்சிலரைப் பணியும்

னிதச்சமைய மாறும் புகழத்திகழ்கின் றவரே. (437)

எண்கீர்த்தாழிசை.

திருமுஞ்சண்முகப் பண்ணவன்வீரஞ் செறிந்தபன்னிரு
திண்புயன்றேவர், புகழும்வேலுடைச் சேவகனுண்மை பொ
லிந்தசேவலம் பொற்கொடிக்கார, நகமுஞ்சாகரஞ் சூழ்புவி
மெச்ச வலிந்தசீர்மயி லாசலத்தண்ண, விகழுஞ்சிந்தையு
ளையுமாட்டுநாண் டிடத்துணிந்ததை யாற்றிவாரே. (438)

பள்ளு-பதிற்றுசீர்த்தாழிசை.

ஆரார்செஞ்சடைப் பரமனாவிழி யழவிலுதித்த முருக
வே-லகத்தியன்முத லானபொண்டருக் கருள்விளக்கமுன்

னனித்தவன், வாரார்பூண்முலைக் குறத்திக்குஞ்சரி மருவுந்தண்
புயவானவன்-மயிலமால்வரை யருவிரீர்மிக வந்துபாயுநல் வய
லிலே, யேராருழுவர் களித்துமையல்கொண் டேப்பமிட்டுவந்
தடுப்பதா-லினித்தமொழிகள் பேசிச்சரசுத் திணங்கிநாழிகை
போக்குறீர், காரார்மன்குழல் சரியப்பெரிய களபமுலைகள்
குலங்கிடக்-கவிழ்ந்துநிமிர்ந்து நாற்றையெடுத்துக் கையானடு
மின் பள்ளீரே. (4௩௪)

சுவலேவெண்பா.

ஈரம் பொருந்தா விதயத் தெளியேனை
வாரம் பெருத்து வலிதாண்டா
ஓரம் பொலிமயிலத் தன்பர்ப்பகை மாற்றுதற்காம்
வீரம் பெறுங்கதிர்வேல் வேள். (4௩௫)

ஒகபாதம்-கட்டளைக்கலித்துறை.

வேளைக்கருளு மயிலத்தன்றன்னை விரும்பனன்றே
வேளைக்கருளு மயிலத்தன்றன்னை விரும்பனன்றே
வேளைக்கருளு மயிலத்தன்றன்னை விரும்பனன்றே
வேளைக்கருளு மயிலத்தன்றன்னை விரும்பனன்றே (4௩௬)

வாறகை-நாழிகை.

நன்றேவருகச் சிவபெருமான் ஞானாகரமே வருகமறை
நாலுமுணராப் பொருள்வருக நறைப்பூங்கடம்பு மலர்பவளக்,

வர் வாழ்வுறக்குரவை யிடுமினோ, நலமனைத்துமுத வத்தகுந்த
சிவ முானிமுன்குரவை யிடுமினோ, நானிலத்துயிர்கண் மிடியி
'லாவுவகை நடுவுறக்குரவை யிடுமினோ, குலமறைப்பகுதி யாக
மத்தினோடு கூடிடக்குரவை யிடுமினோ, கோதையிர்சிறிய
கொங்கையீரளவில் குமரியீர்குரவை யிடுமினோ. (௭௭௭)

நீசையாசியப்பா.

மின்னவிரந்தாங்கு மிளர்கதிர்வேலும்
பொன்னவிரமஞ்ஞையும் பொருதகர்ப்பரிபுங்
களிறுஞ்சேவலுங் கழறுவபிறவும்
வெளிறுநீறணிநத மேனியும்விளங்கப்
பரசிவன்றிருமால பதுமப்புத்தே
ளரசிலைபோன்றே யவிர்தருமல்குற்
சசிமினாஸ்கணவ னாதியர்சார்தரப்
பசிமுதலொழிந்த பல்லோர்குழக்
கந்தநாயகனைக் கவின்றிகழ்பொதியை
மந்தமாருதம் வரப்பெறுயயிலத்
தந்தணர்போற்ற வமர்பெருந்தகையைச்
செந்தகைப்பைந்தகைத் தேவியரிருவர்
நடுவினிதமரு ஞானபண்டிதனை
மடுநீனுமொருக்கால் வந்தசண்முகனை
யேத்துவாரேத்து மியல்பினுக்கிசைந்த
நரத்துணைவாணி நவைதவிர்ப்புதுநூல்

சுறழுவிவணங்குங் கான்மலர்படைத்த
முற்றுணர்புலவனை முருகக்கடவுளைக்
கனவினுநனவினுங் கண்டுவப்பெய்திச்
சினமறக்களைந்து திரும்பாமுத்தி
வீட்டுறக்கருதி வியன்றமிழ்மொழியாற்
பாட்டுரைத்தணியும் பழங்கவுமாரர்க்
கணிமலர்ப்பொதும்ப ரடர்ந்தபல்குறிஞ்சியும்
பிணியறுத்தழியாப் பெருமைநல்கும்
புனிதப்பூசையும் புரைதவிர்நாட்டமுங்
கனியுமெப்புணர்வுங் கழிக்கருந்திருவே.

(௩)

முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்துணை

வேண்பா.

மயிலமலைக் கோயிலுக்குள் வாழ்முருக வேளாக்
கயிலதனைப் போற்றுமவ னன்பாற்—பயிலுங்
கலம்பகத்தைக் சுற்றும்வர் கன்னியறி வென்னு
நலம்பகம்பெற் றய்யு நரர்.

சிவ சுப்பிரமணிய குமரகுருபர முருகக்கடவுள்சகாயம்.

வாழி.

எண்சீர்விருத்தம்.

அழகியசண் முகத்தொருமெய்க் கடவுள் வாழி
யமரர்குலா திபன்வளர்த்த வணங்கு வாழி
குழலுடைப்பூங் குயிலனைய குறத்தி வாழி
கொற்றவைவேன் மயில்சேவற் கொடிச்சீர் வாழி
பழமறையோ விடுமயிலப் பொருப்பு வாழி
பத்தினெறிக் கவுமாரப் பண்பு வாழி
மழவிடைக்கோ னனையசிவ ஞானி வாழி
வையகமும் வானகமும் வாழி மாதோ.

குருபாதமேகதி.

தெய்வமே து வண

முருகக்கடவுளை.

மயிலாசலத்திருப்புகழ்.

காப்பு—வேண்பா.

அயிலத்த னுறுமுகத் தைய னனந்தஞ்
சயிலத்தி லாடுந் தலைவன்—மயிலத்துச்
செவ்வேண் மகிழத் திருப்புகழாற் போற்றுதற்குக்
கைவேழ மாமுகத்தோன் காப்பு.

நூல்.

தனதனத்தனதானன - நனதான.

பாநவாதிக்கணையாமெழில்

வதனமலர்த்தொகையாறொடு

பழுதறுசெச்சைகுலாவிய

மலைபோலே

பகர்தருபொற்புறுமாறிரு

புயமுமிரட்டையதாமுயர்

பதமுநினைத்துருகாதவெ

னெதிரேரீ

திருமுடிவச்சிரவாகுவ

லயநிரைகொத்துமதானிகள்

சிறுமணிகட்டரைஞாணிகர்

பணியோடே

ஞசு

மயிலாசலத்திருப் பகழ்

திகழ்மயில் துஞ்சுடகேதன

மணையவை தொட்டிருப்போடு

சிகழுதுகற்றருசேவை

முனையோ

குருமணிபொத்தொளிர்கோமள

வடிவமுடைக்குமராவட

குவடுனும்விற்குரியார்பணி

முதலேன

குமரியொருத்திவிசாரமொ

நெருகவனத்திடைப்பொரு

குறமகளைத்தொழுமார்வம

துடையோன

மருமலிகற்பகநீழலி

லாசுசெலுத்தும்வலாரிதன்

மதலையிடத்தின்முனோர்மொழி

பகர்வோன

வரியளிமொய்த்துளதாமரை

யணிமிகுபற்பலவாவினோண்

மயிலமலைக்கரசாகிய

பெருமானே. (க)

தன்னதானத்தானதனதன - தனதான.

களபபூதரப் பூண்முலைகளிரை

வழிபடாதுனக் கேபணிபுரிபவர்

கருணைஞானவித் தாகியபிரணவ

முனையோ

கடுவைநேர்மொழித் தீமிகவுடையவர்

மனைகடோயுமுற் றுயிரநயமொழி

கழறுநாவலர்க் கோரிடியெனமிக

மிளிரேன

குளவ்போலருட் சீர்கொடுநிலைய

முனிவர்தாண்மலர்த் தூளணிதலையினர்

குலவுபேரவைக் கூடதிபுவகையொ டமரேனோ

குகுசுகுவெனக் கூவிடுமுனமிரு

சிறகைமோதடற் சேவலையெழுதிய

கொடியையேமிகப் பேசுடுமொருநல மருள்வாயே

சளமெலாமிசக் கோவெனவலறிய

வமரர்கோனுவப் பாகிடநிசுசரர்

தமதுவாழ்வறச் சாடியகதிரயின் முருகோனே

சுவளநீறுமிக் கார்திருவுருவின

ரிமயமால்வரைக் கோன்மகள்சுணவரொர்

சரபாநாநவுற் சாகர்முனுதனிய புதல்வோனே

எளமருமலர்ச் சோலையின்மதுவெறி

பெருகுக்கோடரத் தாடுநிற்பநிகனி

வனகயெலாமிழுத் தோடியவருவிகள் பலவாலே

மருதமாதியிற் காதரமெனவளர்

கிரிகளியாவுமொப் பாகிடலரிதெனு

மயிலமாமலைக் கோயிலின்மருவிய பெருமானே. ()

தன நத்தனதன - தனதான

கடலைப்பருகிய முனியைப்புகழ்பவர்

கழலைப்பணிவது

தவிராதே

கதிபெற்றுனதருள் வெளியிற்புகுமவர்
 கவிதைச்சுவையினை யிகழாதே
 சுடலைப்பொடியணி சிவனைப்பரவிய
 சுகுணக்கவுணிய முனிபோலே
 துரித்தத்தமணர்க ணிகர் துர்ச்சனர்வலி
 தொலையச்செயும்வர மருள்வாயே
 விடலைக்கனிபய றொடியற்கினியவர்
 விழையத்தகுமொரு அணைவோனே
 விரைமுற்றியகுர வலர்பொற்றுபுய
 மிசையுற்றிலகிய கிளியோனே
 நடலைக்கவரவ ரவையிற்செலுமிரு
 நளினக்கழவினன் மருகோனே
 நதிபற்பலதரு மயிலக்கிரிமிசை
 நடமிட்டருளிய பெருமாளே. (ந)

தனதானத்தத்தனதன-தனதான.

பழகாத துட்டர்மனதையும்
 விழியாலு ருக்கநலநுகர்
 பழிகாரி கட்டுமலர்கொடு திரியாதே
 பவியோடு புற்றிமகிழ்வுறு
 பெரியோரை நித்தமிகழ்பவர்
 பகர்வாச கத்தைநலமென மகியாதே

யழகான புட்பவகைகொடுன்

வடிவேனி றுத்திவழிபடு

மதுதீதெ னச்சொல்பவர்களை

மருவாதே

யருணை லத்திலுளவொரு

முதுகோபு ரத்தினடியினி

லடியேனி டத்தின்மொழிதலை

யநுள்வாயே

குழகாகு றத்திமுலைபுணர்

முருகாம லைப்பெணுதவிய

குமராவெ னச்சொல்பவரை

யகலானே

கொதிநீர்ப் பருக்குகடலிடை

துயில்வானு ரத்தில்வளரொரு

குலமாத ளிக்குமிருவர்கண்

மணவாளா

மழமால்வி டைக்கண நுதின

மிவர்வார்து தித்தபொழுதினின்

மறைநூன்மு கத்திலுளபொருள்

பகர்வோனே

வருவார்நி னைத்தபடிவர

மருள்சீர்பொ றுத்துவளமலி

மயிலாச லத்திலுறைதரு

பெருமானே. 'ச')

தந்தத்தானானதனதானதனதானதன-தனதானு

அஞ்சப்பெடையனைய தாகுநடைமாதரொடு

கொஞ்சிச் சீராவெத னுலறிவுமறியுன

தன்பர்க்காகாதகொடி யோனெனநலோரிகழ மெலியாதே

யம்பொற்பாராங்கிறவ லாரிமுதலோர்கதியை
நம்பித்தீவேள்வியினி லாருயிர்கொல்வார்பலரு
மஞ்சப்போராடுமறி வாளர்புகழோதுநல மறவாதே

வஞ்சத்தோர்வாழுமனை வாசல்களிலேகியடல்
வென்றித்தோள்வீமனெடு மால்விசையன்மாரெனனும்
வம்புக்காளானகவி வாணருடனேதினமு மிகலாதே

மஞ்சைப்போலேயிலகு தோகைமயின்மீதிலிரு
பங்கிற்றேவாணையாடு வேடமகண்மேவடுவதிர்
வந்துற்றோர்நாள்கனவிலோதியளி னோதமதை யருள்வாயே

கஞ்சப்பூமீதுவளர் நான்முகனைமோதியாரு
குன்றிற்குடேசுதறி வாடவிடுமேன்மைபெறு
கந்தப்பாவாள்வலிமை தோயுநவவீரர்பணி துணைவோனே

கங்குற்போலாகமுறு சூரன்முகலாமவுணர்
மங்கிப்பூலோகமொடு வானுலகுப் வாழடுவாரு
கங்கைச்சேயாகிவரு ஞானமணியேயிறைவர் குருநாதா

நெஞ்சத்தாலேகருதி டாதபலவாறுவரும்
விந்தைக்காராதிருவெ ணீறணியுமேலவரை
நிந்நிப்பார்காலனிக ரானகவுமாரொடு திரிவோனே

நிம்பத்தார்சூடவுமு ஞானிசைசுவாயளவில்
குன்றத்தானேமயில மாமலையிலேமிகவு
நின்றெற்போல்வார்பிழைபலநலமதாகவருள்பெருமானே.

தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன

தனதானதத்தன தனதானதத்தன - தனதான.

அறிவையறி வதுபிரம நிலையேனுநன் முனிவரடி

பணியாடுத தீர்த்திகலி யிகழாண வத்தினரு

மியினிடை மறுகிவரு மிரவலர்கள் விழைதலொரு

கடுகாமெ னப்பெறவு முதவாதொ ளிப்பவரு

மதுதினமு மடமகளிர் கலவிநல மெனவுருகி

வழிபாடி யற்றுநரு நிகரான துட்டர்கிழ்

வடையாடுத

யபரிமித மதுரநய குணமருவு கவிதைபல

தமிழாலு னரத்துமலை தொறுமேகும் விற்பனரும்

விதிதவறி யளவிலுயிர் பதறியழு வதுபுரியு

மவர்வேர றுக்குடெம னெனும்வீர முற்றவரு

மரியவன மருவுபொழில் குலவுபொதி யையிலுறையு

முனிவோன்ம லர்க்கழலை மறவாத பத்தாகளு

மெலியாடுத

பிறிதணையி னடனமா கதமயினின் முதுகிலி ரு

மடவார்தாமக்கிடையி லயில்வேல்பி டுத்தமார்

முனிவர்முத லினர்பரவ லொருபவன மலையதென

முகமாரும் வெற்புறழ்ப னிருதோளு மிக்கொழுகு

பிரசமது வளகமல மலரணைய துணையடிபு

முதலாழு றப்புமுழு மையுநேர்வ ரக்கருத

லறியாயோ

பெரியதிரு மலைமுக்கு கிடுகிடென வருள்பொழுதி
 லுயிர்போயு டற்றசையை நரிநாயு ணச்செயினு
 மருணைமுது சிகரிவட வருத்தனில் வருபொழுதி
 லுருள்வாழ்வ ளித்திடினு மடிபேனிழைத்தபல
 பிழையுநல மெனவுலகு மொழியுமிவ ணுமுலும்வினை
 யணுகாதி னித்துயரி லமிழாதி ருக்கும்வகை
 புரிவாயே

மறிபாபமு வினையபய வரதமுட னணிதருகை
 யொருநாலுடைப்பரம சிவனாரே திர்த்தமத
 னிருளுடல நொடியிலெரி படமுனி|| மழல்விழிகொள்
 பெருமானு மைப்பெண்முலை புணர்தோளுடைப்புனித்
 மதகரியி னொடுபுலியை வதைபுரியு மிறைவரத
 ளாணிவார்தொழ்த்தனது செயலான திற்சிற்றி
 பகர்வோனே

வகுளமணி தருபுலவன் முதலினர்சொல் கவிபுனை||
 நெடியோன டற்றசுவர் குலகால நொத்தமுதி
 லலைகடவி னிடைநெனியு முரகவனை மிசைதூயிலும்
 விழியான்வ ரைக்கவிகை கொளுமாயன் மிக்கபுகழ்
 மலியுமுர சரிகொடிய கனகனுடல் கிழியவென
 வெருதூணிடத்தில் வரு திருமால்வி ருப்பமுது
 மருகோனே

குறிபகரும் வனசர்த மிதணிலுறு சிறுமிதரு
 தினைமாவி னிற்பிரிய மிகுகோம ளக்குமர

எடிபவரை யிகழுமவர் குலமுழுது நசியவென
வருகோப மிக்குடைய முருகோனு ரைக்கரிய
குகைகடொறு நடநவிலு மிருசரண முளகடவுள்
குருகுவனச்சிறகை யறைகேத னத்தனெ னின்
புகிழ்வோனே

குறைவிலவன மவிபொழிலு ளிளையவர்கண் மகளிரோடு
விளையாடி டக்கரிய நிறவேடர் கைச்சிலையோ
டிசலையென வணுகவவர் மகளிர்நரும் வியன்மருவு
குளிர்சார விற்றவசு புரிவார் பழக்கமது
கொடுகினிகண் மறைபயிலு மயிலமலை தனிவினையில்
குருவாரிய மக்கினிய சிவஞான வந்தைதரு
பெருமானே. (சு)

தன்ன தானன தானன தானன—தன தானு.

கரியபேய்நிக ராமதவேள்விடு	கணையாலே
கவலைநாய்மலி வாய்மடமாதர்முன்	மறுகாதே
கிரிகடொறுநி னுள்ளனநானித	முறுமாறோர்
குளியெனாமிக வோதியவாய்மொழி	பிழைதானோ
சரிசூலாவிய தோளுமையாளருள்	புதல்வோனே
சகலதேவரு நாடுமேயேசார்	குருநாதா
வரியராவணை மாயவனாந்திரு	பருகோனே
மயிலமாமலை மேல்விளையாடிய	பெருமானே. (எ)

தனன தனத்தனன தனத் - தனதானு.

கவலைமிகப்பெருகுதலிற் றுதிசெயுட்பழியுமெனுட

கனலிலுரைத்திடுவனபொய்த் தொழியாதே

களபமுலைச்சிறுமியர்சொற் சுவையைவிழிக்கயலிணைபைக்

கருதியளப்பருமயலிற் றவியாதே

தவளநிறப்பொடி || டனக் கணிபவரைக்கறுவுதொழிற்

சமணர்முதற்பகர்சிலருட் களியாதே

தமநியவெற்பனையமயிற் பரிமுதுகிறற்கழ் தருந்

றருணமதைத்தெரியவருட் புரிவாயே

புலனைகரத் தலமதனிற் சிசுவெனவுற்றிகன்மவிழுப்

புரதகனற்கொருபொருளசெப் பிபவாபா

புழையுறுகைக்கரிமுகவற் கிளையகுக்கடவுளெனப்

புகலுமவர்க்கினியவைமிக் கருள்வோனே

சிவசமயத்தினர்தழையக் கவுணியருட்சிறுவனெனத்

திகழுமுழுப்புலமையுடைக் குரவோனே

செறிபொழிலிற் பிடியையடற்களிறுதொழத்தகும்வளமைத்

திருமயிலக்கிரிமுருகப் பெருமாளே. (௮)

தனதானதந்ததந்த - தனதானு.

கொடிபோலு டங்குகின்ற விடையார்ப் தம்பணிந்து

கொலையாதி யுந்துணிந்து புரிதியோர்

கொடைநாடி நெஞ்சநொந்துபலவூர்கொறுந்திரிந்து

குறைதீர்வதின் றிவப்பி லுழலாதே

யிடிபோன்மு ழங்குசெஞ்சொன் மவிபாடல்கொண்டுவந்து
 விருதாளி டம்புனைந்து மகிழ்மேலோ
 ரிவனோர்தொ ழும்பனென்று தமிழேனையுஞ் சொல்வென்றி
 யிசைவாக விஞ்சையொன்று தருவாயே
 படிவான எந்தகொண்டல் விழியிய வந்தபெண்கள்
 பழகார்வ மிஞ்சுதுங்க மணவாளா
 பதினாறு டம்பனென்று சிலநூல்விளம்பரின்று
 பலவாறி லங்கும்விந்தை யுடையானே
 மடியாவ ரங்கொடுந்து முதுசூர்வ ணங்கவென்று
 மயிலேறும் வென்றிதுன்று முருகோனே
 வளையோலி ஓந்தடங்கண் மலிசார லங்குறிஞ்சி
 மயிலாச லம்புரந்த பெருமானே. (35)

தன்னதனதன்னதன - தனதான.

சரதமொழி சிறிதுமொழி வரியபிழை யுறுகொடியர்
 தமதுமனை களிலடிமை புகலாமோ
 சதுமறையி னுவலுமறு வகைநெறியை யிகழுவவர்
 சரபமென வுலகின்மிளிர் தரலாமோ
 சந்தவிக சிதவினய சரசகுண மகவிரடி
 தொழுநுருகும் வீனையுமவி வுறலாமோ
 நாரியகிலை யெனுமவுன ரகசியம் நுணருமவர்
 ஸ்ரணையடியி னுகிர்பொடியு மெளிதாமோ

பரதவிதி வழிகனக சபையினட மிடுமிற்றவர்
 பணியவொரு பொருள்விரிவை மொழிச்சுவர்னை
 பகவனரி யெனவடிவு கொடுகனக லுடல்கிழிவு
 படமுனியும் வயவனது மருகோனே
 வரதமுறு கையுமபப மெனமிளிர் வொருகனவில்
 வருகருணை மிகையுடைய குருநாதா
 வனசாரு முனிவரருள் கொடுகொடுமை தவிரவளர்
 மயிலமலை மிசைநிலவு பெருமானே. (௧௦)

தன்னதானனத்தனதன - தனதானு.

சகுணதேசிகப் பணிபுரி பவரையேசிடத் துணிபவர்
 தமதுவாசகப் படிசெல நினைபாதே
 தமநியாசலத் தினைநிகர் முலைமினர்களைப் பணிபவர்
 தருவதானபொய்ப் பொருண்மயல் பெருகாதே
 முகுளநாண்மலர்த் துணர்கொடு னடிகண்மீதருச் சனைசெயு
 முனிவரோடுநித் தமுமுறு முயர்வாலே
 முறைகெடாதுமுத் தமிழ்மை பொழியும்வாழ்வுபெற் நகல்புவி
 முழுதுமோசிடத் தகுபுகழ் பெறுவேனோ
 குகுசுகுவெனத் தொனிதரு பெரியசேவலுற் றிலகிய
 குவநீநீர்ப்புத தணிபல படையோனே
 குமரிகோமளப் பகவதி கவுரிநாரணற் கிளையவள்
 குழையாயடற் றகுவரை யடும்கிரா

வஞ்ஞாமாலிகைப் புயமத னுடன்முஞள்வரப் பெறுமிரு
 மகளிர் பூண்முலைச் சுவடுறு மணிமார்பா
 வாமெலாமுமுற் றுயர்பல குவடுதோய்தரத் திகழ்திரு
 மயிலமாமலைக் கழகிய பெருமானே. (கக)

தனத்தத்தானன—தனதானு.

பலபொய்ச்சொல்பேசிய முறைகெட்டவேசியர்
 பகவிச்சைமேலிட மெலியாதே
 பகைமுற்றுசாரணர் நிகரற்பர்கூறிய
 பனுவற்குமேன்மைகள் பகராடே
 புலகைப்பொய்தானெனு நிலைபெற்றஞானிக
 ஞறவைக்கனுவிலு மறவாதே
 யொருபுத்தியாலுனை வழிபட்டபேருட
 னொளிரச்செய்தானவு நினைவாயோ
 வலகற்றதானவ ருடல்விட்டுவானுற
 வடும்வெற்றிவேலணி புயவீரா
 வமையொத்ததோண்மற மகளிச்சையானித
 மவன்செப்பும்வேலைகள் புரிவோனே
 வலவைப்பெண்ணொடு நடமிட்டவாரண
 மகிழக்குலாவிய துணைவோனே
 வரூபத்தர்நாடிய படிபெற்றுவாழ்வுறு
 மயிலத்தின்மேவிய பெருமானே. (கஉ)

முற்றிற்று.

நாற்பயன் - வெண்பா

வெயிலைத் தருங்கதிர் வேல் வித்தகவேண் மேவு
மயிலத் திருப்புகழை வாழ்த்திற்—குயிலனையார்
சூழவருங் காமன்முதற் சொல்பகையெல் லாந்தடிந்து
வாழவல்ல போதம் வரும்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ப தி க ம்.

காப்பு-வெண்பா.

மயிலா சலக்குமார வள்ளிமண வாளா
கயிலையத் தாருதவுங் கந்தா—வயிலாருங்
கையாநீ வந்து கழறியவை யத்தனைபும்
பொய்யாக லாமோ புகல்.

அறுசீர்விருத்தங்கள்.

செந்தமிழ்ப்பாமாலையினுக் காசைகொண்டு புனைவது
போற் சிறந்த பேற்றைத், தந்தருளவேண்டாமோ விதுவுனக்
குத் தெரியாதோ சாற்றுவானென், வெந்தவெண்ணீர்ணிவார்
தம் மழல்விழியிற்பொறியாகி மேனாள்வந்தாய், கொந்தல்நுக
கடம் பணிந்த கொற்றவாமயிலைக் குமாவேனே. (சு)

இனிச்சகிக்கமுடியாத துயர முறக்கண்டுமன மிரங்கிடா
மற், பனித்தமொழிப்பேசையருக் குருகவிடன்முறைதானே

பணியென்செய்வேன், றெனித்தசிறு சதங்கையுந்தண்
டையுங்கழலுங்குலையுமிரு னுணைத்தாளானே, குனித்தவரிச்
சிலேவேடர் மகள்கணவா மயிலமலைக் குமரவேளே. (உ)

செக்கிவிடுமெள்ளேபேர்ப் பெரிதுவருந்திடுவேன்முற்
சிகியிற்றேன்றி, யிக்கினற்கும்விரிஞ்சனுக்கு மியுமனுக்குமஞ்
சாம விருக்கச்செய்வாய், வக்கிரவெண்கோட்டுமத களிற்றி
னுக்குப்பின்றேன்று மதலாய்வெள்ளைக், கொக்கிறகுபூண்ட
பிரான் தவப்பயனே மயிலமலைக் குமரவேளே. (ஈ)

நெஞ்சறியப்பிழைகோடி புரிந்திருக்குந் தமிழேனுண்
னீவந்தந்தா, ளஞ்சலளித்தனையதுகண் டுறுமாந்தேனூர்
தோறு மலைக்கவேண்டாம், வஞ்சரறிவரியானே வாரணப்புட்
கொடியேந்தி வயங்குங்கையாய், குஞ்சரியாள்களிகூருங்
கோமானேமயிலமலைக் குமரவேளே. (ச)

நற்றவஞ்செய்வார்வியக்குந் திருவேடமிக்காட்டி ஞான
மில்லாச், சிற்றறிஞர் தாமுமிகழ் தீமைமிகப்புரிவேனைச்
சினந்து தள்ளேல், பற்றறுத்தபெரியோருக் கெனியோனே
பன்னிருகைப் பவளக்குன்றே, குற்றமெலாம்பொறுத்தருளுங்
குணக்கடலேமயிலமலைக் குமரவேளே. (ரு)

பாமரருட்சிறந்தொளிருந் தமிழேனுஞ்சிறிதேனும் பழு
தில்லாதார், தாமடையும்பெரும்பேற்றுக் கிச்சைகொள்ளச்
செய்தனையே தருவாய்கொல்லோ, பூமனழக்குட்டியகைப் புல
வோனையெவ்வுலகும் புகழ்பெம்மானே, கோமளசுந்தரமட
வார்க் கினியோனேமயிலமலைக் குமரவேளே. (சு)

தேன்வார்க்குமலர்ப்பொழிற்றண் குறிஞ்சிநிலமெங்குமி
கச் சென்றுபாடி, யான்வாழ்க்குறித்தவித மறிந்திருந்து மிரங்
காமைக் கென்னசெய்வே, னூன்வாட்டிதுகர்வேடர்க் கினியா
னென்றிறைஞ்சினற்கு முறுகண்மர்த்தாய், கூன்வாட்கைநவ
வீரர் துணைவேனாமயிலமலைக் குமரவேளே. (௭)

பிச்சையமுதருந்தியும்வெண் லீறுமிகப்புனைந்துநல்
லோர் பிரியம்பெற்றுங், கச்சைவென்றமுலைமடவார் கடைக்
கண்ணாற்படுத்துயரங் கழியாதேனோ, பச்சைநிறத்திருமாலுக்
குரிமைமிகுமருகோனே பரமன்வாழும், சொச்சைநகர்க்குவு
ணியனா வந்தோனாமயிலமலைக் குமரவேளே. (௮)

அலைவாரித்துரும்பேபோற் பலவாறுசுழலுமனத் தடிய
னேனைப், புலைவாழ்க்கையுடையார்க்கு மஞ்சிநிற்கச்செய்த
னையே புகழ்ச்சீரீந்தாள், நலைவாணிக்கிலக்கணநூல் விரித்
துரைக்கும்புலவோனே கருணைக்குன்றே, கொலைவாட்கைச்
சூர்த்தடிந்த கொற்றவனாமயிலமலைக் குமரவேளே. (௯)

பூவினுக்குளுறைவானும் புணரியினிற்றுயில்வானும் புரஞ்
சுட்டானு, நாவிடத்திற்கொள்ளுமுன்றன் றிருப்புகழைப்பகர்
வேனு நவியலாமோ, காவிலங்குமபொன்னகரி காப்போனே
யெவ்வுலகுங் கவினுமாறு, கூவியசீர்ப்பெருஞ்சேவற் கொடி
யானாமயிலமலைக் குமரவேளே. (௧௦)

பாடரியபலமறையா கமங்களுக்குக்குருவான பான்மை
யுற்றும், வேடமகள்பாவிரந்தா யென்றிகழ்வார்க்கொல்குமென்
றன் விருப்பமீந்தா, ளாடகமேயனையபொறிச் சிறைவண்டு

மலிசோலை யடுக்கமெங்கும், கோடாமாடிடக்குயிலின் னிசை
காட்டுமயிலமலைக் குமரவேளே. (௧௧)

செஞ்சுவைத்தீந்தமிழ்ப்பொதியைக் கிரிக்கடுத்தநெல்
வேலிச் சிறுவனன்பாற், கொஞ்சகவிமால்கொண்டு மகிழ்
வானைமயிலமலைக் குமரவேளே, நெஞ்சருகிவழிபுரூ புரிந்து
திருநீறணிந்து நேடுவார்முன், னஞ்சுறழுங்கரியநிற்ச் சமனனு
காணென்பதுமெய் நவின் றுய்வீரே. (௧௨)

முற்றிற்று

ப தி க ம்.

காப்பு - வேண்பா.

காபிலைக் கிரியானுங் கைகுவிக்கும் கந்தன்
மயிலத் தினைக்கருதி வாழ்த்த—வெயிலவனைக்
கொண்டுநெய்த வேற்படையுங் கொற்றநவ வீரர்களுங்
கண்டுநின்று காக்கக் கடன்.

கலிவருந்தங்கள்.

அடியார்புடையு டனுகிக்கருதும்
படி வாழ்வுபடைத்திடு நாளுளதோ
பொடியாடியபுங் கவனாருதவும்
வடிவேன்முருகா மயிலத்தரசே. (௧)

தளர்வுற்றவர்தம் மைகினைத்தயர்வே
னிளமைக்கழிவெய் துமுன்வந்தருள்வாய்

கொர்முத்தமிழ்பா டியகள்ளையினுள்
வளர்கிற்பரணை மயிலத்தரசே. (2)

கரையின்றியகா மநெடுங்கடலின்
நிறையென்றுறுதி வினையென்றொழிவே
னரைவிஞ்சியநற் சரபம்பொருபுள்
வரையுங்கொடிசேர் மயிலத்தரசே. (1)

ஏழைக்கிடமோ துமிடக்கிராற்
கோழைப்படுகின் றகுணங்கெடுமோ
மாழைக்குயர்வன் னநறுங்கணிசேர்
வாழைப்பொழில்சூழ் மயிலத்தரசே. (3)

சொல்லிற்சுவையின் நியதூர்ச்சனர்பான்
மல்லிட்டுவருந் தலொழித்தருள்வாய்
கல்லிற்றிரிகின் றவர்கன்னிகையாம்
வல்லிக்கெளியாய் மயிலத்தரசே. (10)

பாகைப்பொருபைந் தமிழ்பாடிவா
ரோகைக்கடலா நிறவந்தருள்வாய்
தோகைக்குடையோ செமந்தளிகூர்
வாகைப்பரியாய் மயிலத்தரசே. (4)

நின்னுவனிரம் பியநெஞ்சொடுவா
ழென்னாகமிளைப் பதறிந்திலையோ
பொன்னாடர்தருங் கொடிபூண்முலையேர்
மன்னமுதல்வா மயிலத்தரசே. (7)

வியன்மிக்குளவே ணுபுரத்திடைவந்
தியல்செப்பியதியா வனெனத்தெனியேன்
மயல்வெற்பொடுவா, ரணமும்பொடியாம்
வயமுற்றவனே மயிலத்தரசே.

(அ)

புலமாவறவென் றுயர்புண்ணியனே
நிலையானவனென் றுநிகழ்த்திலனோ
வலைவாரிதிகுந் றிடுமம்புவியின்
மலேதோறுறைவாய் மயிலத்தரசே.

(ஆ)

மூவர்க்குயிரா முருகாவெனவே
கூவத்தகுடுகொள் கையளித்திலையோ
சேவற்கொடியுஞ் சிகிவாகனமும்
வாவத்திகழ்தென் மயிலத்தரசே.

(க௦)

குருவாமெனநம் பியடுகொள்கையினோர்
கருவாழிகடக் கவிடுத்திலையோ
பொருவாதகடம் புபுணந்தவனே
வருவார்களிகூர் மயிலத்தரசே.

(க௧)

மஞ்சார்பொழில்சூழ் மயிலத்தரசிற்
சஞ்சானனனா ரமர்நெல்லையினா
னெஞ்சாரநிகழ்த் தியபாறுவல்வார்
பஞ்சாயுதனன் என்பதத்தினரே.

(க௨)

முற்றிற்று.

வேலுமயிலந்துணை.

வினாக்கியானபாலையசுவாமிபதிகம்

காப்புவெண்பா.

சுவஞானத் தோர்பரவுந் தண்மயில வெற்பிற்
சிவஞானிக் கோர்பதிகஞ் செப்பிப்—பவவேலைக்
கப்புறத்து மெய்வாழ் வடைய வரனீன்ற
துப்புறழ்மால் வேழந் துணை.

வேண்டளைக்கலிப்பாக்கள்.

எவ்வேளை யுந்தன் னிதயத் தெழில்வேற்கைச்
செவ்வேளை வைக்குஞ் சிவஞானி சேருமிடம்
வெவ்வேளைக் கஞ்சி வியன்சார லெங்குசித்த
மைவேழ மாட வயங்குமயி லாசலமே.

(௩)

பொய்ம புரமும் புவியும் புரந்தருளுஞ்
செம்மற் சிவஞானி சிருணரசு செய்யுமிடங்
கைம்மலராற் செவ்வேற் கடவுளையே பூசிப்பார்
மம்ம ரறுப்பான் வளார்தமயி லாசலமே.

(௨)

ஆன்ற புலவோ ரளவில்லா ராய்ந்துரைக்குந்
தேன்றதும்பு பாடற் சிவஞானச் சித்தரிடங்
கான்ற மதுமலர்ப்பூங் காவலகங் காக்கும்வைவேற்
றோன்ற லருட்சீர் துலங்குமயி லாசலமே.

(௩)

நீடுசுழ்ச் செவ்வே ணிகழ்த்துமொழி கொண்டொருவன்
பாடுஞ்சிவஞான பாலைபன் பத்தரிட
மீடுரைக்க வொண்ணு வெழிலார் மயில்கோடி
யாடும் பெருமை யவிர்தமயி லாசலமே. (சு)

பூரணமாழுண்மைப்பொருளுணர்ந் துபுண்ணியத்தாற்
சீரணமற் றுய்ந்த சிவஞானி சீர்த்தவிடங்
காமணமு மெண்ணில்பல காரியமு மானதென்னு
மாரணத்தோ னைப்புடைத்தோ னுடுமயி லாசலமே. (ரு)

வெம்பு குணத்து மிலேச்சருக்கு மெய்விளக்குஞ்
சிம்பு வனைய சிவஞானச் செல்லரிடம்
பம்பு கடலைப் பரிந்தாடை யாவுடுத்த
வம்புவிக்கோ ராதரமே யானமயி லாசலமே. (சு)

மல்லு மணலுங் கருப்பிரதங் காட்டும்வண்ணஞ்
சொல்லுஞ் சிவஞானி சீராமல் வாழுமிட
மல்லும் பகலுமற்ற வானந்த வீட்டுள்வைத்துப்
புல்லுங் குகன்சீர் பொலிந்தமயி லாசலமே. (எ)

வென்றி விசையன் விருப்புந் தவத்தினுக்காப்
பன்றியின்பின் னேகிவரும் பாலைபன் பற்றுமிட
மின்றிகழும் வைவேல் விகித்தன் விரும்பநிற்குங்
குன்றினத்துண் மேலாக் குலவுமயி லாசலமே. (அ)

எண்ணில்பல சீருமெடுத் தேத்துவா ரெல்லவர்க்து
 நண்ணியபே நீந்தசிவ ஞானியென்று நத்துமிடம்
 விண்ணினர்க்கோ ராதரமாம் வேற்பெருமான் வேழமுகப்
 புண்ணியனோ டாரும் பொருவின்மயி லாசலமே. (௬)

மெய்வழக்கர் நால்வரென வென்றிமிசுஞ்சித்தியற்றித்
 தெய்வநலங் கண்ட சிவஞானத் தேவனிடம்
 பொய்வலிமைத் தானவராம் பொல்லார்க் கெமன்போலுங்
 கைவடிவேற் கந்தன் கவின்றமயி லாசலமே. (௭)

வல்லவர்கள் போற்று மயிலா சலத்தினையு
 நல்லபுகழ் பெற்றசிவ ஞானியையு நாடியின்று
 செல்லனைய வோசைத் திருப்புகழோன் செப்புமிவை
 சொல்லறிஞர் தம்மைத் துகள்சிறிதுந் தோயாதே. (௮)

முற்றிற்று

சிவப்பிரகாசமூர்த்திபதிகம்.

காப்பு-வேண்பர்.

தெய்வப் புலமைச் சிவப்பிரகா சக்ஞருவைச்
 சைவத் தலைமைத் தாழ்த்தக்கடலை—யுய்வதெண்ணிப்
 போற்றுதற்குக் காப்பு புகர்முகத்திற் பூண்கொள்பிறைக்
 கீற்றுறழோர் கோட்டுக் கிரி.

கலிவ்ருத்தங்கள்.

சூரவனூல் வெல்லருங் கொடியற் செந்திலைப்
பரவலால் வெல்லுநின் பான்மை யென்சொல்வே
னரவணி வாணெடுஞ் சகத்தி லாக்கலாற்
கரவறுஞ் சிவப்பிர காச மூர்த்தியே. (க)

அந்தநாண் மடிபிடித் தவன்ற னூருயிர்
சுந்தவோ தியபுகழ் சிறிதென் றெண்ணிடேன்
செந்தமிழ் பாலையன் சேரச் சிந்தையுட்
கந்தனார் சிவப்பிர காச மூர்த்தியே. (உ)

புலைமலி மாரிதேர் பொடித்த வண்ணமந்
நிலையினர் பலரைபு நீற்ற நண்ணுவி
ரலைதுகர் மலைமுனி யளித்த முத்தமிழ்க்
கலையுணர் சிவப்பிர காச மூர்த்தியே. (ங)

சொற்பனத் தென்னுணர் சொன்ன வாசக
மற்பரு மொப்பமெய் யருடந் தாட்கொள்வீர்
விற்பனப் புலவரும் வெருண்டு நாணுறுங்
கற்பனைச் சிவப்பிர காச மூர்த்தியே. (ச)

புவித்தியக் கறுநலம் புரிதல் வேட்டுளேன்
றவித்திடா துதவுறுஞ் சரதம் பொய்க்குமோ
சுவித்திடு மனமிலாக் கோள ரோர்வருங்
கவித்திறற் சிவப்பிர காச மூர்த்தியே. (ரு)

தழனிகர் தவத்தரிற் றமிய னன்றினுக்
 கழகியர் நீரலா தாருள் ளார்கொலோ
 பழமறை யாகமப் பயனெ லர்மிகக்
 கழறிய சிவப்பிர காச மூர்த்தியே. (சு)

கேட்டிய லெனக்கருட் கிளர்ச்சி தோயவிந்
 நாட்டிய லுமதிசை நவிலற் பாலதோ
 வேட்டிலல் லமன்புக ழெழுதி மெய்ந்நிலை
 காட்டிய சிவப்பிர காச மூர்த்தியே. (எ)

விசையனுக் கருள்புரி வேட னாரரு
 ணைசைகொடு துதித்துநா னலிய லாகுமோ
 விசைவில்புன் கவிஞர்நெஞ் சிரணங் காண்டரு
 கைசரிகர் சிவப்பிர காச மூர்த்தியே. (அ)

இருமக வீன்றதும் மீச ரென்றுதிக்
 கருள்செயுந் தினத்தையா னறியச் சொல்லுவீர்
 பெருமைசால் பத்தியில் பிசுதர் பேணிடுங்
 கருமயில் சிவப்பிர காச மூர்த்தியே. (க)

வாதவூர் முனிமுதல் வகுக்கு நால்வர்மெப்ப்
 போதம்வேட் றீறலெனைப் புரிந்த தார்கொலோ
 மாதர்நல் லார்புவி மாடை நாடுமுக்
 காதலில் சிவப்பிர காச மூர்த்தியே. (கடு)

உலப்பில்சீர் திகழ்நல்லாற் றூரி லொன்றிடை
கலப்புறுஞ் சிவப்பிர காச மூர்த்தியைப்
புலப்பகைத் திருப்புகழ்ப் புலவன் போற்றிவை
சொல்பொறு மவரெலாந்துயரெய் தார்களே, (கக)

முற்றிற்று

தெய்வமேதுவண

தனிவெண்பாக்கள்.

குருவுங் கண்பதியுங் கொற்றமழு வானுந்
திருமடந்தை காவலனுஞ் சேணில்—வருகடருந்
தேவினத்தின் றுயான சிற்சத் தியுமுருகோன்
மூவிரண்டாக் காட்டு முகம்.

சத்தி வடிவேற்கைச் சண்முகனைச் சந்ததமு
நத்தியெழுத் தாறு நவின்றிட்டேன்—சித்தியுட
னாக்கம் பெருக்கி யருள்வினைக்கு மெஞ்ஞானத்
தூக்கம் வருகின்ற து.

மேகங்கா ளுங்களுக்கு வேலா யுதனாை
மாகம் புரந்திருக்கு மன்னாணை....யேகப்ர
வத்தாவின் தாணையிந்த மாநிலத்தின் மேற்கருணை
வைத்துமிகப் பெய்ம்மின் மழை.

வந்தமே கத்தை மழைபொழியச் சொல்லாம
 லெந்தவூ ரிற்பொழிதற் கேவுகின்றாய்—சந்தனப்பூஞ்
 சோலைப் பொதியைநிகர் தொன்மயில வெற்பிலொரு
 வேலைப் பிடித்ததெய்வ மே.

என்னிமித்த மோவடிவே லேந்துமயி லாசலத்தோன்
 றன்னிமித்த மோமுகில்காள் சாற்றுவிர்—மின்னியிடித்
 திங்குவந்து பெய்யாம லேகுகின்றீ ரெண்ணிலுயிர்
 மங்குமுன்னம் பெய்ம்மின் மழை.

திரையதனை நீக்கித் தெரிசனந்தந் தாண்டோ
 ருரைபகர வெண்ணோகோ வோதாய்—பரையுதவு
 மைந்தனே யீடின் மயிலா சலத்துறையுங்
 கந்தனே யெங்கண்முந கா.

இன்னந் துயர்ப்படுதற் கென்னுன் முடியாது
 நின்னன்ப ருண்மை நெறிதந்தாண்—முன்னங்
 கிரிதுளைத்த வேற்கைக் கிழவா குமரா
 வரிதுனக்கொன் றில்லையல்ல வா.

கந்தா கடம்பா கதிர்வேலா கன்னிபெற்ற
 மைந்தா குறத்தி மணவாளா—விந்தாருஞ்
 செஞ்சடையான் பேரற்றுகுந் தேசிகனே யெண்ணிருகண்
 பஞ்சடையா மற்றிருக்கண் பார்.

குருபாதமேகதி.

உ
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.
யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்ச்
சின்னத்தம்பிப் புலவரியற்றிய
கல்வனாயந்தாதி
மூலமும்,
பழைய உரையும்.

இவை
சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜ்
தமிழ்ப் போதகாசிரியர்
S. அனவரதவிநாயகம்பிள்ளை, M. A., L. T.,
அவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை :
மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1913

விலை அரை 5.

[Copyright Registered.]

முன் னு ரை.

தமிழாசிரியர்மாட்டு வான்முறையாகத் தமிழ் கற்கப் புகும் மாணவர் முதலாகக் கற்கத் தகுவனவாயும் அவர்களாற் கற்கப்படுவனவாயு முள்ள நூல்களு ளொன்றாய மறைசையந் தாதி இலங்கைத்தீவில் யாழ்ப்பாணத்திற் றிகழ்ந்த சின்னத் தம்பிப் புலவரால் இயற்றப்பட்டது. அவர் சரித்திர முதலிய வற்றை யறிதற்கு ஆதாரங்கள் இந்தியாவில் சிறிதுமில்லை. இதுவரை வெளிவந்த மறைசையந்தாதிப் பதிப்புக்களும் இவ் விஷயத்தில் மெளனமே சாதித்தன. யாழ்ப்பாணத்து அ. சதாசிவம்பிள்ளை யென்பவர் எழுதி வெளிப்படுத்திய பாவலர் சரித்திரதீபகம் என்னும் நூல், தமிழ் நூல்கள் செய்தருளிய புலவர்கள் சரித்திரத்தை அகராதிமுறையால் விளக்குவது, யாழ்ப்பாணத்துப்புலவர்கள் சரித்திரங்களைக்கொஞ்சம் விசேஷ மாக எடுத்துரைக்கின்றது. அதிற்கண்டபடி: “யாழ்ப்பாணப் புலவருக்குள்ளே திலதம்போல் விளங்கிய இவர், நல்லூரில் இருந்தவரும், இற்றைக்கு (1886) முன்பின் ௧௮0௭௫௦ங்களின் முன்னே இலங்காதிபதியாய் இருந்த சைமோன்ஸ் என்னும் உலாந்தா மன்னனாற் சேர்க்கப்பட்ட தேசவளமை என்னும் யாழ்ப்பாண நியாயப் பிரமாணத்தைப் பரிசோதனை பண்ணித் திருத்தும் பொருட்டு நியோகிக்கப்பட்ட பல பிரபுக்களுள் ஒருவருமாகிய வில்லவாய முதலியாரது புத்திரர். இப்புலவர் பாலியப் பிராயத்தே பாடும் வரம் பெற்றிருந்தார் என்று சொல்லுவர். வடகரை வித்துவான் ஒருவர் முதலியார்மேற்

பிரபந்தம் ஒன்று பாடிக்கொண்டு அவர் உறைவிடந் தேடிவந்து விசாரணை செய்தபோது, தெருவிற் பிள்ளைகளோடு பாக்குக் கட்டி விளையாடிக்கொண்டு நின்ற இப்பாலியப் புலவர் :

“பொன்பூச் சொரியும் பொலிந்தசெழுந் தாதிறைக்கும்
நன்பூதலத் தோர்க்கு நன்னிழலா—மின்பிரபை
வீசபுகழ் நல்லூரன் வில்லவரா யன்கனக
வாசலிடைக் கொன்றை மரம்”

என்று தம் பிதா வீட்டுக்குக் குறிப்புச் சொற்றனராம். இவர் பாடிய அந்தாதிகள் இரண்டு. ஒன்று மறைசையந்தாதி எனப் பேர்பெறும். நூறு செய்யுட்கொண்ட இது வேதாரணிய ஈசன்மேலது.

“சேந்தா தியன்மணிப் பூண்புலி யூறற்குச் சேர்ந்தளித்த
சிந்தாத் தியானஞ்செய் வில்லவ ராசன் றிருப்புதல்வன்
நந்தா வளந்திகழ் நல்லைச்சின் னத்தம்பி நாவலன்சீர்
அந்தாதி மாலையை வேதாட வீசற் கணிந்தனனே”

என்றதனால் அவ் வந்தாதிக்கு இவர் ஆக்கியோன் எனல் விளங்கும். மற்றது கல்வளை அந்தாதி. இது சண்டிருப்பாயி லுள்ள கல்வளைப் பிள்ளையார் மேலது. முந்தினதில் நின்று சற்றே கருகல் கொண்டது.

* * * * *

இவ்விரண்டு அந்தாதிகளுள் மறைசை அந்தாதிக்கு உடுப்பிட்டி, ஈ. ஈ. அ. சிவசம்புப் புலவர் உரை இயற்றி அச்சிடுவித்திருக்கிறார். இந்த உரை நயப்பையும் வியப்பையும் “உதயதாரகைப்” பத்திரிகையிற் பேசி இருக்கிறோம்.

ஒருமுறை யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையிற் கணை
சையர் வீட்டில் அநேக வித்துவசனர் சபைகூடி இராமாயணத்
துக்கு அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டிருக்குஞ் சமயம், அவர்
சொல்லமுடியாது மலைத்த ஓர் பாட்டிற்கு இளைஞராதலில் ஓர்
கோணத்தில் உளுக்கார்ந்திருந்த இப்புலவர் அர்த்தஞ்சொன்ன
திறமைக்காக மகாகனவானான அவ் ஐயர் பண்டார்க்குளம்
என்னும் ஓர் வயலை இவர்க்கு வெகுமதி கொடுத்தனர். சின்
னத்தம்பிப் புலவர் என்ற சொற்பொருட்படி சின்னப் பைப
லாய் இருந்தபோதே சரஸ்வதியின் கடாட்சவீட்சணம் இவரு
க்கு அகப்பட்டது என்றதற்குப் பின்வருங்கதை சாட்சியாகும்.

இவர் சிறுமையிலே பாடசாலைக்குச் செல்லாது கல்வியை
அசட்டைசெய்து மாடுமேய்க்கும் பிள்ளைகளோடு விளையாடித்
திரிபுவராதலிற் றந்தையார் இவரைக் கண்டிச்சு, இவர் அவர்
கண்ணுக்குத் தென்படாது ஒளித்துப்போய்த் தாயாரிடம்
அன்னம் வாங்கியுண்டு கட்டாக்காலிபோல் மறுபடி பாய்ந்து
விடல் வழக்கம். இப்படித் திரியும்போது ஓர் நாள் வழக்கம்
போலப் பிதா இல்லாத நேரம் வீட்டுக்கு வந்து போசனம்
உண்டு, அவர் முதல் அடி எடுத்து எழுதி வைத்துவிட்டுப்
போன ஓர் அந்தாதிப் பாட்டை இறப்பி விருக்கக் கண்டு எடு
த்து, அதின் உ-ம் ஈ-ம் ச-ம் அடிகளை எழுதி வைத்துத் தன்
பாட்டிற் போயினராம். பிதர் வீட்டுக்கு வந்து முன் தொடங்கி
விட்டுப்போன பாட்டை முடிக்கும்படி ஒலையைத் தேடி எடுத்
துப் பாட்டு முடிந்திருக்கக் கண்டு, இங்கே வந்துபோனது
யாரென்று மனைவியிடம்கேட்க, அவள் அச்சங்கொண்டு மறை

த்தும், பின் நாயகன் நெருக்கத்தால் அந்தப் பேய்ப்பையல் தான் உங்கே வந்தானென்று கூறப், பிதா மகிழ்ந்து இவரைத் தேடி அழைத்து நேசம் பாராட்ட, அப்புறம் இவர் அந்தாதி பாடி முடித்தனர் என்ப. இவரது சுற்றத்தார் நல்லூரிலும் சண்டிருப்பாயிலும் இருக்கிறார்கள். மானிப்பாய் அச்சியந்திர சாலைத் தலைவருள் ஒருவரான ஈ. ஈ. அ. சிற்றம்பலம் என்பவரும் இப்புலவர் வமிசத்தவரே.”

நெடுநாள் முன்னர் இக் கல்வளையந்தாதி உரையோடு பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டது. அஃது இக்காலத்து அருகி வழங் குதலானும், தமிழ் கற்கும் மாணவர்க்கு உரையோடு கூடிய கல்வளையந்தாதிப் பதிப்பொன்று அவசியமா யிருத்தலானும் இது பிரசுரிக்கப்பட்டது.

S. A. P.

செம்பொற் குவட்டினிற் பாரதந் திட்டிய கோட்டினன்சீர்க் கம்பக் கரிமுகன் கல்வளை வாழுங் கணபதிக்கு
நம்பற் கினியமுற் சங்கத்து நூலென நல்லைச்சின்னத்
தம்பிப் புலவனல் லந்தாதி மாலையைச் சாற்றினனே.

கல்வனையந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

காப்பு

தார்கொண்ட பூமல் லிகைச்சேக்கை யிற்றும்பி சாலப்பம்புஞ்
சீர்கொண்ட கல்வனே யந்தாதி பாடத் திரைக்கடல்குழ்
பார்கொண்ட பல்லுயிர்க் கானந்த மும்மதம் பாடிங்கும்பக்
கார்கொண்ட கம்பக் களியானை முன்னின்று காப்பதுவே.

(ஓதன்பொருள்.) தார்கொண்ட பூமல்லிகைச் சேக்கையில்-மலர்
களைக்கொண்ட அழகாகிய மல்லிகைப் படுக்கைகளில், தும்பி சாலப்
பம்பும் சீர்கொண்ட-வண்டிகள் மிக வொலிக்கும் அழகைக்கொண்ட,
கல்வனே அந்தாதி பாட - கல்வனே அந்தாதியை (யான்) பாட, (அத
ற்கு இடையூறு வராமல்) முன் நின்று காப்பது-முன்னின்று காப்பது,
திரைக்கடல் குழ் பார் கொண்ட பல் உயிர்க்கு - திரையையுடைய கட
லாற் சூழப்பட்ட பூமி (தன்கட்) கொண்ட பலவகையாகிய உயிர்களுக்
கும், ஆனந்த மும்மதம் பாயும் - ஆனந்தத்தைச் செய்வதாகிய (அருள்)
மும்மதம் பாயப்பெறும், கார்கொண்ட கும்பம் - அழகைக் கொண்ட
மத்தகத்தினையும், களி - களிப்பினையு முடைய, கம்ப யானையே -
தூணிற கட்டப்படும் யானையாகிய விநாயகக் கடவுளே.

(குறிப்புரை.) முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆனந்தததைச்செய்வதை ஆனந்தமென்று காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார். ஆனந்தமென்றதனால் அருள் வருவிக்கப்பட்டது. பாயும் யானையென முடிக்க. யானையென்று உபசரித்ததற் கேற்பக் கம்பத்திற் கட்டப்படுதல் கூறப்பட்டது. அடியாருடைய உள்ளமாகிய கம்பத்திற் கட்டப்படுதல் குறிக்கப்பட்டதெனினு மமையும். ஈற்றேகாரம் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது.

ஒன்று யிருசுடர் முத்தொழி னான்மறை யோதுமைந்தாய்
நன்றாய வாறங்கம யாவுக்குங் காரண நாதனுமாய்
நின்றாய்கின் கல்வனை யந்தாதிபாடவேன் நெஞ்சகத்துப்
பொன்ற வுருப்புரி வாயானை மாமுகப் புங்கவனே.

(இஃள்) ஒன்று - எகவஸ்து வாகியும், இருசுடர் (ஆய்) - (சூரிய சந்திரராகிய) இருசுடர் ஆகியும், முத்தொழில் (ஆய்) - (சிருட்டி திதி சங்காரமென்னும்) முத்தொழிலை யுடைய மும் மூர்த்திகள் ஆகியும், நான்மறை (ஆய்) - நான்குவேதங்கள் ஆகியும், ஒதும் ிந்து ஆய் - சொல்லப்படுகின்ற பஞ்சபூதங்கள் ஆகியும், நன்று ஆய ஆறு அங்கம் (ஆய்) - நன்மை ஆகிய ஆறு வேதாங்கம் ஆகியும், யாவுக்கும் காரண நாதனும் ஆய் - (மற்றுமுள்ள) யாவற்றுக்கும் காரண கடவுள் ஆகியும், நின்றாய் - நின்றவனோ, மா யானை முகப் புங்கவனே - பெருமையாகிய யானைமுகக் கடவுளே, நின் கல்வனை அந்தாதி பாட-நுமது கல்வனைப் பதியைப் புகழும் (பமக) அந்தாதியை (யான்) பாட, என் நெஞ்சத் துப் பொன்ற அருள் புரியாய் - எனது நெஞ்சினுள் அழியாத அருளினைத் தந்தருள்வீர்.

(கு-ரை) ஒன்று, ிந்து, முத்தொழில்: ஆகுபெயர்கள்.

நூல்

கற்பக நாடர் பதினசதக் கண்ணனென் கண்ணன்றெழுங்
கற்பக வஞ்சி யிடக்கண்ணன் றநதமுந் கண்ணனன்றிற்
கற்பக வேலெறி வேநிணை வன்கல் வளைப்பதிலாழ்
கற்பக நன்னிழல் சேர்ந்தார் கருக்கரை கண்டவரே.

(இ-ள்) கற்பக நாடர் - கற்பக வீருங் கதைபுடைய விண்ணை
ராகிய தேவரும், பதினசதக் கண்ணன் - ஆபிரகண்ணனாகிய இங்கிர
னும், என் கண்ணன் - பிரமதேவனும், தொழும் - வணங்கும், கற்பு
அக வஞ்சி இடக்கண்ணன் தந்த முக்கண்ணன் - கற்பையுடைய திரு
வுள்ளத்தையுடைய வஞ்சிக்கொம்பு போலும் உமாதேவியாரை வாம
பாகத்தில் உடையராகிய சிவபெருமான் பெற்றருளிப் முககண்ணரும்,
அன்றில் கல் பக வேல் எறி வேள் துணையவர் - அன்றிற் பறவையின்
பெயராகிய கிரைஞ்சும் என்னும் பெயரையுடைய மலையினக்க வேலா
யுத்தை எறிந்த முருகக்கடவுளது துணைவருமாகிய, கல்வளைப் பதி
வாழ் கற்பக நல் நிழல் சேர்ந்தார் கரு கரை கண்டவரே - கல்வளைப்பதி
யில் வாழ்கின்ற கற்பக விநாயகரது நல்ல திருவடி நிழலாக சேர்ந்தவர்
பிறவி (வெய்யிலின்) எல்லையைக் கண்டவரே (ஆவா)

(கு-றா) அன்றிற்கல் ஓர் குறிப்புமொழி.

கண்டலம் போதைப் புரினமென் றோர்ந்துகங் கம்பதாங்கக்
கண்டலமர்ந்து சிறகாற்றுங் கல்வளைக கற்பகதின்
கண்டல மூன்று மெனையாள்பொற் பாதமுங் காணவின்னா
கண்டலன் போற்கண் படைத்திலன் வாசக் கமலத்தனே.

(இ-ள்.) கங்கம் கண்டலம்போதை புள் இனம் என்று ஓர்ந்து -
பருந்து தாழம்பூக்களைத் (தான் பகிழ்த்தற்கு ஆதும்) பறவை இனம்
என்று கருதி, (அவற்றைக் கவரவென்று) கண்டல் பதுங்கி அமர்ந்து
சிறகு ஆற்றும் - கண்டன் மரத்திற் பதுங்கி இருந்து சிரகை ஆற்றப்

பெறும், கல்வளைக் கற்பக - கல்வளைப் பதியில்வாழுங் கற்பக விராய கரே, நின் கண்டலம் மூன்றும் - நுமது கண்கள் மூன்றையும், எனை ஆள் பொன் பாதமும் காண-என்னையாண்டருளுகின்ற பொன்போ லுந் திருவடிபையும் (யான்) காண, வாசக்கமலத்தன்-நறு நாற்றத்தை யுடைய அம்புயாசனத்தன், விண் ஆகண்டலன் கண்போல் - விண் ணுலகத்திலுள்ள இம்நிரலுடைய ஆயிரங் கண்கள்போல, படைத்தி லன் - (எனக்கும் ஆயிரங் கண்களைப்) படைத்திலன்.

(து-அ.) புள்ளினத்தில் எனகம் தொகுத்தது. கண்டலமாந்து என்று பாடமாயின், கங்கம் கண்டலம் போதை கண்டு புள் இனம் என்று ஓர்ந்து பதுங்கி அலமாந்து என்றியைத்துப் பொருளுரைக்க.

கவானரம் பையஞ் சுரும்பு விரும்பு கருங்குழற்போ
கவானரம் பைக்குலம் போற்றிட வாழ்தல்கண் ணேனிணிச்சங்
கவானரம் பைங்கத லிக்கனி சிந்திடுங் கல்வளைப்புங்
கவானரம் பைத்திகழ் யாழ்க்குந் அமைபருள் காதலனே.

(இ ள்.) சங்கவானரம் பைங்கதல்க் கனி சிந்திடும் கல்வளைப் புங் கவா-கூட்டமாகிய குரங்குகள் செல்விபாகிய வாழைப்பழங்களைச் சிந் துகின்ற கல்வளைப் பதியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற தேவரே, நரம்பு திகழ் யாழ் கூற்று உமை அருள் காதலனே - நரம்புகள் விளங்குகின்ற யாழிசைபோலும் மொழியினையுடைய உமாதேவியார் பெற்றருளிய புத்திரரே, கவான் அரம்பை - தொடையாகிய வாழைத்தண்டையும், சுரும்பு விரும்பு அம் கரும் குழல் - வண்டுகள் விரும்புகின்ற அழ கிய எருமையாகிய கூந்தலையுமுடைய, அரம்பை குலம் போற்றிட - தேவஸ்திரீகள் கூட்டம் துதிசெய்ய, போக வான் வாழ்தல் - போக நிலமாகிய விண்ணுலகத்தில் வாழ்தலையும், இனி கண்ணேன் - இனி (பெரும்பெறெனக்) கருதேன் (நாம்முடைய திருவடியின் கீழிருத்த லேத் தந்தருள்வீர்).

(து-அ.) அரம்பை, போகம், யாழ்: ஆகுபெயர்கள். உயர்வு சிறப் பும்மை விகாரத்தாற் றெருக்கது. ஐ சாரியை, (ந.)

அருளத்த னந்து சிலைகதை வாள்சுட ராழிகொள்ளை
யருளத்த னந்தந் தெரியா வகைசிற்கு மைம்முகனின்
றருளத்த னந்த வனஞ்சூழங் கல்வனோ யண்ணலடி
யருளத்த னந்தரம் வாழ்வானென் றுல்வினை யஞ்சிடுமே.

(இ-ள்.) அருள் அத்தன் - அருள் (வடிவாகிய உமாதேவியை
வாழ்) பாகத்திலுடையவரும், நந்து சிலை கதை வாள் சுடர் ஆழிகொள்
லையர் உள-சங்கு வில் னண்டு வாள் சடையுடைய சக்கரமாகிய பஞ்சா
யுதங்களைக்கொண்ட விஷ்ணுமூர்த்தி கருதித்தேடவும், (அவருக்கு)
தன் அந்தம் தெரியா வகை சிற்கும் ழிம்முகன் ஈன்றருள் அத்தன் -
தமது (அடியாகிய) முடிவு தெரியப்படாதவகை ஈன்றருளிய ழிம்முகக்
கடவுளுமாகிய விஷ்ணுவின் பெற்றருளிட கடவுள், நந்தவனம் குழம்
கல்வனோ அண்ணல் - புத்தோட்டஞ் சூழப்பெற்ற கல்வனோப் பதியில்
வாழும் பெருமையிற் செந்தவர், அடியர் உளத்து அனந்தரம் வாழ்வான் -
அடியாருடைய நெஞ்சத்தி லெப்போதும் வாழ்பவர், எவ்ருல்-என்று
துதித்தால், (அவ்வள மவ்விரையகை கடவுளைத் துதிப்பவரைச் சார்ந்
திருத்தற்கு) வினை அஞ்சிடுமே - வினை எஞ்சும்.

(கு-ரை.) தன்யந்தம் என்பதில் எனகந்தொகுத்தது. நந்தனவ
னம் என்பதில் எனகந்த் குறைந்தது. (சு)

அஞ்சத் திரத்தன் முழுவென வேகொதித் தார்த்துரப்பி
யஞ்சத் திரத்தன் தகன்வருய போதுள் னபயநடை
யஞ்சத் திரத்த வடிவா னாயனத் தமலைபெற்ற
வஞ்சத் திரத்தன் துணைவாதென் கல்வனோ யானந்தனே.

(இ-ள்.) அஞ்சத்து படை - அன்னத்தினது நடைபோலு நடை
யினையும், இரத்த வடிவார் நயனத்து - இரத்தத்தைக்கொண்ட கூர்
மையாகிய வான்போலுங் கண்ணிறையு முடைய, அமலை பெற்ற-உமா
தேவியார் பெற்றருளிய, அம் சத்திரத்தன் துணைவா - அழகிய வேற்
படையையுடையதாகிய முருகக்கடவுளது துணைவரே, தென் கல்வனோ

ஆனந்தனே-அழகாகிய கல்வளைப் பதியில் வாழு மானந்த குணமுடையவரே, திரத்து ஆந்தகன் - வலியினையுடைய கூற்றுவன், அஞ்ச அத் திரத்தன் முழவு எனவே கொதித்து ஆர்த்து உரப்பி - பஞ்ச (புஷ்ப) பாணங்களையுடையனாகிய மன்மதனது முழுவப்பறைபோலவே வெருண்டார்த்துரப்பி, அஞ்ச வரும்போது-அஞ்சும்படி வரும்போது, உன் அபயம் - (யான்) துமக்கடைக்கலம்.

(கு-ரை.) ஏகாரம், தேற்றப்பொருட்டு.

(டு)

தனந்தனந் தந்தி மருப்பன்ன மாதர் தரைவிரும்பு
தனந்தநந் தந்திகழ் தண்டுறை தோறுமென் சஞ்சரிகந்
தனந்தனந் தந்திமி யென்கல் வனையன் சங்கக்குழைக்கா
தனந்தனந் தந்தமொன் றுனென்று நெஞ்சந் தனிலுன்னுமே.

(இ-ள்.) தனம் - பொன்னையும், தந்தி மருப்பு அன்ன தனம் மாதர் - யானைக்கொம்பை நிகர்த்த முலையையுடைய பெண்ணையும், தரை-மண்ணையும், விரும்புதல் நந்த - விரும்புதல்கெட, நந்தம் திகழ் தண் துறை தோறும் - சங்குநன் விளங்குகின்ற குளிர்மையாகிய நீர் துறைதோறும், மெல் சஞ்சரிகம் தனந்தனந் தந்திமியென் கல்வளையன் - மென்மையாகிய வண்டுகள் தனந்தனந் தந்திமியென் றொலிக் கப்படுங் கல்வளைப் பதியையுடையவர், சங்கம் குழை காதன் நந்தன் - சங்கக்குண்டலத்தை யணிந்த திருச்செவியினையுடையராகிய சிவபெருமானுடைய புத்திரர், அம் தந்தம் ஒன்றன்-அழகிய கொம்பொன்றையுடையவர், என்று நெஞ்சந்தனில் உன்னும் - என்று (விக்கினேசுவரரை) மனத்தி னினையுங்கள் (சுகத்தீரே).

(கு-ரை.) நந்தனன் என்பதில் நகரந்தொகுத்தது.

(சு)

சந்தன மின்னுபொற் கச்சணி பாரத் தனதடம்ப
சந்தன மின்னிடைப் பூவஞ்சிக் கொம்பன தையலுட்க
சந்தன மின்னலுற் றுள்கல் வனையன் றனதிடம்போஞ்
சந்தன மின்னம் வரக்கண்டி லேமென்ன தாமதமே,

(இ-ள்.) மின் அன இடை வஞ்சி பு கொம்பு அன தையல் - மின்னலை நிகர்த்த இடையினையுடைய வஞ்சிப் பூங்சொம்பை யொத்த தலைவியானவள், சந்தனம் மின்னு பொன் கச்ச அணி பாரம் தனதடம் பசந்து - சந்தனத்தையுடைய விளங்குகின்ற பொற்கச்சணியப்பட்ட பாரமாகிய தனதடம் பசலையுற, அனம் உள் கசந்து - அன்னத்தை யுள் வெறுத்து, இன்னல் உற்றாள் - துன்பமுற்றாள், கல்வளையன் நனது இடம் சந்து போம் அனம் - கல்வளைப்பதியை யுடையராகிய விநாயக ரிடத்துத் தூதுசென்ற அன்னம், இன்னும் வர கண்டிலேம் - இன்ன மும் வரக்கண்டிலேம், என்ன தாமதம் - யாதுதாமதம் ?

(கு-ந.) அன்ன அன்ன அன்னம் அன்னம் என்பவற்றில் னக ரங்கள் இடைக்குறையாயின. மேல்வரு மிடைக்குறைகளையு முய்த் துணர்ந்துகொள்க. சந்தனமின்னு என்றதற்கு சந்தனம் விளங்கப் பெற்ற என்று பொருளுரைப்பினு மமையும். பசந்து பசக்கவென்ப தன்றிரிபு. இது புறப்பொருளில் கடவுண்மாட்டு மானுட்பெண்டிர் நயந்த பக்கத்தில் தலைவியுடைய வருத்தத்தைக் குறித்துத் தூதனுப் பிய அன்னத்தைக்காணாது வருந்துந் தோழியர் தம்முட் கூறுங் கூற்று. (௭)

தாமதிக் காந்தச் சிலைபோன் மனத்தினைத் தந்தகைகா
தாமதிக் காந்தகை மென்மொழிப பூமின் றலைமகன்வே
தாமதிக் காந்தா மாகிரின் றேன்மைந்த தண்ணிதழித்
தாமதிக் காந்தம் புகழ்கல் வளையநின் றுட்கஞ்சமே.

(இ-ள்.) அசை காதா - அசைகின்ற காதையுடையவரே, மது இக்கு ஆம் தகை மென்மொழி பூமின் தலைமகன் - தேனுங்கரும்பும் (நிகர்) ஆகும் (மதுரமாகிய) தன்மையையுடைய மென்மையாகிய மொழியினையுடைய இலக்குமிக்கு நாயகராகிய விஷ்ணுவும், வேதா - பிரமனும், மதிக்க அந்தரமாகி நின்றேன்மைந்த - கருத மறைவாய் நின்றவராகிய பரமசிவனுடைய குமாரரே, தண் இதழித் தாம-குளிர் மையாகிய கொன்றைப் பூமாலையையுடையவரே, திக்கு அந்தம் புகழ்

கல்வனாய-திக்குகளின் முடிவு (வரைக்கும்) புகழப்படுகின்ற கல்வனைப் பதியையுடையவரே, மதிகாந்தம் சிலைபோல் மனத்தினே தந்து-சந்திர காந்தக்கல்லை யொத்த (உருகும்) மனத்தை (முன்னர்த்) தந்து (துமக் கன்புறக்கி), நின் தாள் கஞ்சம் நா-துமது திருவடித்தாமரைப்பூவைப் (பின்னர்த்) தந்தருள்வீர்.

(து-ரை.) இச்செய்யுள் பூட்டுவிற்பொருள்கோள். பூவின்றலை மகன் என்றுபட்டமாயின் பூமிதேவிக்கு நாயகரென்று பொருளுரைக்க. மதிக்காந்தரம் என்பது பருஉமொழி. திக்காந்தம் நீட்டல் விகாரம் பெற்றது. இதழி, கஞ்சம்: ஆகுபெயர்க்கர். மேல் இவ்வாறு பெருவழக் காவரு மாகுபெயர்களை உய்த்துணர்ந்துகொள்க. (அ)

கஞ்சக் காந்தனின் மூவிலை வேல்குப்பங் கார்முகஞ்சங்
கஞ்சக் காந்தனை மாதான மேந்தி கவின்காம்பு
கஞ்சக் கம்பாயில் வேல்வல வைய்கொரு காந்தன்பொன்னு
கஞ்சக் கரப்புவி சும்பிடுங் கல்வனாக் கைவனாயே.

(இ-ரை) கஞ்சம் கரம் தனின் மூவிலைவேல் சும்பம் கார்முகம் சங்கம் சக்கரம் கதை மாதானம் வந்தி - தாமரை மலரை நிகர்த்த திருக் காங்களில் மூன்றாகிய இலைபோலும் தலைகளையுடைய சூலாயுதத்தையும் சும்பத்தையும் வில்லையும் சங்கையுஞ் சக்கரத்தையுந் தண்டாயுதத்தையு மாதானம்பழத்தையு மேந்தியிருப்பவரும், புகம் கவின் களம் - கமுகுபோலு மழகிய கழுத்தையும், அரம் பயில் வேல் சக்கு - அரம் பயின்ற வேல்போலும் கண்ணிலையுமுடைய, வலவைக்கு ஒரு காந்தன் - வல்லவைக்கோர் நாயகரும், பொன் நாகம் சக்கரம் புவி சும்பிடும் கல்வனை கை வரையே - பொன்னாகிய தேவலோகத்தாரும் வட்டமாகிய பூமியிலுள்ளாரும் வணங்குங் கல்வனைப்பதியிலுள்ள யானையே.

(து-ரை) நாகம், புவி: ஆகுபெயர்கள். புகம், மெலிக்கும்வழி மெலித்தல். பயிலல் ஈண்டு அராவுதல். அரம் பயில்வேல் என்பதற்கு அரத்தையும் (போர்) பயிலுகின்றவேலையும் என்று பொருள் கூறினு மமையும். ஈற்றேகாரம் தேற்றப்பொருட்டு. (கூ)

கல்வனையந்தாதி ழலழம் உரையும்.

வரையாரம் பாலன்ன தோணகை வாணி வலவைகண
வரையாரம் பார்சடை யார்கல் வளைவெற்ப வண்ணமுத்தேன்
வரையாரம் பாளிதப் பூட்கொங்கை மீது வபங்குதொய்யில்
வரையாரம் பால விழியா ளிடையின் வறுமைகண்டே.

(இ-ள்.) வரை ஆரம் பால் அன்ன தோள் நகை வாணி வலவை
கணவர் - மூங்கிலு முத்தும் பாலும்போன்ற தோளையும் பல்லையுஞ்
சொல்லையுமுடைய வல்லவைக்கு நாயகரும், ி ஆர் அம்பு ஆர் சடை
யார்-அழகுநிறைந்த கங்கை நீர் பொருந்தப்பெற்ற சடையினை யுடைய
வருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய, கல்வளை வெற்ப - கல்வளைப்பதியி
லுள்ள பொருப்பனே, அம்புஆல விழியாள் இடையின் வறுமை கண்டு -
அம்பையும் நஞ்சையு நிகர்த்த கண்களையுடையளாகிய தலைவியினது
இடையின் சிறுமையைக் கண்டு, கொங்கை - தனத்தில், பூண் மீது -
(இன்றியமையாதிருக்கின்ற) ஆபரணத்தின்மேல், பாளிதம் வரை
ஆரம் - குழம்பாகிய மலைச்சந்தனத்தையும், வயங்கு தொய்யில் வரை
யார் - விளங்குகின்ற தொய்யிலெழுதார் (அன்னையர்), (இங்ஙனமா
னவளுக்கு) வண்ணம் முத்து ஏன் - (நீகொணர்ந்த) அழகாகிய முத்த
மணிமாலையேன்?

(கு-ரை.) ியார் அழகிய ஆத்திப்பூமாலையையு மெனினுமமை
யும். பாளிதம் கர்ப்பூரத்தைக்கலந்த என்றுரைப்பினுமமையும். இழிவு
சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெுக்கது. வறுமை இப்பொருள்படுதலை
“வறிது நகைதோற்றல்” என்பதிற்காண்க. இஃது அகப்பொருளில்
பாங்கி கையுறை மறுத்தற்கிளவி. (க 0)

மைக்கண்ட னேறிய தேரச் சறுக்கும் வரதன்வெந்தி
மைக்கண்ட நம்மையொட்டாவைங் கரத்தண்ணல் வாழுமிடம்
மைக்கண் டவள நகைபார் குடையு மடுவினின்மா
மைக்கண்ட வீழலிற் சங்கிலுந தென்கல் வளைப்பதியே.

(இ-ள்.) மை கண்டன் ஏறிய தேர் அச்ச அறுக்கும் வரதன் - கருமையாகியமிடற்றினை யுடையராகிய சிவபெருமா னேறிய தேரின தச்சையறுத்த வரதரும், வெம் தீமைக்கு அண்ட நம்மை ஒட்டா ிங் கரத்து அண்ணல்-வெம்மையாகிய தீமையிடத்துச் சார நம்மை விடாத ிந்து திருக்கரங்களையுடைய தலைவருமாகிய விநாயகக்கடவுள், வாழும் இடம் - வாழ்மிடமாவது, மை கண் தவளம் நகையார் குடையும் மடு வினில் - மையையுடைய கண்களையும் வெண்மையாகிய பற்களையு முடையராகிய மகளிராநிருளத்தில், மாமை கண்டல் நீழலில் - அழ காகிய தாழைமரநீழலில், சங்கு ஈனும் தென் கல்வளைப் பதியே-சங்கு கள் (முத்துக்களை) ஈனப்பெறுங் கல்வளைப்பதியே (ஆகும்).

(கு-ரை.) குவ்வுருபு கண்ணுருபின் நிரிபு.

(கக)

கல்வளை யாத விரும்புநெஞ் சேகைய ரோடுறவா
கல்வளை யார்சனை வாயாக் காம்பல்செங் காவியின்பக்
கல்வளை யார நிலாவீச விள்ளுங் கழனிசுற்றுங்
கல்வளை யானங் குசபாச மேந்துங் கான்புகழே.

(இ-ள்.) வளையாத இரும்பு நெஞ்சே - வளையாத இரும்பையொ த்த மனமே, கையரோடு உறவு ஆகல்-கீழ்மக்களோ டிறவாகுத லொழி ந்து, வள் ியார் சனைவாய் அரக்கு ஆம்பல்-வளமுமழகும் பொருந்திய சனையிடத்துச் செவ்வாம்பற்பூ, செம் காவியின் பக்கல் வளை ஆரம் நிலா வீச விள்ளும் - அழகாகிய காவப்பூவி னயலில் சங்கு முத்து நிலாவை வீச விரியப்பெறும், கழனி சுற்றும் - வயல்கூழப்பெற்ற, கல்வளையான் அங்குச பாசம் ஏந்தும் கரன் புகழே கல் - கல்வளைப் பதியையுடையவரும் அங்குச பாசங்களை யேந்துந் திருக்கரங்களையுடை யவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது புகழையே கற்பாங்.

(கு ரை) இதுவும் பூட்டுவிற்பொருள்கோள். ஆகல் என்னும் எதிர்மறைவியங்கோள் வினைமுற்று வினையெச்சமானது; வினைமுற் றுவுரைப்பினுமமையும். வள்ளையார் என்பதில் ளகார்தொகுத்தது.

வளையார் என்பதற்கு வள்ளைக்கொடி பொருந்திய எனினுமமையும். அரக்காம்பல் செங்காவியின் பக்கல் வளையார் நிலாவீச வின்றும் என்ற தற்கு சேதாம்பலினதும் செங்காவியினதும் பக்கத்தில் சங்கு முத்துக் கள் நிலாவைவீச (அவை) விரியும் என்று பொருள் கூறினுமமையும்.

கரும்பனை யத்தனைப் பூவே ழிடந்தசெங் கண்விடைப்பா
கரும்பனை யத்துவக் கீர்த்துடல் போர்த்த கடவுண்மொழிக்
கரும்பனை யத்தர்கை மாங்கனி வாங்கிய கல்வளைமா
கரும்பனை யத்தனை யான்மற வேன்புன் கவிதைகொண்டே.

(இ-ள்.) கரும் பனை அத்தனை-கருமையாகிய பனைபோலுந் துதி
க்கையினையுடையவரும், ஏழ் பூ இடந்த செங்கண் விடைபாகர் - (கீழ்)
எழுலகத்தையும் (பன்றிவடிவாய்க்) கிழித்த செம்மையாகிய கண்ணை
யுடைய (விட்டுணுவாகிய) இடபத்தை யூரும் பாகர், உம்பல் நைய துவ
க்கு ஈர்த்து உடல் போர்த்த கடவுள்-யானை வருந்தத் தோலை யுரித்துத்
திருமேனியிற் போர்த்த கடவுள், கரும்பு மொழி அனை அத்தர் - கரு
ம்புபோலு மொழியினையுடைய வுமாதேவியாகிய வாமபாகர், கை மாங்
கனி வாங்கிய - (அவரது) திருக்கரத்தில் மாம்பழத்தை வாங்கிய, கல்
வளை மாகர் உம்பனை-கல்வளைப்பதியிலுள்ள தேவர்களுக்கருந்தேவரும்,
அத்தனை-(யாவர்க்குந்) தந்தையுமாகிய விநாயகக்கடவுளை, யான் புன்
கவிதைகொண்டு மறவேன் - யான் புல்லியகவியாற் (பாடுதலை) மற
வேன்.

(கு-ரை) விடைப்பாகர் என்றதற்கு விடைமேலேறி யருள்பவர்
என்றுரைப்பினுமமையும். அனை இடைக்குறை. மேல் இவ்வாறு பெ
ருவழக்காவரு மிடைக்குறைகளை யுய்த்துணர்ந்து கொள்க. (கங்)

கவிநா யகன்றிடு வாய்க்கிரைப் பண்டங் கறைபிரத்தக்
கவினாய கன்மக் குடம்பையை வீக்கியென் கண்டபாபன்
கவிநா யகன்றொழும் ராமன் கொலைப்பவங் காயந்திடுதுங்
கவிநா யகதிருக் கல்வளை வாழுங் கணபதியே.

(இ-ள்.) கவி நாயகன் தொழும் ராமன் கொலை பவம் காய்ந்திடு துங்க விநாயக - குரங்குகளுக்குத் தலைவனாகிய அனுமானஸ் வணங் கப்படும் ஸ்ரீராமரது பிரமஹத்திதோடத்தை அழித்த உயர்ச்சிபாகிய விநாயகக்கடவுளே, திரு கல்வனை வாழும் கணபதியே - அழகாகிய கல்வனைப்பதியில் வாழங் கணபதியே, நாய் கவி அகன்றிடு வாய்க்கு இரைப்பண்டம்-நாய் கவ்விக்கொண்டோடும் (அதனது) வாய்க்கிரைப் பண்டமும், கறை இரத்தம் கவின் ஆய கன்மம் குடம்பைபை - கறை யாகிய இரத்தத்தா லழகுண்டாகப்பெற்ற கன்மக்கூடாகிய வுடலை, வீக்கி - பருக்கச்செய்து, கண்ட பயன் என் - (யான்) கண்ட பயன் (சிறிதும்) இல்லை.

(கு-ரை.) கவ்வி என்பதில் வகரந்தொகுத்தது. கறை இரத்தம், இருபெயரொட்டு. எவன் என்பது, என் என இடைக்குறையா நின்று இல்லை என்னும் பொருள்பயந்தது. (கசு)

கணத்தலை வன்குழ விப்பிறைக் கோட்டன் கதிர்மணிப்பைக் கணத்தலை வன்னச் சராக்சச் சரையன் களமரில்லங் கணத்தலை வன்ன வளையுநங் கல்வனை காணிலரைக் கணத்தலை வற்பகை முன்பனி மாணங் கருதிடினே.

(இ-ள்.) கணத் தலைவன் - கணங்களுக்குத் தலைவரும், குழவிப் பிறைக் கோட்டன் - இளமையாகிய பிறைபோலங் கொம்பினையுடையவரும், கதிர் மணி பை கணத் தலை வல் நச்சு அரைக்கச்சு அரையன் - கிரணத்தையுடைய மணியினையும் படத்தினையுமுடைய கூட்டமாகிய தலைகளையும் வலிய நஞ்சினையுமுடைய சர்ப்பக் கச்சையணிந்த அரையினையுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது, களமர் இல் அங்கணத் தலை வன்ன வளை ஊரும் கல்வனை காணில் - உழவருடைய வீட்டின் முற்றத்தின்கண் அழகிய சங்குகள் ஊருகின்ற கல்வளைப்பதியைக் கண்டால், அலைவு - (கண்டவரது) துன்பம், கருதிடில் - ஆராயுமிடத்து, அரைக்கணத்து அற்பகை முன்பனி மாணம் - அரைக்கணப்

பொழுதில் இருளுக்குப் பகையாகிய சூரியனுக்குமுன் பனி (யழிதல்) போல அழிந்துவிடும். (கரு)

கரியா னனத்தன் ரொழுபதம் வேண்டிச்சுண் ணர்பவஞ்சங்
கரியா னனத்த மவர்க்கிழைப் பான்கடற் காசினிக்கோர்
கரியா னனத்தம் புரைகோட்டுக் கல்வனைக் கன்னமத
கரியா னனத்தன் புகழ்பாடி யுள்ளங் கசிந்திடுமே.

(இ-ள்.) கரியான் அனத்தன் தொழு பதம் வேண்டிச் கண்ணார் பவம் சங்கரியான் - விஷ்ணுமூர்த்தியும் அன்ன வாகனராகிய பிரம தேவரும் வணங்குகின்ற (தமது) திருவடியை விரும்பிக் கருதாதவரு டைய பாவங்களை யழிக்காதவரும், அவர்க்கு அனத்தம் இழைப்பான் - அவருக்கு நாசஞ்செய்பவரும், கடல் காசினிக்கு ஓர் கரியான கல்வனை நத்தம் புரை கோட்டு கன்ன மத கரி ஆனனத்தன் - கடலையுடைய பூலோகத்துக்கோர் சாட்சியான கல்வனைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக் கின்ற சங்கை நிகர்த்த கொம்பினையுங் கன்ன மத்தினையு முடைய யானை வதனத்தை யுடையவரு மாகிய விக்கினேசுவரக் கடவுளது, புகழ்பாடி உள்ளம் கசிந்திடும் - கீர்த்தியைப்பாடி மனமுருருவீர் (சுகத் தீரே நுமக்குப் பேரின்பமுத்தி கைகூடும்).

(கு-ஊ) வைத்திபர் நோயாளருக்குக் கண்ணிற் படலத்தை யுரி த்தலாதியவற்றைப் புரிதல்போலத் தீமைசெய்வார்க்கு அனத்தமிழை த்தலு மருளேயாதலிற் கடவுளிலகூணத்துக்கு மாறுபடாமையாக. கரியானனத்தன்ரொழுபதம் வேண்டில் என்று பாடமாயின், விட்டு ணவும் பிரமதேவருந் தொழுகின்ற மேற்பதத்தை விரும்பினால் என்று பொருளுரைக்க. (கசு)

சிரந்தா மணிதென்ற லன்றி னிலாப்பகை செய்யவணி
சிரந்தா மணிமுலை வாடி ன னோழு செகமளந்த
சிரந்தா மணிதுள வன்றேடு கல்வனைச் செய்யவருட்
சிரந்தா மணிவரக் காணும் டியோதரச் செல்வினமே.

(இ-ள்.) சிந்து ஆ மணி தென்றல் அன்றில் நிலா பகைசெய்ய - கடலும் பசுவிற்கழுத்திற் கட்டப்பட்ட மணியுற் தென்றற்காற்றும் அன்றிற்பறவையுஞ் சந்திரனும் பகையைச்செய்ய, மணிமுலை அணி சிந்தா வாடினள் - அழகாகியதனங்கோயுடைய தலைவி அழகழிந்து வாடினாள், பபோதரச் செல் இனமே-கீரை உதரத்திற் கொண்ட முகிலினமே, ஏழு செகம் அளந்த சிந்து ஆம் அணி துளவன் தேடு கல்வளைச் செய்ய அருள் சிந்தாமணி வர காணோம்-ஏழு(தீவாகிய)பூமியை (ஓரடியால்) அளந்த குறளாகிய அணிகின்ற துளவமாலையையுடைய விஷ்ணுமூர்தியு நாடுகின்ற கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற செம்மையாகிய அருளினையுடைய சிந்தாமணிபோலும் விநாயகக்கடவுள் வரக்கண்டிலேம் (இஃதென்னவினையோ).

(கு ரை) நிலா, ஏழு, சிந்தாமணி: ஆகுபெயர்கள். அன்பருக்கு நினைத்தயற்றைக் கொடுத்தல் பற்றிச் சிந்தாமணியென்றார். இது கடவுண்மாட்டு மாணுட்ப்பெண்டிர் நயந்தபக்கத்தில் தலைவியின் வாட்டங்கண்ட தோழியர் மேகங்களோடு கூறுங்கூற்று. (கௌ)

தாங்க வளக்க ரொலிவே யிசைநனி தாக்கத்துப்ப
தாங்க வளக்கரிக் கொங்கைக் குதவிலன் றுரைநிரர்
தாங்க வலைப்பட வென்னை விடாமத தந்திசொல்லார்
தாங்க வளக்கல் வளைப்பதி மேவிய தற்பரணே.

(இ-ள்.) தாங்க அளக்கர் ஒலி வேய் இசைநனி தாக்க-திரையை யுடைய கடலொலியும் வேய்ங்குழ லோசையும் (எமது தலைவியை) மிகவுந் தாக்க, (அதனையாமனுப்பிய தூதாலறிந்தும்) துப்பு அதரம் கவளக்கரிக் கொங்கைக்கு - பவளம்போலும் அதரத்தினையுங் கவளவுணவைக் கொள்ளுகின்ற யானைபோலுந் தனத்தினையுமுடைய அத்தலைவிக்கு, நிரந்தரம் கவலைப்பட என்னைவிடா மததந்தி - எப்பொழுதுங்கவலைப்பட என்னைவிடாத மதயானையும், சொல் ஆந்தரங்க வளக்கல்வளைப்பதி மேவியதற்பரண் - (புகழ்ந்து) சொல்லப்படுகின்ற உச்சி

தமர்கிய வளத்தினையுடைய கல்வளைப்பதியில் வாழும் ஆன்மாநாயகரு
மாகிய விநாயகக்கடவுள், தாரை உதவிலன்-(தமது) மாலையைக் கொ
டுக்கின்றிலர் (அவரது திருவுள்ள மிருந்தவாறென்).

(கு-ரை) வேய், ஆகுபெயர். அதரங்கவனம், மெலிக்கும் வழி
மெலித்தல் யானை மான் ஆதிப சிலபொருள்களின் ஒவ்வோருறுப்பு
மகளிரது ஒவ்வோருறுப்புக்கு நிகராகவும் முதல் சினைகளி னெற்று
மைபற்றி அம்முதற் பொருள்களை உவமைப் பொருள்களாக வழங்க
லும் புலவர்வழக்காதலிற் கரிக்கொங்கை யெனப்பட்டது; ஆகுபெய
ரெனினுமாம். இதுவும் மேற்படி பக்கத்தில் தலைவிக்கு மாலையைக்
கொடாத விநாயகக்கடவுளது நெஞ்சத்தின் வன்மையைத் தோழியர்
தம்முட் கூறுங்கூற்று.

(சுஅ)

பரசங்க முததமிழ் கல்லா வெனையனைப் பாவிநிகம்
பரசங் காவென்று மெய்ந்நொந்து பெற்ற பலனன் றுதா
பரசங் கமவுரி ருக்குமி ராப பரஞ்சுடரே
பரசங்க மாறந் தணர்போற்றுங் கல்வளைப் பண்ணவனை.

(இ-ள்.) தாபர சங்கம் உயிருக்கு உயிர் ஆய பரஞ்சுடரே - அசுர
முஞ்சரமுமாகிய இருவகை உயிர்களுக்கு முயிராகிய பரஞ்சோதியே,
பரச ஆறு அங்க அந்தணர் போற்றும் கல்வளைப் பண்ணவனை - துதி
க்கப்படுகின்ற ஆறுகிய வேதாங்கங்களையு முணர்ந்த மறையவாகள்
போற்றுங் கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற விநாயகக்கடவு
ளே, பரசங்க முத்தமிழ் கல்லா எனை - மேலான சங்கப்புலவரா னுரா
யப்பட்ட மூன்றாகிய தமிழ் நூல்களைக் கல்லாதவென்னை, பாவி அனை-
பாவிமாகிய (என்) அன்னை, நிகம்பரச சங்கர என்று மெய் நொந்து
பெற்ற பலன் நன்று-நிகம்பரரே சங்கரரே யென்று துதித்துத் தேகம்
நொந்து பெற்ற பலன் நல்லது.

(கு-ரை) சங்கம், தமிழ்: ஆகுபெயர்கள். முத்தமிழ்: இயல் இசை
நாடகம். என்னை என்பதில் நகரந்தொகுத்தது. அனை இடைக்குறை.
நன்று, தீயதென்னும் பொருளைத்தந்தது.

அவலம் புரிமுக் குறும்பைந்து பூத மடக்கிமென்றா
யவலம் புரிமலர் தூய்த்தொழு தேத்த வருண்மெய்யர்மெப்
யவலம் புரிமருப் புத்தக ஒரு மறுமுகன்முன்
னவலம் புரிவயற் கல்வளை யாலயத் தாதிக்கனே.

(இ-ள்.) மெய்யர் மெய்ய - மெய்ம்மையையுடையவர்க்கு மெய்ம்
மையானவரே, வலம் புரி மருப்புத் தகர் ஊரும் அறுமுகன் முன்ன-
வெற்றியைத் தருகின்ற கொம்பினையுடைய ஆட்டுக்கடா வாகனத்தைச்
செலுத்தியருளும் ஆறுமுகக்கடவுளுக்கு முன்னவரே, வலம்புரி வயல்
கல்வளை ஆலயத்து ஆதிக்கனே-சங்குகள் (பொருந்திய) வயலையுடைய
கல்வளைப்பதியில் வாழு முயர்ச்சியுடையவரே, அவலம் புரி முக்குறு
ம்பு ழீந்து பூதம் அடக்கி - துன்பத்தைச் செய்கின்ற முக்குற்றங்களை
யும் ழீம்புலன்களையு மடக்கி, மெல் தூய வலம்புரி மலர் தூய்த் தொ
ழுது ஏத்த அருள் - மென்மையாகிய தூய்மையை யுடைய நந்தியாவர்
த்த மலர்களைத் தூவித் தேவரீரை வணங்கித் துதிக்க (எனக்கு) அருள்
புரிவீர்.

(கு-ரை.) முக்குற்றம்: காமம் வெருளி மயக்கம். ழீம்புலன்: நாற்
றம் சுவை ஒளி ஊறு ஓசை. புலன்களைப் பூதமென்று காரணகாரிய
ஒற்றுமை நயம்பற்றி உபசரிக்கப்பட்டது. (உ௦)

திக்குடை யானடி யைப்போற்றிப் பூவலஞ் சென்றுசெஞ்சோ
திக்குடை நீழலின் மேவந்த னிர்செப்பு வீரென்றன்பத்
திக்குடை யான்கல் வளையான் சிலம்பினிற் றேன்பண்ணையோ
திக்குடை யோதிசெங் காலியுங் காலையுஞ் சென்றதுவே.

(இ-ள்.) திககு உடையான் அடியை போற்றி - திக்காகிய ஆடை
யை யுடையராகிய சிவபெருமானுடைய திருவடியைப் போற்றி, பூ
வலம் சென்று - புரியைப்பிரதக்கினஞ் (செய்யச்) சென்று, செம்
சோதி குடை நீழலில் மேவு அந்தணீர் - செம்மையாகிய சோதியினை
யுடைய குடைநீழலிற் சேரு மந்தணரே, என்றன் பத்திக்கு உடை

யவருங் கல்வளைப்பதியையுடையவரு மாகிய விநாயகக்கடவுளது மலையில்தேன் பண்ணை ஒதிக் குடை ஒதிச் செம் காலியும் காளையும் சென்றது-வண்டுக் ளிசையைப் பாடிச் கிண்டபெறுங் கூந்தலையுடைய செவ்வடியினளாகிய ஒரு தலைவியும் ஒரு தலைவனுங் (கூடிச்) சென்றதைக் (கண்டரோ), செப்புவீர் - கூறுவீர்.

(கு-ரை.) இஃது ஆற்றிடை முக்கோற் பகவரை வினாதல். (உக)

வேதா ரணிய முறைவேயின் முத்தருள் வேழமுய்ய
வேதா ரணியம்பொ னுடேத்து கல்வளை வெற்பன்னமே
வேதா ரணிய மலேதிருக் கோயில் விளங்குகின்பால்
வேதா ரணியந்த காரநம் பாலில் விதித்தனனே.

(இ-ள்.) வேதாரணியம் உறை வேயின் முத்து அருள் வேழம் - திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற மூங்கின் முத்தாகிய சிவ பெருமான் பெற்றருளிய யானைமுகக்கடவுளது, தாரணி அம் பொன்னு உய்யவே ஏத்து கல்வளை வெற்பு அன்னமே- மண்ணுலகத்தாரும் பொன்னுலகத்தாரும் (தாம்) உய்யும் பொருட்டாகவே துதிக்கின்ற கல்வளைப்பதியி லுள்ள மலையில்வாழும் அன்னம் போன்றவளே, வேதா-பிரமதேவர், இரணிய மலே திருக் கோயில் நிற்பால் விளங்க-பொன்மலையும் இலக்குமிக்கு மாளிகையாகிய தாமரைப்பூவும் நின்னி டத்து விளங்கவும், வே(ய்) தார் அணி அநதகாரம் நம் பாலில் விதித்தனன் - அலங்கரிக்கப்பட்ட மாலையை யணிந்த இருளை (யான் காண) என் பக்கலில் விதித்தார்.

(கு-ரை.) தாரணி, பொன்னு, அன்னம், இரணியமலே, திருக் கோயில், அந்தகாரம்: ஆகுபெயர்கள். மேல்வருமாகு பெயர்களை யு முய்த்துணர்க. இரணியமலே - முலே திருக்கோயில் - முகம். அந்த காரம்-கூந்தல். இஃது இடையூறு கிளத்தற் கிளவியின்பாற்று. (உஉ)

தனையா யுதவிய தநதையில் வாழ்க்கை தணந்தருட்சிற்
தனையா யுதகந் தனிநின்று செய்யுந் தவத்திர்வெண்டர்

தனையா யுததி யகிலம் படைக்குஞ் சதூர்விதலை
தனையா யுதன்றொழுங் கல்வனோ யானைச சரண்புகுமே.

(இ-ள்.) தனை ஆய் உதவிய தந்தை இல்வாழ்க்கை தணந்து. மகவாகப் பெற்ற பிதாவையும் இல்லின்கண் வாழ்தலையும் நீங்கி, அருள் சிந்தனையாய் - திருவருளைப்பேறுஞ் சிந்தனையாகி, உதகத்தன்னில் நின்று செய்யுந் தவத்திர் - நீரின்கணின்னு செய்யுந் தவத்தினையுடையிர், (நீவி ரிங்கனம் வருந்தாது) வெண்தந்தனை-வெண்மையாகிய (ஏக) தந்தத்தினையுடையவரும், ஆய் உததி அகிலம் படைக்கும் சதூர்வித வேதன்-ஆராய்ந்து கடலையுடைய பூமியைச் சிருட்டித்தநால்வகைமறையை முணர்ந்த பிரமதேவரும், மோயுதன் - பஞ்சாயுதங்களையுடையராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியும், தொழும் - வணங்குகின்ற, கல்வனையானை சரண்புகும் - கல்வனோப்பதியை யுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளைச் சரணடைவீர் (முத்தி சித்தியாகும்).

(குறா.) ஆய், ஆகவென்பதன்றிரிபு. ஆயுததி என்பதில் ஆய் 'வரிப்புண்பந்து' என்பதிற்போல வினையெச்சப் பொருடந்தது. (உஉ) சரந்தண் டருமலர் வேண்மைத் துன்னசெந் தமிழ்க்கலைபஞ் சரந்தண் டலையிற் கிளிதேருங் கல்வனோ தங்குகொஞ் சரந்தண்ட பாணி யழகினைக் காணப்பொற் றுமரைவா சரந்தண் டர்போல விமையாத பார்வையைத் தந்திலரே.

(இ-ள்.) தண் தரு மலர் சரம் வேள் மைத்துனன் - குளிர்மையைத் தருகின்ற மலர்ப்பாணங்களையுடைய மனமதனுக்கு மைத்துனரும், செம் தமிழ்க் கலை தண்டலையில் பஞ்சரம் கிளி தேரும் கல்வனோ தங்குகொஞ்சரம்-செந்தமிழ்க்கலைகளைச் சேரலையிற் கூட்டின்க ணுள்ள கிளிகள் படிக்கின்ற கல்வனோப்பதியில் வீற்றிருக்கும் யானையும், தண்ட பாணி - தண்டாயுதத்தை யேந்திய திருகரத்தினை யுடையவருமாகிய விநாயகக் கடவுளது, அழகினை காண - பேரழகை (யான்) காண, பொன் தாமரை வரசர் அந்த அண்டர் போல இமையாத பார்வையைத்

தந்திலர் - அடிகிய தாமரைப்பூவில் வசிப்பவராகிய பிரமதேவர் அத் தேவர்க்குப் பேரில இமையாத கண்களை (எனக்குத்) தந்திலர்.

(கு-நா.) சரத்தன் பஞ்சரத்தண்டலே எனற்பாலன் மெலித்தன். அந்த என்றத லீற்றகரம் தெரி குத்தது. மேலும் இவ்வனம்வரும் விகாரங்களை யுபத்துணர்க. (உச)

தந்தனந தாமரை வெற்றிநு னோரிடை சாய்நடைபா
தந்தனந் தாந்ருழல் யாமன கோமன சாமனபெண்
தந்தந் தாபனை நெல்வினை கல்வனை தன்னிலொழைதத்
தந்தந தாவினம் கோயென்ப போமிருட் சம்பந்தமே.

(இ-ள்.) தந்து அனம் தாமரை வெற்றிநுள் கோர் இடை சாய்நடை பாதம் தனம் தாந்ருழல் - நூலையும் அன்ன நடையினையுந் தாமரைமலரையும் மலைபையும் இருளையும் (முறைபே) நிகர்த்த இடையினையும் அசைநடையினையும் அடியினையும் முலையினையும் மாலை யை யணிகின்ற கூந்தலினையுமுடைய, யாமன கோமன சாமனப் பெண் தந்த நந்தா - இளமையாகிய பச்சைநிறத்தையுடைய உமாதேவியார் பெற்ற புத்திரரே, நெல் வினை பனை கல்வனை தன்னில் ஒற்றைத் தந்த-நெல்வினைகின்ற வயல்களையுடைய கல்வினைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஏக தந்தரே, நந்தாவினக்கே-(ஒருகாலு ம) ஒளிகொடாத வினக்கே, என - என்று துதிக்க, இருள் சம்பந்தம் போம் - மல சம்பந்தம் நீங்கி விடும்.

(கு-ரை.) யாமன கோமனம் ஒரு பொருட்பன்மொழி (26)
சம்பந்த மாவினைத் தென்னவந் கிர்தவன் னுங்குமருட்
சம்பந்த மாமுனி பாமாலை ரூடி- தருபொருள்மா
சம்பந்த மாலம் புனைகுழங் கல்வனைத் தரதுவெம்பா
சம்பந்த மாபையென் பானீக்கி வாழ்வுசம் பாதிப்பனே.

(இ-ள்.) சம்பு அந்த மாவினை தென்னவர்க்கு நந்தவன் - னாகிய அந் குதினைகளை (தமதன்பராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்

காகப்) பாண்டியனுக்குக் கொடுத்தவரும், அருள் தாங்கும் மா சம்பந்த முனி பா மாலை குடி - அருளைத் தாங்கிய பெருமையாகிய திருஞான சம்பந்த மூர்த்தியாகிய அந்தணரது தேவாரப்பாமாலையைச் சூடியவருமாகிய சிவபெருமான், தரு பொருள் - பெற்ற புத்திரராகிய, மா சம்பு அம் தமாலம் புனை சூழும் கல்வனைத் தந்தி - மாமரமும் நாவன் மரமும் அழகிய பச்சிலைமரமும் புன்னை மரமுஞ் சூழப்பெற்ற கல்வனைப் பதியிலுள்ள யானைமுக விநாயகக்கடவுள், பந்த வெம் மாயை பாசம் - கட்டாகிய வெய்ய மாயா பாசத்தை, என்பால் நீக்கி - என்னிடத்தினின்று நீக்கி, வாழ்வு சம்பாதிப்பன்-மோகூவாழ்வைத் தந்தருள்வார்.

(உசு)

பாலை வனத்தத்தைக் கியாரளிப் பாரென்று பன்னினனாம்
பாலை வனத்தடங் தூர்கண்டு வெட்கும் படிவந்தமின்
பாலை வனத்தகன் றுள்கல் வளைப்பா மானந்தன்றன்
பாலை வனத்தள வும்மன்பி லாரிற் பதைபதைத்தே.

(இ-ள்.) இம்பாலை வனத் தடம் சார் கண்டு வெட்கும்படி வந்த மின் - (தன்) கூந்தலை நீரையுடைய பெருமையாகிய மேகங் கண்டு காணுப்படி தோன்றிய நமது மகள், வனத் தத்தைக்கு பாலை யார் அளிப்பார் என்று பன்னினன் - அழகையுடைய கிளிக்குப் பாலை யார் கொடுப்பாரென்று (நெருநலிற்) கூறினான், கல்வளைப் பரமானந்தன் தன் பால் ஐவனத்து அளவுர் அன்பிலாரில் பதை பதைத்து பாலைவனத்து அகன்றான் - கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற பரமானந்த குணத்தினராகிய விநாயகக்கடவுண்மீது (ஒரு) மலை நெல்லளவாயினு மன்பிலார் போலப் பதைபதைத்து (இன்றொரு தலைவன்பின்னை) பாலைவனத்திற்சென்றான் (அவன் நெருநற் குறிப்பானுணர்த்தியதையானுய்த்துணர்ந்திலேன்).

(து-ளா.) இது செவிலி தன்னறிவின்மைதன்னை நொந்துரைத்தல்.

(உஎ)

தைக்கும் பகழி யுடல்பாய் தறுகட் சயிலம்வந்த
தைக்கும் பகன தனத்தீர்கண் டரெனிற் சாற்றிடுமே
தைக்கும் பகனன்முன் னோனைப் பந்தாடித் தகர்த்துஞ்சி
தைக்கும் பகவன்றென் கல்வனே வாசன் றடமலைக்கே.

(இ-ள்) கும்ப கன தனத்தீர் - குடத்தை நிகர்த்த கனத்த தனங்
களையுடையீர், மேதைக் கும்பகனன் முன்னோனை பந்து ஆடி தகர்
த்து உரம் சிறந்ததும் பகவன் - அறிவினையுடைய கும்பகன்னனுக்கு
முன்னோனாகிய இராவணனைப் பந்துபோல (எறிந்து) ஆடித் தகர்த்து
(அவனது) வலியை யழித்த கடவுளாகிய, தென் கல்வனே வாசன் -
அழகிய கல்வனைப்பதியில் வாசஞ்செய்தருளும் விக்கினேசுவரரது,
தடமலைக்கு - பெருமையாகிய மலையில், தைக்கும் பகழி பாய் உடல்
தறுகண் சயிலம் வந்ததைக்கண்டரெனில்-(குறித்த இலக்குத் தப்பாது)
சைக்கும் (எனது) பாணந் தைத்த உடலையுடைய அஞ்சாமையாகிய
மலைபோலும் யானை (யொன்று ஈண்டு) வந்ததைக் கண்டராயின், சாற்
றிடும் - கூறுவீர்.

(து-ரை.) குவ்வருபு. கண்ணுருபின்றிரிபு. இது வேழம் விஞ்
தல். (உஅ)

மலைவல் வியம்பிரி யாத்தில்லைக் கானுறை மாமதங்கி
மலைவல் வியம்பினை நீரின் பயோதரி வானிமய
மலைவல்லி யம்பிகை காண்முனை கல்வனே வாணன்பொங்க
மலைவல் வியம்பா வையானெய் யாழுன் வரவில்லையே.

(இ-ள்.) மலை வல்லியம் பிரியாத் தில்லைக் கான் உறை மா மத
ங்கி - பொருகின்ற புலிகள் நீங்காத தில்லைவனமாகிய சிதம்பரத்திலே
எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமையாகிய தவப்பெண்ணும, வல் இள
நீர் மலை இயம்பு இன் பயோதரி - சூதாடுகருவியையும் இளநீரையும்
ஒப்புச்சொல்லுகின்ற நல்ல தனங்களை யுடையவரும், வான் இமய மலை

வல்லி - பெரிய இமயமலையிற் றேன்றியருளிய கொடியை நிகர்த்த வருமாகிய, அம்பிகை கால் முளை - உமாதேவியாருடைய புத்திரரும், கல்வளை வாணன் - கல்வளைப்பதியில் வாழ்பவருமாகிய விநாயகக்கடவுள், பொந்து வல் அமலை இயம் பரவையான் எய்யாமுன் வர இல்லையே - மிகுந்த வலிய சத்தத்தைக் கொண்ட முரசாகிய கடலையுடைய மன்மதன் (தன் மலர்ப்பாணங்களை பென்மீது) செலுத்தாமுன்னர் வர வில்லையே (இனி யான் யாது செய்வேன்).

(கு-ரை.) கால்முளை, இருபெயரொட்டு. இது கடவுண்மாட்டு மானுடப்பெண்டிர் நயத்தபக்கத்தில் தலைவி தன்னை விரும்பப்பட்ட விளபகக்கடவுள் வந்தருளாமையைக் கவன்றுரைத்தல். (௨௬)

வரம்பல வன்பருந் கீவா ரெனக்குமெய் வாழ்வுதரு
வரம்பல வன்கொன்றை மாலிகை யாத்தி வளைந்தருற்ற
வரம்பல வன்பெற்ற மாதங்க வானனர் மள்ளர்செய்யும்
வரம்பல வன்குண் டலர்முடுங் கல்வளை வானவரை.

(இ-ள்.) அம்பு அலவன் கொன்றை மாலிகை ஆத்தி வளைந்த கல் தவர் அம்பலவன் பெற்ற மாதங்க ஆனனர்-கங்கைநீரையும் பிறை மதியையுங் கொன்றைப்பூமாலையையும் ஆத்திப்பூவையுந் (திருமுடியிற்) சூடிய மேருமலையாகிய வில்லினையுடைய சிவபெருமான் பெற்றருளிய யானைவதனத்தரும், மள்ளர் செய்யும் வரம்பு அலவன் குண்டு அலர் மூடும் கல்வளை வாணவர் - உழவர் கட்டிய வரம்பிலுள்ள குண்டின் குண்டுகளை மலர்கள் மூடுங் கல்வளைப்பதியிலுள்ள தேவருமாகிய விநாயகக்கடவுள், அன்பருக்கு பல வரம் ஈவார் - (தமது) அன்பர்கட்குப் பல வரங்களைக் கொடுப்பவ(ராதலின்), எனக்கும் மெய் வாழ்வு தருவர் - எனக்கும் மெய்மையாகிய (மோக) வாழ்வைத் தந்தருள்வார். (௩௦)

வானஞ் சலஞ்சலத் திபொலி மண்மயங் காவுயிர்போ
வானஞ் சலஞ்சல மந்திடுங் காற்றையர் மாற்றவரு

வானஞ் சலஞ்ச லெனவுரைப் பான்கல் வளைப்பதிவாழ்
வானஞ் சலஞ்சலக் கைத்தல மாறன் மருமகனே.

(இ-ள்.) வானம் சலம் சலத்தீ ஒலி மண் மயங்கா - ஆகாயத்தின்
கூறுகிய செலியும் நீரின் கூறுகிய வாயுஞ் சினத்தையுடைய தேயுவின்
கூறுகிய கண்ணுங் காற்றின் கூறுகிய மெப்பும் பிருதிவியின் கூறு
கிய மூக்குமாகிய இம்பொறிகளினின்றிங் கலங்கி, அஞ்ச அலஞ்ச -
(ஒசை சுவை ஒளி ஊறு நாற்றமென்னும்) இம்புலன்களு மலைவுற,
உயிர்போவான் அலமந்திடுங்கால் - (உடம்பினின்றும்) உயிர்போதற்
குச் சூழலுங்காலத்தில், கல்வளைப் பதி வாழ்வான் - கல்வளைப்பதியில்
வாழ்பவரும், அம் சலஞ்சலக் கைத்தல மால்தன் மருமகன் - அழகிய
பாஞ்சசன்னிய மென்னுஞ் சங்கைக்கொண்ட கரத்தினையுடைய விஷ்
ணுமூர்த்திக்கு மருகருமாகிய விநாயகக்கடவுள், துயர் மாற்ற வருவான்
அஞ்சல் அஞ்சல் என உரைப்பான் - துன்பத்தை நீக்க வருவாராகி
(என்னை நோக்கி) அஞ்சற்க அஞ்சற்க என்று கூறியருள்வார்.

(து-ரை.) அலஞ்ச அலைய வென்பதன்றிரிபு. வருவான் வினை
முற்று வினையெச்சம். (உக)

மகரத் தவள மலர்ச்சோலைப் பொங்கரின் வான்குளிரி
மகரத் தவழ்கல் வளையாகு வாகன வல்லவைவா
மகரத் தவள மருப்பாணை வேங்கை மடங்கலெண்கு
மகரத் தவளைபுள் ளானாலு நின்னை மறப்பரிதே.

(இ-ள்.) மகரத் தவள மலர்ச் சோலைப் பொங்கரில் - தேனையும்
அழகையுமுடைய மலர்ச்சோலையி லுள்ள மரங்களில், வான் குளிர்
இமகரம் தவழ் கல்வளை ஆகு வாகன-பெருமையாகிய குளிர்த் சந்திர
னூரப் பெற்ற கல்வளைப்பதியி லுள்ள மூடிக வாகனரே, வல்லவை
வாம - வல்லவையை வாமபாகத்திற் கொண்டவரே, கரம் தவளம் மரு
ப்பு ஆனை வேங்கை மடங்கல் என்கு மகரம் தவளை புள் ஆனாலும் -
(யான்) சமுதையும் வெண்மையாகிய கொம்பினையுடைய யானையும்

பலியுஞ் சிங்கமுங் கரடியு மகரமீனும் தவளையும் பறவையுமாகப் பிறந்தாலும், நினை மறப்பு அரிது - உம்மை மறத்தல் கூடாது.

(கு-ரை.) பொங்கர், இமகரம்: ஆகுபெயர்கள். (கூஉ)

அரவம் புலிங்க வனற்கண்ண வென்றறி போற்றச்சிலம்
பரவம் புலிபணி கேட்பமன் றாடி யருண்மதலை
யரவம் புலியணி கோடரன் கல்வளை யண்ணல்கண்ணே
யரவம் புலிய குணத்தா ரெனினு மவர்முத்தரே.

(இ-ள்) அர அம் புலிங்க அனல் கண்ண என்று அரி போற்ற - (ஆன்மாக்களை இளைப்பாற்றும்பொருட்டுச்) சங்கராஞ்செய்பவரே அழகிய பொறியையுடைய அக்கினிக்கண்ணரேயென்று திருமால் துதிக்கவும், சிலம்பு அரவம் புலி பணி கேட்ப - (திருவடிச்) சிலம்பினதொலியை வியாக்கிரபாத முனிவரும் பதஞ்சலிமுனிவருங் கேட்கவும், மன்று ஆடி அருள் மதலை - (கனக) சபையின் கண்ணே ஆனந்ததாண்டவஞ்செய்தருளுகின்றவராகிய சிவபெருமான் பெற்றருளிய புத்திரரும், அரவு அம் புலி அணி கோடரன் - சர்ப்பத்தையும் பிறைமதியையுமணிந்த சடையினை யுடையவரும், கல்வளை அண்ணல் கண்ணோர் - கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற தலைவருமாகிய விக்கிணைசுவரரிடத்து அன்புடையவர், அவம் புலிய குணத்தார் எனினும் - தீமை சார்ந்த குணத்தினையுடையவ ராயினும், அவர் முத்தரே - அவர் சீவன் முத்தரே.

(கு-ரை.) புல்லிய என்றதின் லகரம் தொகுத்தது. (கூங)

தரப்பணி யாரம் பலபூண்டு தேர்முதற் றுணைதற்குழ்த்
தரப்பணி யாரைத் தடிந்துல காளலிற் சர்க்கரைசர்
தரப்பணி யார முழுதுசெய் வோன்கல் வளைத்தலத்தா
தரப்பணி யார்வத் தொடுஞ்செய்து வாழ்த நகவுடைத்தே.

(இ-ள்.) தரப்பணி ஆரம் பல பூண்டு - கிரீடத்தையும் பல மணி வடங்களையும் பூண்டு, தேர் முதல் தானை தன் குழ்தர - தேர்முதலா

கிய (சுதாரங்க) சேனைகள் தன்னைச் சூழ்தலைச் செய்ய, பணியாரைத் தழிந்து உலகு ஆளவின் - பகைவரைச் செறுத்து உலகத்தை யாளுத லினும், சர்க்கரை சுந்தரப் பணியாரம் அழுதுசெய்வோன் - சர்க்கரையையு மழுகிய பண்ணிகாரங்கலையுந் திருவழுதுசெய்பவராகிய விநாய கக்கடவுளது, கல்வளைத் தலத்து - கல்வளைப்பதியில், ஆதரப் பணி ஆர் வத்தொடுஞ் செய்து வாழ்தல் தகவு உடைத்து - அன்பு செய்தலாகிய பணியை ஆசையோடுஞ் செய்து வாழுதல் தகுதியுடையது.

(கு-ரை.) பணியாரம் மருஉமொழி. ஆதரம் ஆகுபெயர். (௩௪)

தகரங் கமழ்குந் தளந்தர ளந்தள வின்னகையீர்
தகரங் கமலன் மணக்கோலஞ் செய்த றடாதிருபா
தகரங் கமலஞ் சிவந்தோன் மருகன் றவமற்றபா
தகரங்கண் மேவருங் கல்வளை யான்மலைச் சாரலிலே,

(இ-ள்.) தகரம் கமழ் குத்தாம் - சாந்து மணக்கப் பெற்ற கூர் தலையும், தளம் தளவு இன் கையீர்-முத்தும் முல்லையரும்பும் போலு முறுவலையு முடையீர், இரு பாத கரங் கமலஞ் சிவந்தோன் மருகன் - இரண்டு பாதங்களுங் கைகளுஞ் செந்தாமரைப் பூப்போலச் சிவந்தவராகிய விட்டுணுவுடைய மருகரும், தவம் அற்ற பாதகர் அங்கண் மே அரு கல்வளையான் - (முன்னர்ச்செய்த) தவமில்லாத பாதகர்கள் அவ்விடத் திற் பொருந்துதல் இல்லாத கல்வளைப்பதியை யுடையவரும் ஆகிய விநாயகக்கடவுளது, மலைச்சாரலில் - மலைச்சாரலில், தகர் - (ஈண்டு வெட்டக் கொணர்ந்த) ஆடு, அங்கமலன் மணக்கோல் அஞ்சு எய்தல் தடாது - அனங்கனாகிய மன்மதன் நறுமணத்தினைக் கொண்ட மலர்ப்பாணங்க ளைந்தினையும் எய்தலைத் தடுக்காது (ஆதலின் வெறியாட்டாள நீ வாளா உயிர்க்கொலை செய்யவேண்டா).

(கு-ரை.) மே முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இது பாங்கி வெறி விலக்கல். (௩௫)

இலங்கை யிராவணன் கண்டதுண் டம்பட வெய்சரம்ப
யிலங்கை யிராமன் கடதாரை சிந்து மிரண்டிருகோ
புலங்கை யிராவதன் றுழ்கல் வளைப னெனின்முத்திவா
யிலங்கை யிராது கடைத்தா புறப்பிப்ப னேரம்பனே.

(இ-ள்.) இலங்கை இராவணன் கண்டதுண்டம் பட எய் சரம்
பயில் அம் கை இராமன் - இலங்கையிலுள்ள இராவணன் கண்ட
துண்டம்படச் செலுத்திய பாணம்பொருந்தப்பெற்ற அழகியகரத்தினை
யுடைய இராமாவதாரத்தையுடைய விட்டுணுவும், கட தாரை சிந்தும்
இரு இரண்டு கோடு இலங்கு யிராவதன் தாழ் கல்வளையன் எனின் -
மத மழையைச் சொரிகின்ற நான்கு கொம்பு விளங்கப்பெற்ற யிரா
வத பாணையை யுடையனாகிய இந்திரனும் வணங்கப்பெறுங் கல்வளைப்
பதியி லுள்ள விநாயகக்கடவுள் என்று துதித்தால், முத்தி லாயில் அங்
கை இராது - மோக்கவாயில் அங்கு (ஹிவுபடாது) இராது, ஏரம்பன்
கடைத் தாள் திறப்பிப்பன்-அவ் விநாயகக் கடவுள் அவ் வாயிற் கதவின்
றூளைத் திறப்பிட்டார்.

(கு ணா.) அங்கு அங்கை என ஈறு திரிந்தது; யீகாரச் சாரியை
பெற்றதெனினு மமையும். கடை ஆகுபெயர். (ஙசு)

அம்பலங் காசில் வயல்குழுங் கல்வளை யைங்கரனுட
டம்பலங் காசிபென் றுப்கேள்வர் பின்செல் வாமதலா
யம்பலங் காசின் முலையாணின் கைதந்த வாசறப்பொன்
னம்பலங் காசிசென் றேவா தரவென் னருஞ்சொர்க்கமே.

(இ-ள்.) அம்பு அலங்கு ஆக இல் வயல் குழும் கல்வளை யிங்
கரன் நாட்டு-நீர் அசையப்பெற்ற குற்றமில்லாத வயல் குழப்பட்ட கல்
வளைப்பதியாகிய விநாயகக் கடவுளது நாட்டில், அம்பல் அங்கு ஆசி
என்று ஆய் கேள்வர் பின் செல் அவா மதலாய் - பலரறிந்து புறந்
தூற்றலை அங்கு வாழ்த்து என்று கருதுந் தலைவர் பின்சென்ற ஆசை

யைத் தருகின்ற மகனே, என் அரும் சொர்க்கம் தர - எனது அரிய முலைப்பலைத் தருதற்கு, காசின் முலையாள் அம்பலம் நின் கை தந்த ஆச அற - (பலருமுறுதல் செய்யுங்) குற்றத்தினையுடைய முலையினையுடையவளாகிய பரத்தை அழகிய பழத்தை நினது கையிற் றந்த குற்றம் நீங்க, பொன்னம்பலம் காசி சென்றே வா - சிதம்பரத்துக்குங் காசிக் குஞ் சென்றே வருவாய்.

(கு-ரை) அவர் மதலாய் என்று பாடமாயின் அத் தலைவரது மகனே என்று பொருளுரைக்க; இங்ஙனம் தலைவன் பரத்தை வீட்டுக்குக் கொண்டிசென்றது பொருது எமது மதலாயென்று விளித்திலென்க. காசி, சொர்க்கம், பொன்னம்பலம்: ஆகுபெயர்கள். இது தலைவி பரத்தையைப் பழித்தலின்பாற் படும். பரத்தையைப்பழித்தல் என்றொருகிளவி அகப்பொருளில் யாண்டுக் கூறப்பட்டதெனின் தலைமகளுக்குக் கற்புக்காலத்துக்குரிய வொழுக்கலாறெல்லாந்தொகுத்துணர்த்தியவிடத்துப் பரத்தையைப் பழித்தலுங் கூறப்பட்டதென்க. (உஎ)

கமண்டலம் பாற்கரன் போலாழி யேந்தங் கடவுளார்நா
கமண்டலம் பாதலங் கைகூப்பு நாளென்று காட்டுவையர்க்
கமண்டலம் பார்க்குமுப் யானம் வளைக்குங் கழனிசிறிச்சங்
கமண்டலம் பாய முழங்கிடுங் கல்வளைக் காரணனே.

(இ-ள்.) அர்க்க மண்டலம் பார்க்கும் உய்யானம் வளைக்குங் கழனிசிறிற் சங்கம் - சூரியமண்டலத்தைக் (கிட்டிப்) பார்க்கும் சோலை சூழப்பெற்ற வயலிடத்துள்ள சங்குகள், மண்டு அலம் பாய முழங்கிடும் கல்வளைக் காரணனே - (உழும்போது) ஞெருங்கிய கலப்பைகள் பாய முழங்குங் கல்வளைப்பதியி லுள்ள (யாவற்றுக்குங்) காரணமாகிய விநாயகக்கடவுளே, கமண்டலம் பாற்கரன்போல் ஆழி ஏந்துங் கடவுளர்-கமண்டலத்தையும் சூரியன்போலுஞ் சக்கரத்தையும் (முறையே) ஏந்திய பிரம விட்டுணுக்களும், நாகம் மண்டலம் பாதலம் - விண்ணுலகத்தாரும் மண்ணுலகத்தாரும் பாதல லோகத்தாரும், கைகூப்பு

தான்-கைகூப்பி வணங்குந் (துமது) திருவடிபை, என்று காட்டுவை-
(எனக்கு) எந்நாட் காட்டியருள்வீர்.

காரண வாத திரிசூல பூத கணேசவன்பா
காரண வாததென் கல்வனே நாத கடம்பணிவா
காரண வாத முதலேந் தினைவைத்துக் காத்தழிக்குங்
காரண வாத நடந்தை யுலாவங் கலகத்திலே.

(இ-ள்.) ரணவாத திரிசூல - போர்வாதத்திற்குரிய முத்தலைச் சூலத்தை யுடையவரே, பூத கணேச - பூதங்களுக்குத்தலைவரே அன்பா கார் அணவாத தென் கல்வனே நாத - அன்புடையாரல்லார் நெருங்காத அழகிய கல்வனேப்பதியி லுள்ள நாதரே, கடம்ப அணி வாகார் அண - கடப்பமலர் மாலையை யணியப்பெற்ற புயத்தினையுடைய ராகிய கந்த ஸ்வாமிக்கு முன்னேரே, வாதம் முதல் இத்தினை வைத்துக் காத்து அழி க்குங் காரண - ஆகாயமுதலிய பஞ்சபூதங்களையும் (உண்டாக்கி) வைத் துக் காத்து அழிக்குங் காரணரே, வாத நடந்து ஐ உலாவங் கலகத்திலே கா - வாதம்போய்ச் சேடம் உலாவும் (மரணவேதனை நிகழும்) கலகத் திலே (என்னைக்) காத்தருள்வீர்

(து-ரை.) வாகர் என்றபாலது வாகார் என நீண்டது. வாதம் காற்று; ஈண்டு காரணகாரிய ஒற்றுமை நயம்பற்றி அதனைத் தரும் ஆகாயத்திற்கு ஆனது. (நக)

கலகத் தமரத் திரையின் துயரைக் களைந்தருள்ச
கலகத் தமரக தக்கம்பி யாற்செய் கடுக்கைபுல்ல
கலகத் தமரளி வாழ்சோலைக் கல்வனாக் கற்பகவென்
கலகத் தமரவிந் தத்திருக் காலெந்தக் கால்வவப்பதே.

(இ-ள்.) கலகத் தமரத் திரையின் துயரைக் களைந்தருள் சகல கத்த - (அன்பருக்குக் காமாதி யறுபகைப்) போராகிய ஒலியினை யுடைய கடலால் வருந் துன்பத்தை நீக்கியருளுஞ் சருவகார்த்தரே, மரக

தக் கம்பியாற் செய் கடுக்கை புல் அகல - மரகதக் கம்பியாற் செய்த (சுரம்பையுடைய) கொன்றைப் பூமாலை பொருந்துந் திருமார்பினையுடையவரே, கத்து அமர்அளி வாழ்சோலைக் கல்வளைக் கற்பக - ஒலிக்கின்ற மிகுதியாகிய வண்டிகள் தங்குஞ் சோலையையுடைய கல்வளைப்பதியில் வாழும் கற்பகவிநாயகரே, என் கல் அகத்து-எனது கல்லை யொத்த நெஞ்சத்தில், அம்அரவிந்தத் திருக்கால் எந்தக்கால் வைப்பது - அழகிய தாமரைமலர் போலுந் திருவடியை எக்காலம் வைப்பது (கூறியருள்வீர்).

(கு-ரை.) உவமைக்கும் உவமிக்கப்படும் பொருட்கு முள்ள ஒற்றுமைபற்றி மரகதக்கம்பியாற் செய்தது போன்றதைச் செய்கடுக்கையென்றார். (சு0)

வையத் திருக்கை யறுப்பா னெகினம் வளைமணிக்கு வையத் திருக்கை கயிலையில் வெண்மங்கு னேர்கல்வளை வையத் திருக்கைப் பரியர்க்கு பிள்ளைக்கு மானனையார் வையத் திருக்கை யயர்ந்தாளென் றோது மதுகரமே.

(இ-ள்.) மதுகரமே - வண்டிகளே, வையத் திருக்கை அறுப்பான் - பூமியிலுள்ள குற்றத்தை நீக்குபவரும், வளைமணிக் குவையத்து எகினம் இருக்கை - சங்கிற்பிறந்த முத்துக்குவியலில் அன்னமிருத்தல், கயிலையில் வெண்மங்குல் நேர் - வெள்ளிமலையின்மேற் படியும் வெண்மையாகிய மேகத்தை நிகர்க்கப்பெறும், கல்வளை - கல்வளைப்பதியிலுள்ள, இருக்கை வையத்து பரிஆக்கி பிள்ளைக்கு - வேதத்தைத் தேரிற் கட்டப்படுங் குதிரையாக்கிய சிவபெருமா னுடைய குமாரருமாகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு, மான் அனையார் வைய - மானை நிகர்த்த அயலாரேசு, திரு - இலக்குமியை நிகர்த்த தலைவி, கை அயர்ந்தான் என்று ஒதும் - கைசோர்ந்தாளென்று சொல்லும்.

(கு-ரை.) திருக்கையயர்ந்தாள் என்பதில் ககரம் விரித்தல். இது கடவுண்மாட்டு மானுடப்பெண்டிர் நயந்த பக்கத்தில் வண்டிவிடுதூது.

காவடம் பத்தி யிலார்க்களிப் போயிருள் காய்ந்திடும்பாற்
காவடம் பத்தி பொளிபாய் முலைச்சங் கரிபெறுமைங்
காவடம் பத்திரக் காறுஞ்சு மான்மரு மாசந்தர்சே
காவடம் பத்திரட் கல்வளை யாடுபனைக் காத்தருளே.

(இ-ள்.) பத்தி யிலார்க்கு காவடம் அளிப்போய் - (தம்மிது) பத்தி யில்லாதவருக்குத் தீமையைக் கொடுப்பவரே, இருள் காய்ந்திடும் பாற் கர - (மல) இருளை வெருளும் (ஞான) சூரியரே, பத்தி வடம் - வரி சையாகிய மணி உடத்தில், ஒளி பாய் - ஒளி பாயப்பெற்ற, முலைச் சங் கரி பெறும் பிங்கர - முலைமையுடைய உமாதேவியார் பெற்ற பிங்கர ரே, வடம் பத்திரக்கால் துஞ்சும் மால் மருகா - ஆலிலேவிடத்துத் துயில்செய்யும் விட்டுனுவுக்கு மருகரே, சந்தர் சேகர - பிறையை யணிந்த சடையினையுடையவரே, அடம்பத் திரள் கல்வளையாய்-அடம் பங்கொடித் திரளையுடைய கல்வளைப்பதியை யுடையவரே, எனைக் காத் தருள் - என்னைக் காத்தருள்வீர்.

(கு-ரை.) காவடம்-தளவு; ஈண்டு தீமைப்பொருளை யுணர்த்தியது.

அருந்துதிக் கைபயில் கற்பிந்த மேனை யசலவரை
யருந்துதிக் கைக்கு மகளாய்ப் பிறந்திடு மன்னைவிட
மருந்துதிக் கைப்புனை கூறைப் பிணை யருள்கல்வளை
யருந்துதிக் கைக்குன்ற மேயடி யேனுன் னடைக்கலமே.

(இ-ள்.) அருந்துதிக்கு யெய் இல் கற்பு ஈந்தமேனை அசல அரை யரும் துதிக்கைக்கு - அருந்ததிக்கு யெயில்லாத கற்பைக் கொடுத்த மேனையும் மலையாசனும் போற்றும்படி, மகளாய்ப் பிறந்திடும் அன்னை - (அவர்கண்மாட்டு) மகளாகத் தோன்றிய உமாதேவியும், விடம் அரு ந்து திக்கை கூறை புனை பிணை - நஞ்சையுண்ட திக்கை ஆடையாகப் புனைந்த சிவபெருமானும், அருள் - பெற்ற, கல்வளை அரும் துதிக்கைக் குன்றமே - கல்வளைப்பதியிலுள்ள அருமையாகிய துதிக்கையை

யுடைய மலைபோலும் யானையாகிய விநாயகக்கடவுளே, அடியேன் உன் அடைக்கலம் - அடியே னுமக்கு அடைக்கலம். (சங்)

அடைக்கலங் காவென்ற பேர்க்கினி யான்மட வன்னக்கண மடைக்கலங் காரஞ் சிணையென் றணைகல் வளைவரைவா யடைக்கலங் காட்டுந் தனத்தீர் விரக மகலப்பொன்னி லடைக்கலங் காங்குவென் றென்றோ குணதிசை யாவதுவே.

(இ-ள்.) அடைக்கலம் கா என்ற பேர்க்கு இனியான்-(யாம் தும க்கு) அடைக்கலம் (எம்மைக்) காத்தருள்வீரென்று சொல்பவருக்கு இனியவராகிய விநாயகக்கடவுளது, மட அன்னக்கணம் அலங்கு ஆரம் சினை என்று அடைக்கு அணை கல்வளை வரைவாய்-மடமையாகிய அன் னக் கூட்டம் ஒளி செய்கின்ற முத்தக்கோத் (தம்) முட்டையென்று அடைகாத்தருத் சாரஞ் கல்வளைப்பதியின் மலையிடத்தள்ள, அடைக் கலங் காட்டுந் தனத்தீர்-(திரட்சியால்) ஊர்க்குருவியின் வடிவைக் காட் டும் முலையினையுடையீர், விரகம் அகல் - (எனது) காமகோப் நீங்க, பொன்னில் அடைக்கல் அங்காக்க என்று குணதிசை ஆவது என்றோ- இலக்குமியின் வீடாகிய தாமரை திறவுபடச் சூரியன் றோன்றுவது எப்பொழுதோ (கூறுவீர்).

(கு-ரை.) இது பெண்பாற் கைக்கினையின்பாற்படும். (சச)

வனத்தா ணையன்றொழு மம்மாணை யம்புலி மானணிசெவ் வனத்தாணை யன்ன வயற்கல் வளைப்பெரு மாணைமறை வனத்தா ணையனக் கணைமலை மான்மரு மாணைபம்பூ வனத்தாணை யன்புசெய் வார்முலைப் பாலை மறந்தவரே.

(இ-ள்) வனத்தான் - துழாய்மாலையை யுடையராகிய வீட்டுணு வும், அயன் - பிரமதேவரும், தொழும் அம்மாணை - வணங்கு மிறை வரும், அம்புலி மான் அணி செவ் வனத்தாணை - பிறையையும் மாணையுத் தரித்த செம்மையாகிய நிறத்தினையுடையவரும், அன்னவயல் கல்

வளைப் பெருமானை - அன்னக்களையுடைய வயலையுடைய கல்வளைப் பதியிலுள்ள பெருமையை யுடையவரும், மறை வனத்தான் நயனக் களை மலைமான் மருமானை - வேதாரணியப்பதியையுடையராகிய சிவ பெருமானுக்கும் விழியாகிய பாணத்தைக்கொண்ட உமாதேவிக்கும் புத்திரரும், ழிம்பூஉன் அத்தானை - ழிந்துமலர்ப்பாணங்களை யுடையனாகிய மன்மதனுக்கு மைத்துனரும் ஆகிய விநாயகக்கடவுளை, அன்பு செய்வார் - அன்பு செய்பவர், (யோனிகளிற்சென்று பிறத்த லின்மையின்) முலைப்பாலை மறந்தவரே - முலைப்பா லருந்துதலை மறந்தவரே (ஆவர்).

(கு-ரை.) முலைப்பால் ஆகுபெயர்.

(சசு)

தவராக மாகன சுச்சிலை கோலிபொற் றுள்பெறமைத்
தவராக மாக விடந்தவன் சாபந் தவிர்த்தவன்மா
தவராக மாகநற் காமுரல் கல்வளைத் தந்திரன்மா
தவராக மாகான் கண்ணாறு பூங்கொன்றைத் தாமத்தனை.

(இ-ள்.) தவராக மா கனகச் சிலை கோலி பொன் தாள் பெற - வில்லாகப் பெருமையாகிய பொன்மலையை வளைத்த சிவபெருமானுடைய பொன் போலுங் திருவடியைக் (காணப்) பெற, மைத்த வராகம் ஆக இடந்தவன் சாபந் தவிர்த்தவன்-கருமையுற்ற பன்றிவடிவாகி (பூமியைக்) கிழித்தவராகிய விட்டுணுவுக்கு (உமாதேவியாரிட்ட) சாபத்தை நீக்கினவர், (யாவரெனில்), மா தவ ராகம் ஆக நல் கா முரல் கல்வளைத் தந்தி - வண்டுகள் மிகவு மிராகமாக நல்ல சோலையிற் பாடுங் கல்வளைப்பதியிலுள்ள யானையும், நல் மாதவர் ஆகம் ஆகரன்-நல்ல முனிவரது நெஞ்சமாகிய உறைவிடத்தை யுடையவரும், கள் நாறு கொன்றை பூ தாமத்தனை - தேன் மணக்கப்பெற்ற கொன்றைப் பூமாலையை யுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளை. (சசு)

மத்தன் பராபரை சீராட்டுப் பிள்ளை மணிமந்தர
மத்தன் பராவிச் சிவந்திடு சேவடி வாய்ந்தபது

மத்தன் பராகவெண் ணீறணி கல்வனே வானவனா
மத்தன்ப ரானவ ரன்றோ கயிலையில் வாழ்பவரே.

(இ-ள்.) கயிலையில் வாழ்பவர் - கயிலாசமலையில் வாழ்பவர்கள், மத்தன் - மததம்பூவைச் சூடுபவராகிய சிவபெருமானுக்கும், பராபரை-உமாதேவிக்கும், சீராட்டுப்பிள்ளை - சிறப்புச்செய்தலையுடைய பிள்ளையும், மணி மந்தர மத்தன் பராவிச் சிவந்திடு சேவடி வாய்ந்த பதுமத்தன் - அழகிய மந்தரமலையை மத்தாகக் கொண்டவராகிய விட்டுணுவால் வணங்கப்பட்டுச் சிவந்த செம்மையையுடைய திருவடியாகிய மாட்சிமைப்பட்ட தாமரைமலரை யுடையவரும், பராக வெண்ணீறு அணி கல்வனே வானவன் - தூளாகிய திருவெண்ணீற்றை யணியுங் கல்வளைப்பதியிலுள்ள வானவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது, நாமத்து அன்பரானவ ரன்றோ - திருநாமங்களை யுரைத்தலில் அன்பரானவர்களன்றோ.

(த-ரை.) பராவல் ஈண்டு வணங்கல்.

(சஎ)

பவநம் புயர்தொண்டர்க் கில்லாமை யாக்கும் பரன்கனனீர்
பவனம் புயங்க முடியேந்து மண்வின் படிவன்கருப்
பவனம் புயலளக் குங்கல் வளைப்பதி மீதிலுறை
பவனம் புயன்ஐழும் பாதாம் புயனெம் பரதெய்வமே.

(இ-ள்.) நம்பு உயர் தொண்டர்க்கு பவம் இல்லாமை ஆக்கும் பரன் - (தம்மை) நம்பிய உயர்ந்த அடியாருக்குப் பிறவி இன்மையாகும் முன்னானவரும், கனல் நீர் பவனம் புயங்கம் முடி ஏந்து மண்வின் படிவன் - நெருப்பும் நீருங் காற்றும் ஆதிசேடன்சிரத்தாலேந்து கின்ற நிலமும் ஆகாயமும் ஆகிய பஞ்ச பூத வடிவானவரும், கருப்பவனம் புயல் அளக்கும் கல்வளைப்பதிமீதில் உறைபவன் - கருப்பஞ்சேலை மேக மண்டலத்தை யளக்கப்பெறுங் கல்வளைப்பதியின்கண் எழுந்தருளியிருப்பவரும், அம்புயன் தொழும் பாத அம்புயன் ஏ-பிரம

தேவரால் வணங்கப்படுந் திருவடித்தாமரையை யுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளே, எம் பர தெய்வம் - எமது மேலாகிய தெய்வம்.

(கு-ரை.) புயல் ஆகுபெயர்.

(ச-அ)

பரமானந் தக்கன் மழைமாரி காத்திடும் பைங்கனகாம்
பரமானந் தக்கந் தரவிந்தி ராணி பதியபனும்
பரமானந் தக்கல் வலையத்த னுத்தம பத்தர்சித்தன்
பரமானந் தப்பிள்ளை யார் துணைச் சேவடிப் பங்கயமே.

(இ-ள்.) கல் மழை மாரி நந்த ஆன் காத்திடும் பைங் கனக அம் பர மால் - கல்மழையால் வருந் (திங்கு) கெடப் பசுக்களைக் காத்த பசும் பொன்னுடையை யுடைய லிஷ்ணுமூர்த்திக்கும், நந்தக் கந்தர இந்திராணி பதி - சங்குபோலுங் கழுத்தினையுடைய இந்திராணி கணவனாகிய இந்திரனுக்கும், அயன் - பிரமதேவருக்கும், உம்பர் - தேவருக்கும், அமான்-இறைவரும், அந்தக் கல்வளை அத்தன் - அழகையுடைய கல்வளைப்பதியி லிருக்கின்ற யாவர்க்குந் தந்தையும், உத்தம பத்தர் சித்தன் - உத்தம அடியாருடைய சித்தத்தில் இருப்பவருமாகிய, பரமானந்தப்பிள்ளையார் துணைச் சேவடிப் பங்கயமே - பரமானந்தப்பிள்ளையாருடைய இரண்டாகிய சேவடித் தாமரையே, பரம் - (எனக்குத்) தஞ்சம்.

(கு-ரை.) அம்மானில் மகரந்தொகுத்தது.

(சுக)

பங்கைய மாலை யளிக்குழல் வாய்முலை பண்மொழிகோ
பங்கைய மாலை யனையாட் குதவரன் பாலன்றடப்
பங்கைப மாலை யலர்கல் வளைக்கண் பரிந்தொருகூ
பங்கைய மாலைபந் தொட்டியற் றுரெப் படியுய்வரே.

(இ-ள்.) அம் மாலை அளிக் குழல் - அழகிய மாலையை யணிந்த வண்டுகள் (பொருந்துங்) கூந்தலையுடைய, வாய் முலை பண் மொழிகோபம் கயம் ஆலை அனையாட்டு - வாயும் முலையும் பண்ணையுடைய

சொல்லும் (மூறையே) இந்திரகோபத்தையும் யானையையும் கரும்பையும் நிகர்த்தவராகிய உமாதேவியாருக்கு, பங்கை உதவு அரண் பாலன்- (தமது திருமேனியி லொரு) பாகத்தைக் கொடுத்தருளிய சிவபெருமானுக்குப் புத்திரராகிய விநாயகக்கடவுளது, தடப் பங்கைய மாலை அலர் கல்வளைக்கண் - தடாகத்திற் றுமரைகள் வரிசையாக வலர்கின்ற கல்வளைப்பதியின்கண், பரிந்து ஒரு கூபம் கயம் தொட்டு - அன்புற்று ஒரு கிணற்றை (ஆவது) குளத்தை (ஆவது) தோண்டி, ஆலையம் இயற்றார் - கோயிலை இயற்றாதவர்கள், எப்படி உய்வர் - எவ்வாறு (பிறவியின்கி) உய்வார்கள்?

(கு-ரை.) அம்மாலையில் மகரந்தொகுத்தது.

(௫௦)

வருந்தும் பிறவி யலைவாரி நீந்த மதுவ்னைக்க
வருந்தும்பி வீழ்மலர்த் தாட்புணை தாகன்னல் வான்கதிர
வருந்தும் பரகாச மணித்தோ தடுக்கும் வளக்கலவளை
வருந்தும்பி மாமுகத் தையாமெய் யாருண்ட வண்டியனே.

(இ-ள்.) கன்னல் வான் கதிரவர் உந்தும் பிரகாச மணித் தேர்தடுக்கும் வளம் கல்வளை வரும் மா தும்பி முகத்து யோ - கரும்புகள் ஆகாயத்திலே சூரியன் செலுத்துகின்ற பிரகாசமாகிய அழகையுடைய இரதத்தைத் தடுக்கும் வளத்தையுடைய கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமையாகிய யானை வதனத்தை யுடைய யேரே, மெய்யா - மெய்மையானவரே, குண்ட வண்டியனே - குடம்போலும் வயிற்றினையுடையவரே, வருந்தும் பிறவி அலை வாரி நீந்த - வருந்துகின்ற பிறவியாகிய அலையையுடைய கடலை (யான்) கடத்தற்கு, மதுவினைக் கவரும் தும்பி வீழ் மலர் தாள் புணை தா-தேனைக் கவருகின்ற வண்டுகள் விழுகின்ற தாமரைத் தாளாகிய தெப்பத்தைத் தந்தருள்வீர்.

வண்ட மருங்குலை யான்மரு கன்கல் வளைச்சிலம்பா
வண்ட மருங்குலை ஞாளியு மாறு வருமதர்வாய்
வண்ட மருங்குலை விற்கொண்ட வேட்டுவர் மாவலிது
வண்ட மருங்கு ளிளவஞ்சி பாலல்லின் வாழலையே.

(இ-ள்.) வண்டு அமரும் குலையான் மருகன் கல்வனைச் சிலம்பா-
வண்டுகள் பொருந்துகின்ற துழாய்மாலையையுடைய விஷ்ணுவுக்கு
மருகராகிய விநாயகக்கடவுளது கல்வனைப்பதியிலுள்ள பொருப்பனே,
வண் தமரும் குலை ஞானியும் மாறு - (இரவுக் குறி குறித்தந்தூரிய
இல்லினைச்சார்ந்த வுள்ளிடத்தில் எமது) வளவிய சுற்றத்தவருட குலை
க்கின்ற நாய்களும் மாறாகும், (அன்றியும்) வரும் அதர் வாய் வண்டு
அமரும் குலை வில் கொண்ட வேட்டுவர் மா (மாறு) - (நீ) வரும் வழி
யில் அம்பு பொருந்திய குதையினையுடைய வில்லைக் கொண்ட வேட்டு
வர்களும் மிருகங்களும் மாறாகும், (ஆதலின்) வலி துவண்ட மருங்குல்
இள வஞ்சிபால் அல்லின் வாரலை - கொடிபோலத் துவண்ட விடை
யினையுடைய இளமையாகிய தலைவியிடத்து இராவில் வாராதொழி
வாய்.

(கு-ரை.) குல்லை வல்லி என்பவற்றின் லகரத் தொக்கன. இது
தோழி இறைவன் வரவை மறித்தல். (இஉ)

வாரிக் கடுக்கை தனையண்டர் சொல்ல வரவெனைநீர்
வாரிக் கடுக்கையி னாற்பாவி யீர்கன் மனத்துவைத்தேன்
வாரிக் கடுக்கைமென் றுன்றுஞ்சு காமயி லாடக்கண்டு
வாரிக் கடுக்கைசெம் பொன்றுற்று கல்வனை வாசனையே.

(இ-ள்.) அண்டர் கடுக்கைதனை சொல்ல வாரி வச - பகைவரா
கிய அயலார் பழிமொழியைச் சொல்ல வாயிலில் வர, நீர் என வாரி
கடுக்கையினால் - நீவி ரென்னை மிகவுஞ் சினத்தலினாலே, பாவியீர் -
பாவியாள், ஆன் வார் இக்கு அடுக்கை மென்று துஞ்சு கா மயில் ஆடக்
கண்டு - பசுக்களானவை நீண்ட கருப்பந் திரளை மேய்த்து துயிலப்
பெறுஞ் சோலையிலே மயில்க ளாடக்கண்டு, கடுக்கை செம் பொன்
வாரித் தூற்று கல்வனை வாசனை - கொன்றைமரங்கள் (தம் மலர்களா
கிய) செம்பொன்னை வாரித் தூற்றுகின்ற கல்வனைப் பதியில் வாசஞ்
செய்பவராகிய விநாயகக்கடவுளை, கல் மனத்து வைத்தேன் - (இடை
யறுது எனது) கல்லை யொத்த உனத்தி லிருத்தினேன்.

(து-ரா.) இது கடவுண்மாட்டு மாணுடப்பெண்டிர் நயந்த பக்கத் தில் தலைவி தன்வருத்த மிடையறு திருத்தற் காரணங் கூறல். (ரு௩)

வாசவ னந்தர நாட்டோர் துதிக்கு மதக்கலுழி
வாச வனந்தற்கு ஞானோப தேசம் வழங்குமெய்யா
வாச வனந்த வளவனோ சேர்கல் வளைப்பதியின்
வாச வனந்த ரவிபோலுன் றுடலை வைத்தருளே.

(இ-ள்) வாசவன் அந்தர நாட்டோர் துதிக்கும் மதக்கலுழி வாச-இந்திரனும் விண்ணுடராகிய தேவர்களுந்துதிக்கின்ற மதநீராகிய கான் யாற்று வாசனையை யுடையவரே, அனந்தற்கு ஞான உபதேசம் வழங்கு மெய்யா - விஷ்ணுவுக்கு ஞானோபதேசத்தை யருளிய மெய்யரே, வாச அனம் தவள வனோ சேர் கல்வளைப்பதியின் வாச - சிறகையுடைய அன்னங்களும் வெண்மையாகிய சங்குகளுக்குச் சேர்ப்பெற்ற கல்வளைப் பதியில் வாசஞ்செய்பவரே, அனந்த ரவி போல் உன் தாள் தலை வைத்தருள்—அனந்தஞ் சூரியரை நிகர்த்த உமது திருவடியை (என்) சிரமீது வைத்தருள்வீர். (ரு௪)

அருக்கரைக் கன்ன றொடுங்கல் வளைய னறுகிதழி
யருக்கரைக் கன்னங்கை யைத்தந்தை யாபுடை யான்வினைநே
யருக்கரைக் கன்னலிற் றீர்ப்பான் வரைமின் னராமணிப்பை
யருக்கரைக் கன்ன நடைக்கென்ற னாவி யகன்றதுவே.

(இ-ள்.) கன்னல் அருக்கரை தொடும் கல்வளையன் - கரும்பு கள் சூரியனைத் தொடுங் கல்வளைப்பதியில் வாழ்பவரும், அறுகு இகழி அருக்கரை கல் நங்கையை தந்தை ஆப் உடையான் - அறுகையுங் கொன் றைப்பூ மாலையையு மெருக்கம்பூ மாலையையுஞ் சூடுபவராகிய சிவபெருமானையும் மலைமகளாகிய உமாதேவியாரையும் (முறையே) பிதாவும் மாதாவு மாக வுடையவரும், நேயருக்கு வினை அரைக் கன்னலில் தீர் ப்பான் வரை மின் - அன்பர்களுக்குத் தீவினையை அரை நாழிகையிற்

நீர்ப்பவருமாகிய விநாயகக் கடவுளுடைய மலையிற் பெண்ணினது, அரா மணிப் பை அருக்கு அரைக்கு அன்ன நடைக்கு என்றன் ஆவி அகன்றது - சர்ப்பத்தினது இரத்தினத்தையுடைய படம்போன்ற அல்குலுக்கும் அன்னநடைபோன்ற நடைக்கும் (ஆக) எனதுயிர் கழிகின்றது.

(கு-ரை.) அரை, அன்னம்: ஆகுபெயர்கள். இது தலைவனுற்ற துரைத்தல். (100)

அகம்பத்தர் நெஞ்சமுங் கல்வனைக் கோட்டமு மானவன்றி யகம்பத்த ரைச்சங் கரித்தோன் மருகன்றண் டாழிவெள்ளி யகம்பத்த ரென்றளி யூதாத பூவிறைத் தன்புருசி யகம்பத்தர் தாம்பெறும் பேறு மனப்பரிதே.

(இ-ள்) பத்தர் நெஞ்சமும் கல்வனைக் கோட்டமும் அகம் ஆன வன்-அடியவர்களுடைய மனத்தையுங் கல்வனைப்பதிலையும் உறைவிடமாகக் கொண்டவர், தீய கம்பத்தரைச் சங்கரித்தோன் மருகன் - கொடிய தலை பத்தினை யுடையனாகிய இராவணனை யழித்த விஷ்ணுவுக்கு மருகர், தண்டு ஆழி வெள்ளிய கம்பு அத்தர் என்று - தண்டாயுதத்தையுஞ் சக்கரத்தையும் வெள்ளிய சங்கையும் எந்திய திருக்கரத்தினை யுடையவர் என்று விநாயகக்கடவுளைத் துதித்து, அளி உடதாத பு இறைத்து அன்பு உருகிய கம்பத்தர் தாம் பெறும் பேறு - வண்டிக ளுதாத புதிய மலர்களைத் தூவி அன்பினால் (உள்ளம்) உருகுகின்ற (மெய்) விதிப்புடையவர்க ளடையும் பேறு, அயனாலும் அளப்பு அரிது-பிரம தேவராலு மளவிதே லரிது. (101)

அப்பா தகமல நீக்கிச் சிலம்பிசை யார்த்திடுங்கோ லப்பா தகமலம் பூசித்து நேசிக்க வன்புதவா யப்பா தகமலங் கார்வயற் கல்வனை யாதிபொன்று தப்பா தகமலந் தாங்குஞ் சடைக்கரு ணாகானே.

(இ-ள்.) அப்பா - அப்பரே, தக மலங்கு ஆர் வயல் கல்வளை ஆதி - மிக மலங்கு மீன்கள் பொருந்திய வயலையுடைய கல்வளைப் பதியில் வாழு மாதியே, பொன் தாது அப்பாத கமலம் தாங்கும் சடைக் கருணாகரனே - கங்கை நீரைத் தாங்குகின்ற சடையை யுடைய கிருபைக்குறைவிட மானவரே, அப் பாதக மலம் நீக்கி சிலம்பு இசை ஆர்த்திடும் கோலப் பாத கமலம் பூசித்து நேசிக்க அன்பு உதவாய் - அநதப் பாதகமாகிய மலத்தை நீக்கிச் சிலம்பி னெலி சத்திக்கப் பெறும் அழகிய (உமது) திருவடித் தாமரையைப் பூசித்து நேசித்தற்கு (எனக்கு) அன்பினைத் தந்தருளவீர்.

(கு-ரை.) பொன்றா தப்பாத கமலம் நீர்; பொன்றாது அப்பிய கமலம் தாமரை. (இள)

கருவரம் பாயயி னேக்கிபர் தூறுகற் றுக்கற்றுப்ப
கருவரம் பாயப் ப்டேலன்ன மேகல் வளைக்களிற்றைக்
கருவரம் பாய்ந்துகண் டோர்காட்டு தூபத்தின் கற்றைபாக்
கருவரம் பாயறுண் டாலிக்கு மாலிக் கனமல்லவே.

(இ-ள்.) அளக்கர் உவர் அம்பு ஆயது உண்டு ஆலிக்கும் ஆலிக் கனம் அல்ல - (இவ் விண்ணிற் றேன்றுவது) சமுத்திரத்தின் உவர் நீரைக் குடித்துத் துளிக்கின்ற ஆலாங்கட்டியை யுடைய மேக மன்று, கரு வரம்பு ஆய்ந்து கண்டோர் கல்வளைக் களிற்றை காட்டு தூபத்தின் கற்றை - கருப்பத்தி னெல்லையை ஆராய்ந்து கண்ட வந்தணர்கள் கல்வளைப்பதியில் வாழும் யானையாகிய விராயகக்கடவுளுக்குக் காட்டுகின்ற தூபத்தின் றிரளே, அன்னமே அம்பாயப்ப்டேல் - அன்னம் போன்றவனே (நீ யதனைக் கார் காலத்து மேகமென்று கருதி) உபத்திரவப்படாதே, (படிண்) கரு அரம் பாய் அயில் நோக்கியர் தூறு கற்றுக் கற்றுப் பகருவர் - கரிய அரம் பாயப் பெற்ற வேல் போலும் விழியினையுடைய பெண்கள் பழி மொழியைக் கற்றுக்கற்றுக் கூறுவார்கள்.

(கு-ரை.) ிபுருபு குவ்வுருபின்றிரிபு. இஃது இருளை பருவமன் றென்றல். (இஅ)

கனஞ்சஞ் சரித்திரம் வண்டலை தண்டலைக் கல்வனையே
கனஞ்சஞ் சலமுறு பாசா டவ்வெளி கண்டவனோங்
கனஞ்சஞ் சரிசொலும் வேற்க ணிடைக்குக் கருங்குழலுங்
கனஞ்சஞ் சரிகங்க னோநீ ரிருக்கை கடனல்லவே.

(இ-ள்.) கனம் சஞ்சரித்திரம் வண்டு அலை தண்டலைக் கல்வனை ஏகன் - மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற வண்டிக ளிலேகின்ற சோலையை யுடைய கல்வளைப்பதியில் வாழும் ஏக நாதரும், நம் சஞ்சலம் உறு பாச அடவி வெளி கண்டவன் ஒங்கல்-நம்முடைய துன்பம் பொருந்திய பாசக் காட்டை வெளிபாக்கினவருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய மலையிலுள்ள, நஞ்சம் சரி சொலும் வேல் கண் இடைக்கு கருங்குழலும் கனம் - நஞ்சை ஒப்புச்சொல்லுகின்ற வேற்கண்ணை யுடையா ளது இடைக்குக் கரிய கூந்தலும் பாரமாகும், சஞ்சரிகங்களே நீர் இருக்கை கடன் அல்ல - வண்டிகாள் நீவிர் (அதனை யெண்ணாது இவளுடைய கூந்தலில்) இருத்தல் முறையன்று.

(த-ரை.) இங்ஙனம் வண்டிகளுக்குக் கூறி ஒச்சம்போது தலைவியினது மெய்யிற் நீண்டினு னென்க. இது மெய்தொட்டுப் பயிற்.

கடம்பிடிக் குங்கமஞ் சூன்மா ளளந்திடுங் கல்வனையான்
கடம்பிடிக் குங்கர டத்தறு கட்சிறு கட்களிறு
கடம்பிடிக் குப்புய னீரூட்டு வெற்பநங் காமர்வஞ்சி
கடம்பிடிக் குங்கண்கள் காதள வோடிக் கதித்தனவே.

(இ-ள்.) கடம்பு இடிக்கும் கமம் சூல் மால் அளந்திடும் கல்வனையான்-கடப்பமாங்கள் இடிக்கின்ற நிறைவாகிய சூலினையுடைய மேகத்தை அளக்கின்ற கல்வளைப்பதியை யுடைய விநாயகக் கடவுளது, கடம்பிடிக்கும் கரடத் தறுகண் சிறுகண் களிறுகள் தம்பிடிக்கு புயல் நீர் ஊட்டு வெற்ப - கதுப்பைச் சார்ந்த மதச்சுவட்டினையும் தறுகண்மையையும் சிறுகண்களையுமுடைய (ஆண்) யானைகள் தம்முடைய பிடி

யானைகளுக்கு முகிலினுள்ள நீரை ஊட்டுகின்ற மலையிற் றலைவனே, நம் காமர் வஞ்சி கடு அம்பு இடிக்கும் கண்கள் காது அளவு ஒழிக் கதித் தன - நம்முடைய அழகிய பெண்ணுக்கு நஞ்சையும் அம்பையும் வெ ன்ற கண்கள் காதுவரையும் நீண்டு வளர்ந்தன.

(கு-ரை.) பருவங் கூறி வரைவொடு விலக்கல். (சு௦)

கதிரைக் கடவுள் குறமானே மேவச்செய் கங்கணநா கதிரைக் கடலொலி போன்மள்ள ரார்த்துக் களைந்தசெந்நெற் கதிரைக் கடைசியர் போரேற்று கல்வனே யாய்ககனக் கதிரைக் கடவயிற் றூர்ப்பாயென் றூல்வருங் கைவலமே.

(இ-ள்.) கதிரை கடவுள் குறமானே மேவ செய் நாக கங்கண - கதிரைமலையில் வீற்றிருக்கின்ற சுப்பிரமணியக் கடவுள் வள்ளியம்மை யாரைச் சேரச் செய்த நாக கங்கணத்தை யுடையவரே, திரைக் கடல் ஒலிபோல் மள்ளர் ஆர்த்துக் களைந்த செம் நெல் கதிரை கடைசியர் போர். ஏற்று கல்வனையாய் - திரையினையுடைய சமுத்திர ஒலியைப் போல உழவர்கள் ஆரவாரித்து அரிந்த செம்மையாகிய நெற்கதிரை உழத்தியர்கள் போராக ஏற்றுகின்ற கல்வளைப்பதியில் எழுந்தருளி யிருக்கின்றவரே, ககனக் கதிரைக் கட வயிற்று ஆர்ப்பாய் என்றூல் கைவலம் வரும் - ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனைக் குடம்போன்ற வயிற்றி லே தரித்தவரே யென்றூல் முத்தியானது சித்திக்கும். (சு௧)

வாச்சந் திரனெனுஞ் செந்தழற் பந்தம் வழத்துநற்
வாச்சந் திரணத்தின் மாற்றுங் கடாசல மங்குலுலா
வாச்சந் திரநில கம்வளர் கல்வனே மாணுயிர்க்
வாச்சந் திரனி னடந்தா னுணவென வந்ததுவே.

(இ-ள்.) வாசந்திர னெனும் செம் தழற் பந்தம் - மேலாகிய சந் திரனென்று சொல்லுகின்ற சிவந்த தழற்பந்த மானது, வழத்தும் நல் தவர் அச்சம் திரணத்தின் மாற்றும் கட அசலம்-துதிக்கின்ற நல்ல

தவத்தினை யுடையவர்களின் அச்சத்தைத் தரும்பைப்போல நீக்குகின்ற மதம்பொருந்திய யானையாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய, மங்குல் உலாவா சந்திர திலகம் வளர் கல்வனை மான் உயிர கவர - முகில்கள் உலாவும்படி சந்தனமாங்கள் வளருகின்ற கல்வனைப்பதியி லிருக்கும் பெண்ணினது உயிரைக் கவருதற்கு, இரவில் சந்து நடந்தான் உணவு என வந்தது - இரவிலே (சந்தாமூர்த்தி நாயனருக்காகப் பரவையா ரிடத்துத்) தூது சென்ற சிவபெருமானுடைய உணவாகிய நஞ்சைப் போல வந்தது.

(கு-ரை) அசலம் ஆகுபெயர். இது நிலவு வெளிப்பட வருத்தல்.()

வந்தனை யன்பர் மனத்தூண் டடைபடு மாதங்கங்க
வந்தனை யன்றுகொன் றேன்முக நாபிகண் வாய்கரஞ்சி
வந்தனை யன்பணி கல்வனை யான்வரை மன்னவன்
வந்தனை யன்றெனின் மானுயி ரம்புலி மானுண் ணுமே.

(இ-ள்.) வந்தனை அன்பர் மனம் தூண் தடைபடும் மாதங்கம் - வழிபாடு செய்கின்ற அன்பர்களுடைய மனமாகிய தூணிலே கட்டப் படுகின்ற யானையும், கவந்தனை அன்று கொன்றேன் - கவந்தனைப் பவனை முன்னே கொன்றவராகிய, முகம் நாபி கண் வாய் கரம் சிவந்தன் அயன் பணி கல்வனையான் வரை மன்னவன் - முகமும் நாபியுங் கண்ணும் வாயுங் கையுஞ் சிவந்த விட்டுணுவும் பிரமதேவரும் பணிகின்ற கல்வனைப்பதியி லெழுந்தருளியிருப்பவருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய மலைத் தலைவனே, நீ வந்தனை அன்றெனில் மான் உயிர் அம்புலி மான் உண்ணும்-நீ (இப்பொழுது) வந்தனை வராவிட்டால் தலைவியினது உயிரைச் சந்திரன் உண்டுவிடும்.

(கு-ரை.) சிவந்தவன் சிவந்த னென நின்றது. இது வருத்தங்கூறல். (சுரு)

மான வலக்கண் டவாவனைப் பஞ்சினை மாய்க்கும்பவ
மான வலக்கண்டை மாவுரி யான்வன சப்பதத்தின்

மான வலக்கண் டரித்தோன் புகழ்சல் வளையிற் பெரு
மான வலக்கண் டகர்க்கொளிப பாயென மாலறுமே.

(இ-ள்.) மான அலக்கண் தவா வினை பஞ்சினை மாய்க்கும் பவ
மான் - வலிய துன்பம் நீங்காத வினையாகிய பஞ்சை யழிக்கின்ற அக்
கினிபோல்பவரே, வலக் கண்டை மா உரியான் வனசுப்பதத்தில் மான
வலக்கண் தரித்தோன் புகழ் கல்வனையில் பெருமான் - வலிமையுடைய
கண்டாமணி கட்டப்பட்ட யானைத்தோலைத் தரித்த சிவபெருமானு
டைய தாமரைபோன்ற திருப்பாதத்திலே பெருமைபொருந்திய வலக்
கண்ணைச் சாத்தினவராகிய விட்டுணு புகழுகின்ற கல்வளைப்பதியி லெ
ழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமானே, அவலக் கண்டகர்க்கு ஒளிப்பாய்
என மால் அறும் - தீங்கையுடைய கீழோர்களுக் கொளிப்பவரே யெ
ன்று சொல்ல மயக்கமானது நீங்கும். (சுச)

மாலைய னங்கந் கரியோன் பதம்பெரி தன் றுமன்றின்
மாலைய னங்கந்கை வார்சடி லேசன் மதலெநென்றை
மாலைய னங்கந் கணவெங் கணபண வாள்வன்
மாலைய னங்கந் குலாங்கல் வளையிடு மாதவாககே.

(இ-ள்.) மன்றில் மாலயன் அம் கங்கை வார் சடி லேசன் மதலை-
சிற்சபையிற் பெரிய நடனத்தை யுடையவரும் அழகிய கங்கையைத் தரி
த்த நீண்ட சடையினை யுடைய தலைவரு மாகிய சிவபெருமானுடைய
திருக்குமாரரும், கொன்றை மாலையன் - கொன்றைமாலையணிந்தவரும்,
அம் கங்கண வெம் கண பண வாள் அரவன் - அழகிய கங்கணமாகிய
வெவ்விய கூட்டமாகிய படத்தினையுடைய ஒளி (பொருந்திய) சர்ப்
பத்தையுடைய விநாயக்கடவுளது, மாலை அனம் கங்கு உலாம் கல்
வளை இரு மாதவர்க்கு - சாயங்காலத்தில் அன்னங்கள் வரம்பிலே உலா
வுகின்ற கல்வளையி லிருக்கின்ற பெரிய தவத்தினை யுடையவர்களுக்கு,
மால் அயன் அங்கம் கரியோன் பதம் பெரிது அன்று - விட்டுணு பிரம
தேவன் தேகந் கரியனாகிய இந்திரன் இவர்களுடைய பதவிகள் பெரி
யனவல்ல. (சுரு)

இரும்புண்ட டாவெண் கெண்மணி மந்திர மெய்தன்பரை
யிரும்புண்ட நீரெனத் தற்சேர்க்கு நாதனை யிக்குறெற்ப
யிரும்புண்ட நீ கழுஞ் சூழ்கல்வளையனை பெண்ணிப்பன்னி[னே.
யிரும்புண் டருமயிற் றென்றிசைக் கோன்பின்னை யென்செய்வ

(இ-ள்.) இரும் புண்டா வெள் துகள் மணி மந்திரம் எய்து அன்
பரை இரும்பு உண்ட நீர் என தன் சேர்க்கும் நாதனை - மகிமையாகிய
திரிபுண்டரமாகப் பூசுகின்ற வெள்ளிய விபூதியையும் உருத்திராட்ச
மணியையும் பஞ்சாட்சரத்தையு முடைய அன்பர்களைக் (காயந்த)
இரும்பு தன்னுள்ளடக்கிய நீரைப்போலத் தம்மோடு (இரண்டறச்)
சேர்க்கின்ற தலைவரும், இக்கு ரெல் பயிரும் புண்டரீகமும் சூழ் கல்
வளையனை - கரும்புகளும் நெற்பயிரும் தாமரைகளுஞ் சூழ்ந்திருக்கின்ற
கல்வளைப்பதியை யுடையவருமாகிய வீராயக்கடவுளை, எண்ணி
பன்னி இரும் - நினைத்துத் துதித்து இருங்கள், புண் தரும் ஆயில்
தென் திசைக் கோன் பின்னை என் செய்வன் - புண்ணை யுண்டாக்கு
கின்ற வேற்படையினையுடைய தென்றிசைக் காசஞ்சிய யமன் பின்
யாது செய்வான். (சுசு)

வன்னி களங்க னரிமா துதிக்கு மலைமகள்கை
வன்னி களங்கனி யென்றெண்ணு கண்டன் மகிழ்ந்துபெற்ற
வன்னி களங்கப் டற்றோர் பிறவி வலைப்பினியாம்
வன்னி களங்களை யுங்கல் வளைக்கும்ப மாதங்கமே.

(இ-ள்.) வன்னி களங்கன் அரி மால் துதிக்கும் மலை மகள்
கை வன்னி களங்கனி என்று எண்ணு கண்டன் மகிழ்ந்து பெற்ற
வன்னி - அக்கினிதேவனுஞ் சந்திரனுஞ் சூரியனும் விட்டுணுவும்
துதிக்கின்ற மலைமகளாகிய உமாதேவியாருடைய திருக் கரத்திலே
யிருக்கின்ற கிளியானது களம்பழமென் றெண்ணுகின்ற (கரிய)
கண்டத்தினை யுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்து பெற்றருளிய பிரம

சாரியும், சல்வனைக் கும்ப மாதங்கம் - கல்வனைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற மத்தகத்தையுடைய யானையுமாகிய விநாயகக்கடவுள், களம் கபடி அற்றோர் பிறவி வலை பிணியாம் வல் நிகளம் களையும் - கள்ளங்கப டில்லாதவர்களுடைய பிறவிலைப் பிணியாகிய வலிய விலங்கை நீக்கியருளுவர்.

(கு-ரை.) கள்ளம் களம் என நின்றது. (சுஎ)

தங்க மலையதி னுல்வேதப் போலி தனைவரைமா
தங்க மலையச மேழ்காதம் வாசந் தருங்கல்வனை
தங்க மலையம் பிகைசும ராவென்று சாற்றிற்சந்த
தங்க மலையரும் பாக்கொம் பிரண்டுந் தருவிப்பனே.

(இ-ள்.) தங்க மலையதில் நால் வேதப் போலிதனை வரை மாதங்கம் - மகாமேரு மலையிலே நால்வேதப் போலியாகிய பாரதத்தை யெழுதிய யானையே, மலையசம் ஏழ் காதம் வாசம் தரும் கல்வனை தங்கு அமலை அம்பிகை குமரா என்று சந்ததம் சாற்றில் - சந்தனம் ஏழு காத எல்லை வரையும் மணக்கின்ற கல்வனைப்பதியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற நின் மலையாகிய உமாதேவியாருடைய திருக்குமாரரே என் றெப்போழ்துந் துதித்தால், கமலை அரும் பாக்கொம்பு இரண்டுந் தருவிப்பன் - இலக்குமி சரஸ்வதியாகிய இருவரையுங்கொண்டு (செல்வங் கல்வியாகிய) இருபொருளையுந் தருவிப்பார்.

(கு-ரை.) வேதத்தை நிகர்த்த பாரதத்தை வேதப்போலி யென்றார். அரும் பாக் கொம்பு-அரிய பாக்களையுடைய கலைக்குத் தெய்வமாகிய பூங்கொம்பை நிகர்த்தவன். (சுஅ)

தருமந்தக் காரிடத் தாக்கிடு மாமுகன் சந்தனப்பூந்
தருமந்தக் காலசை கல்வனை வாசன்றன் னுட்டினின்மா
தருமந்தக் காலமுந் தப்பாமற் சாரதி தாளைத்துளி
தருமந்தக் கார்முந்த முன்றேர் கடவுதல் சால்புடைத்தே.

(இ-ள்.) தக்கார் இடத்து தருமம் ஆக்கிடும் மாமுகன் - தருந்தவர் களிடத்தே தருமத்தை யுண்டாக்குகின்ற யானைவதனரும், மந்தக்கால் பூ சந்தனத்தரு அசை கல்வனே வாசன்றன் நாட்டினில் - மந்தமாருத மானது பூக்களையுடைய சந்தனமரத்தை யசைக்கின்ற கல்வனைப்பதியில் வாசருமாகிய விராயகக்கடவுளுடைய நாட்டிலே, மாதரும் அந்தக் காலமும் தப்பாமல் சாரதி தாரை துளி தரும் அந்த கார் முந்த முன் தேர் கடவுதல் சால்பு உடைத்து - தலைவியும் (யான் கூறிய) அந்தக் காலமும் தப்பாமல் தேர்ப்பாகனே மழைநீரைத் துளிக்கின்ற அந்த மேகம் முந்துதற்கு முன்னே தேரைச் செலுத்துதல் தகைமையுடைத்து.

(து-ரை.) கார் முந்தினும் றலைவி இறந்துபடுவா ளென்பது தோன்ற மாதருந் தப்பாமல் என்றனென்பது. இது பாகனொடு சொல்லல். (சுக)

சாலிக்கு வாலிக்கு வெங்கணை பேவித் தயங்கியபாஞ் சாலிக்கு வாலிய தூசருள் கோலமுன் றுங்குபொறை சாலிக்கு வாலிப மார்க்கண்டர்க் றெதவன் றந்தமைந்தன் சாலிக்கு வாலிக்கு வானுவுங் கல்வனைத் தானத்தனே.

(இ-ள்.) சாலிக்கு வாலிக்கு வெம் கணை ஏவி தயங்கிய பாஞ்சாலிக்கு வாலிய தூச அருள் கோலம் முன் தாங்கு பொறை சால் இக்கு - மராமரத்துக்கும் வாலியென்பவனுக்கும் வெம்மையாகிய அத்திரத்தைச் செலுத்தி (அழகால்) விளங்குகின்ற திரௌபதைக்குச் சுத்தமாகிய வஸ்திரத்தைக் கொடுத்த (விட்டுனுமாகிய) பன்றி முன்னே தாங்கிய பாரம் நிறைந்த இப் பூமியிலே, மார்க்கண்டர்க்கு வாலிபம் ஈந்தவன் தந்த மைந்தன் - மார்க்கண்டேய முனிவருக்கு (எந்நாளும்) வாலிப்பருவத்தைக் கொடுத்தருளிய சிவபெருமான் பெற்ற திருக்குமாரரே, சாலிக் குவால் இக்கு வான் தாவும் கல்வனே தானத்தன் - நெற்பயிர்க்கூட்டமுங் கரும்புகளும் ஆகாயத்தை யளாவுகின்ற கல்வனைப்பதியையுடையவர். (60)

தானவ ரங்கம்பங் கஞ்செய்யுஞ் சாரங்கன் ருமுமுத்தித்
தாவு வரங்கது வாவேற் குமரன் றமையமழைத்
தானவ ரங்கம் பலத்தான் றருகளி றேகல்வனோத்
தான வரங்க ஞநவாயென் சித்தத் தறியினின்றே.

(இ-ள்.) தானவர் அங்கம் பங்கம் செய்யும் சாரங்கன் தாமும் முத்
தித் தான-அசுராகளுடைய அவயவங்களை ஊறுசெய்த வீட்டுனுபணி
கின்ற முத்தித்தானத்தை யுடையவரே, அரம் கதுவா வேல் குமரன்
தமைய - அரங் கதுவப்பெறாத வேற்படையினை யுடைய முருகக்கடவு
ளுக்கு அண்ணரே, மழை தான - மழைபோன்ற மத சலத்தினை யுடை
யவரே, அரங்கு அம்பலத்தான் தரு களிதே - நடமாடு மிடமாகிய சிற்
சபைமையுடைய சிவபெருமான் பெற்றறருளிய யானையே, கல்வனோத்
தான - கல்வனோப்பதியை யுடையவரே, என் சித்தத் தறியில் நின்று
வரங்கள் உதவாய் - என்னுடைய மனமாகிய தூணிலே நின்று வரங்
களைத் தந்தருளும்.

(கு-ரை.) முத்தித்தானம் முத்திக்கொடை. சாரங்கன் சாரங்க
னென நின்றது. (எக)

சித்தம் பரமுத் தலைவேலன் பாம்பரை சிக்கெனவி
சித்தம் பரமுத் தரிசங்கொண் டோன்மைந்தன் செய்யிற்பரி
சித்தம் பரமுத்த நாகொன்று கல்வனோத் தேவையுன்னுஞ்
சித்தம் பரமுத்த ராவாருக் காகுஞ் செய்த்தம்பமே.

(இ-ள்.) சித்தம்பர முத்தலைவேலன்-சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளி
யிருக்கின்ற முத்தலைச் சூலாயுதத்தை யுடையவரும், பாம்பு அரை சிக்
கென விசித்து - சர்ப்பத்தைத் திருவரையிலே (கச்சாக) இறுக்கிக்
கட்டி, அம்பரம் உத்தரிகம் கொண்டோன் மைந்தன் - திக்கையாடை
யாகக் கொண்டருளியவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்குமா
ராகிய, அம்பர முத்த நாகு செய்யில்பரிசித்து ஒன்று கல்வனே தேவை
உன்னும் - கடலிடத்துள்ள முத்துக்களையுடைய சங்குகள் வயலிடத்

தப் பயின்று பொருந்துகின்ற கல்வியைப்பதியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற விக்நினேசுவரர் கடவுளை நினைக்கும், சித்தம் பர முத்தர் ஆவாருக்கு செயத்தம்பம் ஆகும் - மனத்தினையுடைய மேலாகிய முத்தராவார்க்கே (வினைப்பகையை வென்று நிறுத்தும்) வெற்றித்தம்ப முண்டாகும்.

(கு-ரை.) சிதம்பரம் சித்தம்பரமென நின்றது. (எஉ)

தம்பஞ் சுரதஞ்செய் யாதீன்ற சேய்தொழுந் தாளினன்கி
தம்பஞ் சுரமிழந் றுஞ்சோலைக் கல்வியைச் சாரலிற்பா
தம்பஞ் சுரத்துப் படச்சேக்கும் பொற்கொடி சர்ப்பத்தினி
தம்பஞ் சுரருண்டி போன்மொழி தேன்குழ றுனெங்குமே.

(இ-ள்.) தம்பம் சுரதம் செய்யாது ஈன்ற சேய் தொழும் தாளினன் - தூணானது புணர்ச்சி செய்யாது பெற்ற வீட்டுணுமூர்த்தி தொழுகின்ற திருப்பாதத்தையுடைய விநாயகக் கடவுளது, கீதம் பஞ்சரம் மிழ்ந்நும் சோலை கல்வியை சாரலில் - வண்டுகள் பண்ணைப் பாடுகின்ற சோலையையுடைய கல்வியைப்பதியின் மலைச்சாரலில், பஞ்ச உரத்து பட சேக்கும் பாதம் பொற்கொடி - பஞ்சானது உரத்துப்படச் சிவக்கின்ற பாதத்தினையுடைய அழகிய கொடிபோன்ற பெண்ணினுடைய, சர்ப்பத்தின் நிதம்பம் சுரர் உண்டிபோல் மொழி தேன் குழல் தான் எங்கும் - சர்ப்ப (படம்) போன்ற நிதம்பமும் தேவருணவாகிய அமிர்தத்தை யொத்த சொல்லும் மலர்த்தேனையுடைய கூந்தலுமே எங்கு (தோன்றுகின்றன).

(கு-ரை.) இது தலைமகன் தலைமகன துருவ வெளிப்பாடு கண்டு சொல்லியது. (எங்)

கும்ப நகத்திய னூலளந் தோகொற்ற வாகல்வியைக்
கும்ப நகத்திற் கனகா சுரற்செற்ற கோளரியே [ய்க்
கும்ப நகத்தின் சிறகரிந் தோன்றொழுங் கோன்வெற்பின்வா
கும்ப நகத்தின் புவிதாங்கி யோசுறைந் தாய்புயமே.

(இ-ள்.) கல்வனைக் கும்பன் நகத்தின் கனகாசான் செற்ற கோளரி ஏகும் பல் நகத்தின் சிறகு அரிந்தோன் தொழும் கோன் வெற்பின் - கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற மத்தகத்தை யுடையவரும் நகத்தினால் இரணியனைக் கொன்ற ராசிங்கமாகிய வீட்டுணு (பறந்து) சென்ற பலமலைகளின் சிறைக யரிந்த இந்திரன் இவர்கள் தொழுகின்ற தலைவருமாகிய விளையக்கடவுளுடைய மலையிலே, கொற்றவா - தலைவனே, கும்பன் அகத்தியன் நூல் அளந்தோ - கும் போற்பவராகிய அகத்தியருடைய தமிழ்நூலை யளந்தோ, (அல்லது) பனகத்தின் வாய்க்கும் புவி தாங்கியோ புயம் குறைந்தாய் - சர்ப்பத்தினாலே தாங்கப்படுகின்ற பூமியைத்தாங்கியோ புயம் வாடினாய்.

(சு-ரை.) பன்னகம் பனகமென ரின்றது. இது பாங்கன் தலைவனை உற்றது வினாத்தல். (எச)

புயங்கந் தரித்தவன் கட்கலன் பூண்டு சிலம்பிசுற்றப்
புயங்கந்த மைந்து மடக்கிச் சடம்புற்று மூடவெம்பேய்
புயங்கந் தரத்தக்க கானுறை மாதவப் போதர்க்கன்றம்
புயங்கந்த நாறிடுங் கல்வளை யானடிப் போதரிதே.

(இ-ள்.) புயங்கம் தரித்தவன் கட்கலன் பூண்டு - சர்ப்பத்தைத் தரித்த சிவபெருமானுடைய கண்ணீரிற் றேன்றிய உருத்திராக்க மணிவடத்தைத் தரித்து, புயம் சிலம்பி சுற்ற கந்தம் ஐந்தும் அடக்கி சடம் புற்று மூட வெம்பேய் புயங்கம் தரத்தக்க கான் உறை மாதவ போதர்க்கு - புயத்திலே சிலம்பிப்பூச்சி சுற்றப் பஞ்சேந்திரியங்களை யும் அடக்கித் தேகத்தைப் புற்று மூட வெவ்விய பேய்கள் கூத்தாடத் தக்க காட்டிலே யிருக்கின்ற பெரிய தவத்தினையுடைய முனிவர்களுக் கு, அம்புயம் கந்தம் நாறிடும் கல்வளையான் அடிப்போது அரிது அன்று - தாமரை மணக்கின்ற கல்வளைப் பதியில் வீற்றிருக்கின்ற விநாயகக் கடவுளுடைய திருவடியாகிய மலர் அரிதன்று. (எடு)

அரியா தவனிர் தளகேசன் வானபி ராவதத்தி
 னரியா தவனிறைஞ் சுந்தாட் பதுமவண் டார்பிறப்பை
 றரியா தவநி மலக்கல் வளையுறை யத்தபொய்யர்க்
 கரியா தவநிலை யார்க்கெரி யாயெ னகப்பொருளே.

(இ-ள்.) அரி ஆதவன் இந்து அளகேசன் வான் அயிராவதத்தின்
 அரி யாதவன் இறைஞ்சும் தாள் பதும - அக்கினிதேவன் சூரியன்
 சந்திரன் குபேரன் வானுலகத்திலுள்ள விராவதத்தினையுடைய இந்தி
 ரன் விட்டுணு ஆகிய இவர்கள் வணங்குகின்ற பாததாமரையை யுடை
 யவரே, அண்டார் பிறப்பை யரியாதவ - சேராதவர்களுடைய பிறப்
 பை யரியாதவரே, கல்வளை உறை நிமல அத்த-கல்வளைப்பதியிலெழுந்
 தருளியிருக்கின்ற நின்மலராகிய பிதாவே, பொய்யர்க்கு அரியா -
 பொய்யர்களுக்குக் (காண்டற்) கரியவரே, தவ நிலையார்க்கு எளியாய்-
 தவநிலையினை யுடையவர்களுக்கு எளியவரே, என் அகப்பொருளே -
 என்னுடைய மனத்திலே யிருக்கின்ற பொருளானவரே (என்னைக்
 காத்நருளும்). (எசு)

கப்பணத் தந்தமில் வெஞ்சூட் டோனுடன் கார்விடநா
 கப்பணத் தந்த வரைக்குற மாசின் கருத்துறவா
 கப்பணத் தந்தக் கரியாய்வந் தோர்க்கிடங் கஞ்சத்திரா
 கப்பணத் தந்தவழ் செய்தொறு மாழால் கல்வளையே.

(இ-ள்.) கப்பணத்த அந்தம் இல் வெம் சூர் அட்டோன் உடன்-
 வேற்படையினாலே முடிவில்லாத வெய்ய சூரபன்மனை வதைத்த சுப்
 பிரமணியக்கடவுளோடு, கார் விட நாகப் பணத்த அரை அந்த் குறமா
 தின் கருத்து உறவாகப் பண சந்தக் கரியாய் வந்தோர்க்கு இடம் -
 கரிய நஞ்சையுடைய அரவின் படம்போன்ற நிதம்பத்தையுடைய
 அந்த வள்ளியம்மையாருடைய கருத்தை உறவாகப்பண்ணுதற்குக்
 கொம்புபொருத்திய யானையாக வந்தருளிய வீராயுக்கடவுளுக்கு இரு

ப்பிடம், நத்தம் தவழ்செய் தொறும் கஞ்சத்து மா இராகப் பண் முரல் கல்வனாயே - சங்குகள் தவழுகின்ற வயல்கடோறு முள்ள தாமரையி லிருக்கின்ற வண்டுக ளிராகமாகிய பண்களைப் பாடுகின்ற கல்வனோப் பதியே.

(கு-ரை.) பண்ண பண என நின்றது. (எஎ)

கல்லார முரற்பெண் ணாக்குபின் ணாக்கணைக் கண்ணனெண் கல்லாரு செங்கழு நீர்வாவி மேவிய கல்வனாயான் [ஊங் கல்லா ரருவியங் குன்றத்தி னேற்றுன் கணவர்பொன்னே கல்லாரம் பூமுருக் கென்றா ரறிந்திலன் கான்மயிலே.

(இ-ள்.) கல் ஆரம் மூரல் பெண் ஆக்கு பிள் நாக்கு அணை கண் ணன் என்னும் - கல்லே முத்துப்போன்ற பற்களினையுடைய பெண் ணாக்கிய பிளந்த நாவையுடைய சர்ப்ப சயனத்தை யுடைய வீட்டுணு எண்ணுகின்ற, கல்லாரம் செங்கழுநீர் வாவி மேவிய கல்வனாயான் - நீர்க்குளரியுஞ் செங்கழுநீரு முள்ள வாலிபொருத்திய கல்வனோப்பதி யை யுடைய விநாயகக் கடவுளது, கல் ஆர் அருவி அம் குன்றத்தில் - கல்லென்னுமொலிபொருத்திய அருவியினையுடைய அழகியமலையிலே, நேற்று - நெருகலில், உன் கணவர் - உன்னுடைய கணவர், பொன் னே கல்லார் அம் முருக்கு பூ என்றார் - பொன்போல்வாளே கல்லா தவர்கள் அழகிய முருக்கம்பூவை ஒப்பார் என்று சொன்னார், கான் மயிலே அறிந்திலன் - கானகத்துள்ள மயில்போன்றவனே (அவர் குறி ப்பையான்) அறிந்திலேன்.

(கு-ரை.) இஃது ஒதற்பிரிவு தலைமகன் குறிப்பாலறிந்த தோழி தலைமகட்குணர்த்தல். (எஅ)

கானகத் தானத்தி ருழிலங் கேசனைக் காய்ந்துவெண்மை கானகத் தானத்தில் வீழ்த்தான் சேய்வனோ கான்முத்தங்

கானகத் தானத் திருள்சீக்குங் கல்வனைக் கட்டுபின்னற்
கானகத் தானத்தி யென்றேத்தி நென்பவக் கட்டறுமே.

(இ-ள்.) கால் நகத்தால் அத்தி சூழ் இலங்கா ஈசனை காய்ந்து
வெண்மை கால் நகத்தானத்தில் வீழ்த்து அரன் சேய் . திருவடியி
லுள்ள நகத்தினாலே சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இலங்கைக் கரசனாகிய இரா
வணனைக் காய்ந்து வெண்மை யொளியைக் காலுகின்ற கைலாசமலை
மாகிய உறைவிடத்தின் கீழ் விழுத்திய சிவபெருமானுடைய திருக்
குமாரமாகிய விநாயகக்கடவுளை, வளை கான்ற முத்தம் கால் நக தான
த்து இருள் சீக்கும் கல்வனை - சங்கீன்ற முத்துக்கள் வாய்க்காலிலே
ள்ளங்கி அவ்விடத்துள்ள இருளை யோட்டுகின்ற கல்வளைப்பதியி
லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற, கட்டு பின்னல் கானகத்தான் அத்தி என்று
எத்தின் என் பவர்கட்டு அறம்-கட்டுகின்ற சடைக்காட்டை யுடையவர்
யானே வதனத்தினை யுடையவரென்று துதிக்கில் என்னுடைய பாவ
மாகிய கட்டு அறம்.

(கு-ரை.) நக நக்கு என்பதன் நிரிபு.

(எக)

கட்கஞ்ச மள்ளர் களைகளை கல்வனைக் கத்தன்று
கட்கஞ் சனைவதைத் தோன்மரு கன்வரைக் காவன்மின்னே
கட்கஞ் சனப்புயல் பொங்கால கால கடுவடுவேற்
கட்கஞ்ச மானம் வரைப்பா யிருதொழில் காட்டரிதே.

(இ-ள்.) கள் கஞ்சம் மள்ளர் களை களை கல்வனைக் கத்தன்-தேனை
யுடைய தாமரையை உழவர்கள் களையாகக் கட்டல் செய்கின்ற கல்வனை
ப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற தலைவருட், தறுகண் கஞ்சனை வதைத்
தோன் மருகன் வரை காவல் மின்னே - தறுகண்மையுடைய கஞ்
சனைக்கொன்ற விட்டுணுவுக்கு மருகருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய
மலையிற் (றினைக்) காவலையுடைய பெண்ணே, கட்கு அஞ்சனப் புயல்
பொங்கு ஆலகால கடு வடுவேல் கட்கம் சமானம் வரைப்பாய் இரு

தொழில் காட்டரிது-(நினது) கண்ணுக்குக் கருமையாகிய மேகமும் பொங்கிய ஆலகாலமும் மாம்பிஞ்சும் வேற்படையும் வாளும் சமானமாகும் (ஆயினும் அவை துன்பவின்பங்களுக்கு) எல்லையாகி இரண்டு தொழில்களைக் காட்டுதெல்லிலை.

(கு-ரை.) ஆலகாலகடு ஒருபொருட்பல்பெயர். இது புகழ்தல். ()

அரக்கர விந்தற்க் கொன்றோன் பெறாவமு தேவெங்கொலை
யரக்கர விந்தம் பயில்வன நீத்தண்மி னோநின்றுகே
ளரக்கர விந்தன் குலத்தோர் மணிகையி னுறகல்வனோ
யரக்கர விந்தம் புனைவோர்க் கொலிக்கு மரவங்களே.

(இ-ள்.) அரக்கர் அவிந்து அறக் கொன்றோன் பெறா அமுதே - இராக்கதர்கள் அழிந்து முடியக்கொன்ற விட்டுணு பெறாத அமுதம் போல்பவளே, வெம் கொலையர் அக்கர விந்தம் பயில்வனம் நீத்து அண்மினோம் - வெவ்விய கொலைத்தொழிலினையுடைய வேடர்களும் அந்த யானைகளும் பயிலுகின்ற காட்டை நீங்கி (ஊரைக்) கிட்டினோம், அரக்கு அரவிந்தன் குலத்தோர் - செந்தாமரை யாசனாகிய பிரம தேவருடைய குலத்தவர்களாகிய பிராமணர்கள், கல்வனையர் அக்கு அரவு இந்து அம் புனைவோர்க்கு மணி கையினால் ஒலிக்கும் அரவங்கள் நின்று கேள் - கல்வளைப்பதியை யுடையவரும் உருத்திராக்கத்தையுஞ் சர்ப்பத்தையுஞ் சந்திரனையுங் கங்கைநீரையுந் தரிப்பவருமாகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு மணியைக் கையினாலே அடிக்கின்ற ஒலிகளை நின்று கேட்பாய்.

(கு-ரை.) கரவிந்தம் கைம்மலை யானை. இது தலைவன் தன்பதியடைந்தமை தலைவிக் குணர்த்தல். (அக)

வங்கங் கணவர் நிதிதேடப் போனதென் வாய்ந்தபில
வங்கங்க ண்ச்சி யுடைக்குங் குடக்கனி வார்ந்தநற
வங்கங் கணவி மடைதத்து தென்கல் வளையிலர
வங்கங் கணன்கிரி யன்னாள்பொன் னங்க மருவுறவே.

(இ-ள்.) வாய்ந்த பிலவங்கங்கள் நச்சு உடைக்கும் குடக்கனி வார்த்த நறவம் கங்கு அணவி மடை தத்து தென் கல்வளையில் - (ஆண்டுப்) பொருந்திய குரங்குகள் விரும்பி யுடைக்கின்ற குடம்போலும் (பலாக்) கனியினின்று மொழுகுகின்ற தேனானது வரம்பருகிற்போய் மடையிற்றத்துகின்ற அழகிய கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற, அரவம் கங்கணன் கிரி அன்னாள் அங்கம் பொன் மருவுற - சர்ப்பகங்கண த்நையுடைய விநாயகக்கடவுளது மலையை நிகர்த்த தலைவியினுடைய மேனியில் பொன்பொருந்த, வங்கம் கணவர் நிதி தேடப்போனது என்-மார்க்கலத்திலே தலைவர் பொன்னைத் தேடப்போனது என்னை!

(கு-ரை.) இஃது ஆற்றுமை கூறல்.

(அஉ)

மருக்காவி னாறிடக் குங்குலு வாலயம் வாசங்கொள்ள
மருக்காவி பூம்பண்ணை நாறிடுங் கல்வளை வார்தொன்றைத்தா
மருக்காவி யன்னவ னைப்பா டிலர்கவி வாணடென்க
மருக்காவின் பாலுசுத் தாலெனப் பாடுவர் மாந்தரையே.

(இ-ள்) மரு காவில் நாறிட - மருக்கொழுந்து சோலையிலே வாசஞ்செய்யவும், குங்குலு ஆலயம் வாசங்கொள்ள - குங்கிலியம் ஆலயத்திலே மணக்கவும், மரு காவி பூம்பண்ணை நாறிடும் கல்வளை வார்தொன்றைத் தாமருக்கு ஆவி அன்னவனைப் பாடிவர் - வாசனையை யுடைய காவி மலர்கள் அழகிய வயல்லே மணக்கின்ற கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற நெடிய கொன்றைமாலையை யணிந்த சிவபெருமானுக்கு ஆவிபோன்ற விநாயகக்கடவுளைப் பாடுகின்றிலர், சுமருக்கு ஆவின் பால் உகுத்தால் என மாந்தரையே பாடுவர் கவிவாணர் - (பூமியிலுள்ள) வெடிப்பிலே பசும்பாலை வார்த்தாற்போல மனிதரையே பாடுகின்றார்கள் டாவாணர்கள், என் - (இவர் செயல்) என்னை!

தரைக்குந் ததிக்குங் கனிவாயங் காந்து தயங்கியமந்
தரைக்குந்த வாளி தனுவாங்கு மால்பணி தற்பான்மைந்

தரைக்குந் தளக்கஞ்ச மான்மகிழ் கல்வனோ தங்கிப்நா
தரைக்குந்தன் முன்னவ னைப்பாட லாற்கொள்வர் சங்கத்தரே.

(இ-ள்) தரைக்கும் ததிக்கும் கனிவாய் அங்காந்து தயங்கிய மந்த
ரைக்கு வாளி உந்த தனு வாங்கும் மால் பணி தற்பான் மைந்தரை-பூமிக்
குந் தயிருக்குங் கனிபோன்ற வாயைத்திறந்து வினங்கிய கூனியென்ப
வருக்குப் பாணத்தைச் செலுத்துதற் கு வில்லவனோ த்ச விட்டுணு வண
ங்குகின்ற ஆன்மநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரரும்,
குந்தளம் கஞ்சமான் மகிழ் கல்வனோ தங்கிய நாதரை-கூந்தலினையுடைய
தாமரைப்பூவி லிருக்கின்ற இலக்குமி மகிழுங் கல்வனோப்பதியி லெழுந்
தருளியிருக்கின்ற தலைவரும், குந்தன் முன்னவனை சங்கத்தர் பாட
லால் கொள்வர் - வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுளுக்கு முன்ன
வருமாகிய விநாயகக்கடவுளைப் புலவர்கள் பாடலாலே பெற்றுக்கொள்
வார்கள்.

(கு-ரை) விநாயகக்கடவுளைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் அவரதரு
ளைப் பெறுதல். (அச)

சங்கர னாட்டத் திரண்டஞ்ச நாற்பொறிச் சர்ப்பம்வன
சங்கர னாட்டந் தவிர்த்தோன் றுயில்வடந் தண்டரளஞ்
சங்கர னாட்டயில் சேர்வஞ்சி கல்வனோத் தந்தியங்கு
சங்கர னாட்டன்பி னன்பகண் டாயென் றனதுபிரே.

(இ-ள்.) அன்பின் அன்ப - அன்பினையுடைய பாங்கனே, கல்
வனோ தந்தி அங்குசம் கரன் நாட்டு-கல்வனைப்பதியிலே வீற்றிருக்கின்ற
யானையாகிய அங்குசத்தைக் கையிற் கொண்டவராகிய விநாயகக்கட
வுளது நாட்டிலே, சங்கரன் நாட்டத்து இரண்டு அஞ்ச நால் பொறிச்
சர்ப்பம் வனசம் கரன் ஆட்டம் தவிர்த்தோன் றுயில் வடம் தண் தர
ளம் சங்கு ஆம் நாட்டு அயில் சேர்வஞ்சி என்றனது உயிர் - சிவபெரு
மானுடைய கண்களு ளிரண்டாகிய சந்திர சூரியர்கள் பயப்படுகின்ற
நான்கு பொறிகளையுடைய சர்ப்பப் படமுந் தாமரை மலருங் காணென்

பவனுடைய வலியை நீக்கிய விட்டுணு நித்திரை செய்கின்ற ஆலிலையுங் குளிர்ந்த முத்துஞ் சங்கும் அரங்கதுவப்பெற்ற வேலும் பொருந்திய (ஒரு) கொடியே என்னுடைய உயிர்.

(கு-ரை.) நார்பொறி: செவியொழிந்த மெய் வாய் கண் மூக்காகிய நான்கிந்திரியங்கள். சர்ப்பபடம் அல்குலுக்கும், தாமரை முகத்துக்கும், ஆலிலை வயிற்றிற்கும், முத்து பல்லுக்கும், சங்கு கழுத்துக்கும், வேல் கண்ணுக்கும், கொடி இடைக்கும் ஒப்பு என்க. இஃது இவ்விடத்திவ்வியற் றென்றல். (அடு)

தனக்காக்கை யன்றி வழங்காரைப் பாடித் தளர்பசிய
தனக்காக்கை யுண்ணு முடல்விக் கிடச்சலித் தேன்சிலைவே
டனக்காக்கை போக்கிய நோக்குனன் மைந்ததண் காரினைச்சந்தனக்காக்கைந் நீட்டுதென் கல்வனை யன்பர் சகாயத்தனே.

(இ - ள்.) தனம் காக்கை அன்றி வழங்காரைப் பாடி தளர்பசி அதனம் காக்கை உண்ணும் உடல் வீக்கிடச் சலித்தேன் - பொருளைக் காத்தலே அன்றி (இரப்பவர்களுக்குக்) கொடாதவர்களைப் பாடித் தளர்ந்த பசிமிகுதியினையுடைய காக்கைக ளுண்ணுகின்ற உடலைப் பருப்பித் தற்காகச் சலிப்புற்றேன், சிலை வேள் தனக்கு ஆக்கை போக்கிய நோக்கினன் மைந்த-(கருப்பு) வில்லினையுடைய மன்மதனுக்குத் தேகத்தை நீக்கிய பார்வையினையுடைய சிவபெருமானது திருக்குமாரரே, தண்காரினை சந்தனக் கா கை நீட்டு தென் கல்வனை அன்பர் சகாயத்தனே-குளிர்ந்த மேகத்தைச் சந்தனமாச் சோலைகள் கை நீட்டித் தொடுகின்ற அழகிய கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற அன்பர்களுக்குச் சகாயஞ் செய்கின்றவரே. (அசு)

காயப் படவு துளங்கிச் சிலேட்டுமக் கால்விசைத்துக்
காயப் படவு முடியுதை யோமலர்க் காவணமா
காயப் படவுயர் கல்வனை நாத கரியுரியே
காயப் படவுண்ம காதல னின்ற காமஞ்சனே.

(இ-ள்.) சிலேட்டுமக் கால் விசைத்துக் காய - சிலேட்டுமமாகிய காற்று விசைத்தடிக்க, காயம் படவு துளங்கி படவும் முடியுது ஐயோ- தேகமென்னுந் தோணியானது நடுங்கி அழியவும் முடிகின்றது ஐயோ, மலர் கா ஆகாயம் வணம் பட உயர் கல்வனோ காத - பூஞ்சோலைகள் ஆகாயம்வண்ணம் படும்படி உயருகின்ற கல்வனைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற தலைவரே, கரி உரி ஏகாயப்பட உமை காதலன் ஈன்ற கரமஞ்சனே - யானைத்தோலாகிய உத்தரீய வஸ்திரத்தையுடைய உமாதேவியார்க்கு நாயகராகிய சிவபெருமான் பெற்றருளிய துதிக்கையினையுடைய யானையே (என்னைக் காத்தருள்வீர்).

(கு-ரை.) வண்ணம் வணமென நின்றது மஞ்ச மேகம், ஈண்டு மேகம்போன்ற யானை. (அஎ)

மஞ்சரிக் கண்ணிமின் வேணியன் கல்வனோ வாசன்மணி
மஞ்சரிக் கண்ணிய சாபத்தை மாற்றும் வரதன்வெற்பின்
மஞ்சரிக் கண்ணிப் புயத்தாய் மனங்கலங் காயின் றுரீ
மஞ்சரிக் கண்ணி நகைக்குடைந் தாயுன் மனத்துரமே.

(இ-ள்.) மஞ்ச அரி கண்ணி மின் வேணியன் - வலிய சர்ப்பமாகிய மாலை விளங்குகின்ற திருச்சடையையுடையவரும், கல்வனோ வாசன் - கல்வனைப்பதியில் வீற்றிருப்பவரும், மணி மஞ்ச அரிக்கு அண்ணிய சாபத்தை மாற்றும் வரதன் வெற்பில் - அழகிய மேகம்போன்ற விஷ்ணுவுக்கு நேரிட்ட சாபத்தை நீக்கியருளிய வரதருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய மலையிலே, கண்ணி மஞ்சரி புயத்தாய் மனம் கலங்காய் - மலரரும்புகளாலாய மாலையை யணிந்த புயத்திளையுடைய தலைவனே (முன்யாதாலும்) மனங்கலங்கமாட்டாய், நீ இன்று மஞ்ச அரி கண்ணி நகைக்கு உன் மனத்து உரம் உடைந்தாய் - நீ யின்றைக்கு அழகிய ரேகை பொருந்திய கண்ணினையுடைய (ஒரு) பெண்ணினது முறுவலுக்கு உனது மனவலி யழிந்தாய்.

(கு-ரை.) இது கற்றறிபாங்கன் கழறல்.

(அஅ)

தூங்கந்தர் தாவளந் தேரா னெனுப்படை சூழ்ந்திடுசா
தூங்கந் தாணி படைத்திர்தர் லோகமுந் துய்ப்பரிதோ
தூங்கந் தனிலுறை மாலேத்துங் கல்வளைத் தும்பிகற்சிந்
தூங்கந்த வேடுணைக் கன்பான மெப்த்கிருத் தொண்டருக்கே.

(இ-ள்.) தூங்கந்தனில் உறை மால் எத்தும் கல்வளை தும்பி - சுத்தமாகிய ஸூரங்கத்தி லிருக்கின்ற விஷ்ணு துதிக்குங் கல்வளைப் பதியில் வீற்றிருக்கின்ற யானையும், கல் சிந்து உரம் கந்தவேள் துணைக்கு - கிரவுஞ்சுகிரியை (வேலால்) அழித்த வலியினையுடைய சுப்பிரமணியக் கடவுளுக்குத் துணைவருமாகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு, அன்பான மெய் திரு தொண்டருக்கு - அன்பாகிய மெய்ம்மையையுடைய திருத்தொண்டர்களுக்கு, தூங்கம் தந்தாவளம் தேர் ஆள் எனும் சூழ்ந்திடு சாதூரங்கப்படை தாணி படைத்து இத்தரலோகமும் துய்ப்பு அரிதோ - குதிரைகளும் யானைகளுந் தேர்களுங் காலாங்களுமாகிய சூழ்ந்திடுகின்ற சதூரங்க சேனைகளையும் பூமியையும் (இம்மையிற்) பெற்று (மறுமையில்) இத்தரலோக (இன்பத்தையும்) அனுபவித்த லரிதாமோ. (அக)

அருமந்த மாருதத் தேரோற்கு மைத்துன னுனபிரா
னருமந்த மாமுகன் கல்வளை யான்வெற்பி னுடவரை
யருமந்தக் கார்குமுன் மாலையும் வாடின தையமில்லை
யருமந்த மானுக் கிருப்புவெள் ளேறுடை யான்வையமே.

(இ-ள்.) அருமந்த மாருதம் தேரோற்கு மைத்துனன் ஆன பிரான் - நுண்ணிய இளந்தென்றலாகிய தேரையுடைய மன்மதனுக்கு மைத்துனராகிய இறைவரும், அரும் மந்தமா முகன் - அருமையாகிய யானை வதனத்தை யுடையவரும், கல்வளையான் வெற்பின் அருமந்த மானுக்கு - கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருப்பவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது மலையிலுள்ள அருமருந்தன்ன பெண்ணுக்கு, ஆடவர் அயரும் அந்தம் கார் குழல் மாலையும் வாடினது-ஆடவர்கள் சோரும் அழகினை

யுடைய மேசம்போலுங் கூந்தலிலுள்ள மாலையும் வாடினது (ஆதலால்), இருப்பு வெள் ஏறு உடையான் வையமே யியம் இல்லை-(இவன்) உறை பதி வெள்ளிய இடபவாகனத்தை யுடையவராகிய சிவபெருமானுடைய இரதமாகிய பூமியே யியமில்லை.

(கு-ரை.) மாலையும் என்றதி னும்மையால் கண்ணிமைத்த லாதியனவேயன்றி என்பது பெறப்படும். இது துணிபு. (கூ0)

வைப்பர சத்தி யுரியா னிடத்தின் மகிழ்தருபார் வைப்பர சத்தி திருமுலைப் பாலுண்ட வாயனமத வைப்பர சத்தி செறிந்திடுங் கல்வளை வானவர்கோ வைப்பர சத்தினம் பெற்றாரற் றுர்துபார் மாநிலத்தே.

(இ-ள்.) வைபரசு அத்தி உரியான் இடத்தில் மகிழ் தரு பார்வை பரசத்தி திரு முலை பால் உண்ட வாயன் - கூரிய மழுப்படையையும் யானைத்தோற் போர்வையையுமுடைய சிவபெருமானது வாமபாகத்திலுள்ள மகிழ்வைத் தருகின்ற பார்வையினையுடைய உமாதேவியாரது திருமுலைப்பாலை யுண்ட வாயினையுடையவரும், மதவைப்பு அரசு அத்தி செறிந்திடும் கல்வளை வானவர் கோவை தினம் பரசு பெற்றார் மாநிலத்தே துயர் அற்றார் - மிகுதியாகத் தன்னிடத்தே அரசமாரும் அத்திமாரும் பொருந்தப்பெற்ற கல்வளைப் பதியில் வீற்றிருக்கின்ற தேவநாயகருமாகிய விராயகக்கடவுளை எப்பொழுதும் வணங்கப்பெற்ற வர்கள் பெரிய பூமியின்கண்ணே துயர் நீங்கினவராவர். (கக)

மாவா ரணமெனக் கொண்டோன் விழிப்பட்டு மாய்ந்தவெங்கா மாவா ரணங்க ளொருநாலு மேத்தி வணங்குமந்த மாவா ரணங்கல் வளையான்றந் தான்கொன்றை மாலையெங்கண் மாவா ரணங்கினை யென்செய்கு வாய்மலர் வாளிகொண்டே.

(இ-ள்.) மா வாரணம் என கொண்டோன் விழி பட்டு மாய்ந்த வெம் காமா - யானைத்தோலை மேற் போர்வையாகக் கொண்டருளிய

சிவபெருமானுடைய வீழிப்பார்வையிற் பட்டிற்றந்த கொடிய மன்
மதனே, ஆரணங்கள் ஒரு நாலும் வத்தி வணங்கும் அந்த மா வாரணம்
கல்வனையான் கொன்றை மாலை தந்தான்-வேதங்கள் நான்கு துதித்து
வணங்குகின்ற அப்பெரிய யானையாகிய கல்வனாப்பதியில் வீற்றிருக்
கின்ற விராயக்கடவுள் கொன்றைமாலையைத் தந்தார், எங்கண் மா
ஆரணங்கினை மலர் வாளிகொண்டு என் செய்குவாய் - இலக்குமியை
யொத்த எம் தலைவியைப் புஷ்பபாணத்தைக்கொண்டு (இனி) என்
செய்குவாய்.

(கு-ரை.) மா வீழி, ஆகுபெயர்கள். மா ஆரணங்கு, இலக்குமி
யாகிய தெய்வப்பெண். இது புறப்பொருளில் கடவுண்மாட்டு மானுடப்
பெண்டிர் நயந்த பக்கத்தைச் சார்ந்ததோர் கிளவி. (கஉ)

வாள முருக்கிதழ் வல்லவை சேர்கல் வனையிற்பிர
வாள முருக்கித வேணியன் வெற்பின் மதித்தசகர்
வாள முருக்கு முலையாய் மலர்க்கரங் கொண்கொ
வாள முருக்கயி னோர்வாரி பொத்துதன் மற்றரிதே.

(இ-ள்.) கல்வனையில் வாள முருக்கு இதழ் வல்லவை சேர் பிர
வாளம் உருக்கு இதம் வேணியன் வெற்பில் - கல்வனாப்பதியி லெழுந்
தருளியிருக்கின்ற ஒளியையுடைய முருக்கம்பூவையொத்த அதரத்தை
யுடைய வல்லவை சேரப்பெற்ற பவளத்தை யுருக்கினற்போன்ற நல்ல
சடையினையுடைய விக்கினேசுரக்கடவுளது மலையில், மதித்த சகர்
வாளம் முருக்கும் முலையாய் - கருதப்படுகின்ற சக்கரவாகப்புள்ளி
வென்ற முலையினையுடைய, கரவாளம் உருக்கு அயில் நேர் வாரி
மலர் கரம் கொண்டு பொத்துதல் அரிது - வானையும் உருக்கின லியற்
றப்பட்ட வேலையுமொத்த கண்ணை மலர்போலுங் கையினுற் பொத்துத
லரிது (ஆகும்).

(கு-ரை.) வாரி, நீரையுடையது; கண். மற்று அசைநிலை. இஃது
இடையூறு கிளத்தல். (கஉ)

மற்குடந் தாவருங் காமேவு கல்வளை வாசன்வெங்கா
மற்குடந் தார்புகழைங்கான் வெற்பில்வன் பார்த்தனுடன்
மற்குடந் தான்குட் டழல்குளிர் தீச்சுர வாரியென்ன
மற்குடந் தாங்கிய கொங்கையெவ் வாறு மருவினளே.

(இ-ள்.) மற்குடம் தாவரும் கா மேவு கல்வளை வாசன் - குரங்கு
கள் தாவுகின்ற சோலைபொருந்திய கல்வளைப்பதியில் வாசஞ்செய்ப்பவ
ரும், வெம் காமன் கடந்தார் புறம் ிங்கான் வெற்பில் - கொடிய மன்
மதனைவென்ற முனிவர் புகழுகின்ற ிந்து திருக்காங்குளையுடையவரு
மாகிய விநாயகக்கடவுளது மலையில், வல் பார்த்தனுடன் மற்கன் தந்
தான் கண் தழல் குளிர் தீ சுர வாரி என்னாமல் - வலிய அருச்சுன
னோடு மலையுத்தங்களைச் செய்தருளிய சிவபெருமானுடைய (நெற்றிக்)
கண்ணினுள்ள அக்கினியுங் குளிருகின்ற நெருப்பையுடைய சுரவழி
யென்று கருதாமல், கடம் தாங்கிய கொங்கை எவ்வாறு மருவினள் -
குடத்தின் றன்மையைத் தாங்கிய தனங்குளையுடைய (எமது) மகள்
எவ்வாறு சென்றாள்.

(கு-ரை) கடம் ஆகுபெயர். இது தன் மகள் மென்மைத்தன்
மைக் கிரங்கல். (கூசு)

மரக்கணி யார்தம் மலரை டனிழ்த்து வயினிடத்த
மரக்கணி யாரெனச் சோதிடஞ் சொல்லினர் வாளரிச்சு
மரக்கணி யாதுசெய் வாணம் விதிவசம் வல்லவைவா
மரக்கணி யார்மைந்தர் கல்வளை வாசர் மலையகத்தே.

(இ-ள்.) வல்லவை வாமர்-வல்லவையை வாமபாகத்திற்கொண்ட
வரும், அக்கு அணியார் மைந்தர் - என்பு மாலையாகிய அணியினை
யுடைய சிவபெருமானுக்குப் புத்திரரும், கல்வளை வாசர் மலையகத்து-
கல்வளைப்பதியில் வாழ்பவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது மலையில், மரக்
கணியார் - மரமாகிய கணியார், தம் மலர் எடு அவிழ்த்து - தமது மல
ரோட்டை அவிழ்த்து, வயினிடத்து அமர் அக் கணியார் என சோதி

டஞ் சொல்லினர் - இந்நிலத்தின்கண்ணேயுள்ள அக் கணிச்சாதியார் போலத் (தினை விளைந்ததென்று) சோதிடங்கூறினர், (எமக்கு இனித் தினைப்புண்டங் காவலில்லை ஆகவே ஒருபொழுதும் தலைவரைப் பீரியப் பெறாத) வாள் அரி சமரம் கணி யாது செய்வாள் நம் விதிவசம் - வாள் போலும் இரேகைகளையுடைய போரினைப்பிரியும் கண்ணினையுடைய தலைவி (இனி) யாதனைச்செய்வாள் (இங்ஙனமானது) எம் விதிவசமே.

(கு-ரை.) மரக்கணி வேங்கைமரம். மலரோடு மலரிதழ். கண்ணி கணியெனநின்றது. இஃது சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறுத்தல். ()

கத்தாறு காலிசை யார்க்குங் குழற்கரும் பேயுயர்மா
கத்தாறு காலக் கருமாரி வந்தது கன்னியம்பூ
கத்தாறு காலுங் கணியள்ளி யாரங் கரைசிந்திலே
கத்தாறு கால்வருங் கல்வளை வானைங் கரன்வெற்பிலே.

(இ-ள்.) கத்தா ஆறு கால் இசை ஆர்க்கும் குழல் கரும்பே-கத்து கின்ற வண்டுகள் இசையை ஒலிக்கின்ற கூந்தலையுடைய (மொழியாற்) கரும்பை யொத்தவளே, கன்னியம் பூகத் தாறு காலுங் கணி அள்ளி ஆரம் கரை சிந்தி வேகத்து ஆறு கால் வரும்-இளமையாகிய கழுகினது குலைகள் சிந்திய கணிகளை யள்ளி முத்துக்களாக் கரையிற் சிதறி வேகத் தோடு யாறுவாய்க்காலின் வழியே வருகின்றது, (ஆதலின்) கல்வளை வாழ்விவ்வான் வெற்பிலே உயர் மாகத்து ஆறு காலக் கருமாரி வந்தது- கல்வளைப்பதியில் வாழ்கின்ற விநாயகக்கடவுளது மலையிலே உயர்ந்த ஆகாய வழியாகக் கார்காலத்துக் கருமேகம் வந்தது (போலும்).

(கு-ரை.) இஃது இறைவி யறியாள்போன்று குறியாள் கூறல்.

காணு கராமுனி மானாள் மேந்திய கல்வளையான்
காணு கராவற நேமிப் படைக்கல மேனியாரு
காணு ராசன் பணிபெரு மான்புகழ் கற்றிடச்சி
காநாக ராதிப னாபிப நாப்பெற்ற காணமே.

(இ-ள்.) கரன் நாகு அரா முனி மானாள் எந்திய கல்வளையான்- திருக்காந்தளிலே சங்கையுஞ் சர்ப்பத்தையும் வில்லையும் மானாள்

பழத்தைபு மேந்திய கல்வளைப்பதியை யுடையவரும், கான் கரா நா அற நேமிப் படைக்கலம் ஏவிவரு கான்-கானென்னுமசுரனும் முதலையும் நெவறச் சககரப்படையைச் செலுத்திய கையினையுடைய விஷ்ணு, நாகராசன் பணி பெருமான் - விண்ணுலகத்தாசன் இவர்கள் வணங்குகின்ற இறைவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது, புகழ் கற்றிட - புகழைக் கற்றிடுதற்கே, சிகர நாகர் ஆதிபன் ஆயிரம் நா பெற்ற காரணம் - உயர்ச்சியாகிய சர்ப்பங்களுக்குக் காசனாகிய ஆதிசேடன் ஆயிரம் நாக்களைப்பெற்ற காரணம் (டோலும்). (கௌ)

காரப் பிணைவிழி வல்லவை பாலமர் கல்வளையான்
காரப் பிணையென வெங்குரின் றேன்வெற்பிற் காமரந்த
காரப் பிணைபற் சுருள்வஞ்சி போற்கன்னி யீர்பொறியா [டே.
காரப் பிணையொன்று வந்ததுண் டோசொல்லுங் கண்டதுண்

(இ-ள்.) கார் அப்பு இணை விழி வல்லவை பால் அமர் கல்வளையான் - கரிய அம்புபோன்ற இரண்டு கண்ணையுடைய வல்லவை இடப் பாலி லிருக்கப்பெற்ற கல்வளைப்பதியை யுடையவரும், கார் அப்பு இணை என எங்கும் நின்றேன் வெற்பில் - முகிலிலுள்ள நீரைப்போல எங்கும் (நிறைந்து) நிற்கின்றவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது மலையிலுள்ள, காமர் உந்தகாரப் பிணையல் சுருள் வஞ்சிபோல் கன்னியீர் - அழகிய இருளை நிகர்த்த மாலையை யணிந்த கூத்தலையுடைய வஞ்சிக் கொம்புபோலுங் கன்னியீர், பொறி ஆகாரப் பிணை ஒன்று வந்தது உண்டோ கண்டது உண்டு சொல்லுந்-புள்ளி வடிவியையுடைய மாடுஒன்று (ஈண்டு) வந்ததுண்டோ (நீவிர்) கண்டதுண்டு (ஆயிற்) கூறுமின்.

(து-ரை.) இது கெடுதி வினாதல்.

(கஅ)

கண்டால முண்ட பெருமா னுதவிய கான்முனைபுன்
கண்டால மாந்தர்க் ககற்றாரு வாகனன் கல்வளையின்
கண்டால நேருங் காத்தானைக் காணத் தொழப்புகழ்ச்
கண்டாலங் கைத்தலம் பெற்றேனற் றேனென் கனதுயரே.

(இ-ள்.) கண்டு ஆலம் உண்ட பெருமான் உதவிய கால் முளை - (அமர் வருந்துதலைக்) கண்டு நஞ்சினையுண்ட சிவபெருமான் பெற்றருளிய திருக்குமாரரும், தாலம் மாந்தர்க்கு புன் கண் அகற்று ஆருவாகனன் - (தம்மை வழிபடுகின்ற) பூமியிலுள்ள மனிதருக்குத் துன்பத்தை நீக்கியருளுகின்ற மூடிகவாகனரும், கல்வனையின் கண் தாலம் நேரும் கரத்தானை - கல்வளைப்பதியின்க ணெழுந்தருளியிருக்கின்ற பனைபை நிகர்த்த துதிக்கையினையுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளை, காண கண் தொழ கைதலம் புகழ தாலம் பெற்றேன் என் கன துயர் அற்றேன்-காணக் கண்ணையும் வணங்கக் கரத்தையும் புகழ நாவையும் பெற்றுக்கொண்டேன் (ஆதலின்) எனது மிகுந்த துயரொழிந்தேன்.

(கு-ரை.) கால் முளை இருபெயரொட்டு. (சுசு)

கனகந் தரநிற மால்சாபந் தீர்த்திடுங் காரணவென் [கோ
கனகந் தரநெஞ்சிற் றேன்றுபுன் மாலைகைக் கொள்வைசெங்
கனகந் தருமலர் கோவைசெய் நாரூங் கவினுமன்றே
கனகந் தரள மணிமாடக் கல்வளைக் கற்பகமே.

(இ-ள்.) கனம் கந்தரம் நிறம் மால் சாபம் தீர்த்திடுங் காரண மேகம்போலுங் கருநிறத்தையுடைய விஷ்ணுவினது சாபத்தை நீக்கியருளிய (சர்வ) காரணரே, கனகம் தரளம் அணி மாடம் கல்வளை கற்பகமே - பொன்னுந் முத்தும் அழகைச் செய்கின்ற மாளிகைகளை யுடைய கல்வளைப்பதியில் வாழுங் கற்பகவிநாயகரே, என் கல்நகம் தர நெஞ்சில் தோன்று புல் மாலை கைக்கொள்வை - என்னுடைய கண் மலையை நிகர்த்த உள்ளத்திலிருந்து தோன்றிய புல்லிய விப்பாமாலை யை யேற்றுக்கொண்டருள்வீர், செம் கோகனகந்தரும் மலர் கோவை செய் நாரும் கவினும் அன்றே - செந்தாமரை பூத்த மலர்களைக் சோத்த நாரும் அழகுறுமன்றே. (க00)

கல்வனையந்தாதி மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

க ல் வ ன ஐ ய ன் த ா தி யி ன்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ		கடம்பிடிக்குங்	40	கனஞ்சஞ்சரித்	40
அகம்பத்தர்	38	கட்கஞ்ச	52	கா	
அஞ்சத்திரத்	5	கணத்தலைவன்	12	காயப்படவு	56
அடைக்கலங்	31	கண்டலம்	3	காரப்பிணை	63
அப்பாதக	38	கண்டாலமுண்ட	63	காரணவாத	28
அம்பலங்	26	கதிரைக்கடவுள்	41	கானகத்தா	51
அரக்காவிர்த்த	53	கத்தாறுகா	62	கு	
அரவம்புலிங்க	24	கப்பணத்தந்த	50	கும்பனகத்திய	48
அரியாதவ	50	கமண்டலம்	27	க	
அருக்கரை	37	காவடம்	30	சங்கராடட்டத்	55
அருந்துதி	30	காளுகராமுனி	62	சந்தனமின்னு	6
அருமந்த	58	கரியானனத்தன்	13	சம்பந்தமாவின்	19
அருளத்த	5	கரும்பனை	11	சாந்தண்டரு	18
அவலம்புரி	16	கருவரம்பா	39	சாலிக்குவாலி	46
இ		கலகத்தமரத்	28	சி	
இரும்புண்டா	44	கல்லாரமுரற்	51	சித்தம்பர	47
இலங்கை	26	கல்வனையாத	10	சிந்தாமணி	13
ஓ		கவானரம்	4	த	
ஒன்றாயிருசுடர்	2	கவிநாயகன்	11	தகரங்கமழ்	25
க		கற்பகநாடர்	3	தங்கமலையதி	45
கஞ்சக்கரந்	8	கனகந்தாநிற	64	தந்தனந்	19

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தம்பஞ்சுரதஞ்	48	பரசங்க	15	வ	
தாங்கவளக்க	14	பரமானந்தக்	34	வங்கங்கணவர்	53
தரப்பணியாரம்	24	பவம்புயர்	33	வண்டமருங்	35
தருமந்தக்	45	பா		வந்தனையன்பர்	42
தரைக்குந்தி	54	பாலேவனத்	20	வரச்சந்திர	41
தவராகமா	32	பு		வரம்பல	22
தனக்காக்கை	56	புயங்கந்தரித்த	49	வருந்தும்பிறவி	35
தனந்தனந்	6	ம		வரையாரம்	9
தனையாயுதவிய	17	மகரந்தவள	23	வனத்தானையன்	31
தா		மஞ்சரிக்கண்ணி	57	வன்னிகளங்க	44
தாமதிக்காந்த	7	மததன்பராபரை	32	வா	
தார்கொண்ட	1	மருக்காவி	54	வாசவனந்தர	37
தானவரங்கம்	47	மலைவல்லியம்	21	வாரிக்கடுக்கை	36
தி		மற்கடந்	61	வாளமுருக்கிதழ்	60
திக்குடையா	16	மா		வானஞ்சலஞ்	22
து		மாக்கணியார்	61	வே	
தூங்கந்	58	மாலையனங்	43	வேதாரணிய	17
தை		மாவாரண	59	வை	
தைக்கும்பதழி	21	மானவலக்கண்	42	வைப்பரசத்தி	59
ப		மை		வையத்திருக்கை	29
பங்கையமாலே	34	மைக்கண்ட	7		

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

உ

சணபதி துணை.

திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதி.

துறைமங்கலம்

சி வ ப் பி ர க ர ச ச வ ர மி க ள்

அருளிச்செய்தது.

இ து

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்த உரையுடன்

சிதம்பரசைவப்பிரகாசலித்தியாசாலைத் தருமபரிபாலகர்

விசுவநாதபிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிபதிப்பிக்கப்பட்டது.

· ௧௦ - ம் பதிப்பு.

இரத்தாக்ஷிஸ் வைகாசிம்.

(Copyright Registered.)

1924

திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதி

மூ ல மு ம் உ ர யு ம்

காப்பு.

கொற்றவருணை நின்றன்றுழக்கியகொக்குருவைச்
செற்றவரு னையான்செவ்வேற்படைச்செந்திலர்க்கு
முற்றவருணையநதாதிபென்றுமுதிர்மதப்பேர்
பெற்றவரு னையானனதாதியைப்பேசுவனே.

இதனது பதப்பொருள். அன்று கொற்ற வருணை நின்ற
உழக்கிய கொக்குருவைச் செற்ற - (புத்தஞ்செய்த) அக்கால
தது வெற்றியையுடைய சமுத்திரராசனைக் (கடலிடத்தே) நின்ற
கலக்கிய மாமரவடிவாகிய சூரபத்மனைக் கொன்ற—அருணை
அன்ன செவ்வேற்படைச் செந்திலர்க்கு - சூரியனைப்போன்ற
சுவந்த வேலாயுதத்தையுடைய திருச்செந்தூரில் வாழும் முரு
கக்கடவுளுக்கு—வருணை அந்தாதி முற்ற - (நான் பாடத்தொ
டங்கும்) வர்ணனையையுடைய இவ்விரோட்டகயமகவந்தாதிபா
னது (இடைபூரின்றி) முடியும்பொருட்டி,—என்றும் முதிர்
மதப்பேர் பெற்ற அருள் நனை - எக்காலத்தும் முதிர்ந்த மதநீ
ரென்று (உலகத்தார் சொல்லும்) பெயரைப் படைத்த அருள்
வெள்ளமானது தோன்றி நனைக்கப்பெற்ற—ஆனனத்து ஆகி
யைப் பேசுவன் - யானைமுகத்தையுடைய கணபதியை (யான்)
துதிப்பேன். என்றவாறு. ஏ - ஈற்றைச். அந்தாதிபானது முடி
யும்பொருட்டிக் கணபதியைத் துதிப்பேனெனக் கூட்டிக். விரோ
ட்டகயமகவந்தாதி - விரோட்டகமும் யமகமுமாகப் பாடப்பட்
டும் அந்தாதி. விரோட்டகமாவது இதழ் முயற்சியாற்பிறக்கும்
மெய்யும் உயிரும் உயிர்மெய்யும் வாராமற் பாடப்படுவது. யமக
மாவது அடிமுதலெழுத்தோடு இரண்டெழுத்துமுதற் பத்தெ

முத்தீராக ஓரடிபோல நான்கடியும் பாடப்படுவது. இப்பிரபந்தத்தின் முதலிலே தனித்து நிற்கும் இக்காப்புச்செய்யுள் நிரோட்டகமுமன்று, யமகமுமன்று, திருக்கெனக் கண்டுகொள்க. திருக்காவது அடிமுதலெழுத்தொழித்து இரண்டெழுத்துமுதற் பன்னிரண்டெழுத்தீராக ஓரடிபோல நான்கடியும் பாடப்படுவது.

யானைக்கண்டுகரிசென்றேததெழிறசெந்திலின்றடைந்தே
யானைக்கண்டுகரியற்கங்கயிலையேத்ததைக்
யானைக்கண்டுகரிசேரெண்டிக்காக்கினந்திலிசை
யானைக்கண்டுகரிதாகியசீர்க்கதியெய்தினனே.

இ - ள். யானைக்கண் தனகு அரி சென்று ஏத்து எழிற் செந்தில் இன்று அடைந்து - வெள்ளையானையின்மேல் இருக்கின்ற இரத்திரன் போய்த் துதிக்கும் அழகினையுடைய திருச்செந்தூரை இனறைக்குச் சேர்ந்து, — யான் - நான் — ஐக்கண்டம் கரியறகு - அழகையுடைய கழுத்துக் கரிதாகப்பெற்றவரும் — அம் கயிலையை ஏதத் தைக் ஆன் ஐக்கு - அழகிய கைலாசுகிரியப்போன்ற பெருமையையுடைய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட கடவுளும். — அண்டம் கரி சேர் எண்டிக்கு ஆக்கினறகு - அண்டமாக னையும் அட்ட கஜங்கள் பொருந்திய அட்டதிக்குக்களையும் சிருட்டித்தவருமாகிய பரமசிவனுக்கு — ஈ நல் இசையானைக் கண்டு - (பிரணவப்பொருளை) உபதேசித்தருளிய நன்மையாகிய கீர்த்தியையுடைய சுப்பிரமணிய சுவாமியைத் தரிசித்து, — அனகு அரி தாகிய சீர்க்கதி எய்தினன் - அவ்விடத்தே (யாவர்க்கும் கிடைத்தற்கு) அரிதாகிய சிறப்பையுடைய மோஷத்தை யடைந்தேன். எ - று. நான் சுப்பிரமணியசுவாமியைத் தரிசித்து மோஷத்தை யடைந்தேனெனக் கூட்டுக. (க)

தினகரனந்தநனியிலங்காரின்றசெய்யநற்செந்
தினகரனந்தநிதியாயினடைந்சீரயிலேந்

தினகரனந்தகளைச்செற்றதாளர்திகழ்கனகா
தினகரனந்தநடனர்தனயனென்சிந்தையனே.

இ - ள். தினகரன் நந்த நனி இலங்காநின்ற செய்ய நற்செ
ந்தில் நகரன் - சூரியன் ஒளி குன்றும்படி மிகப்பிரகாசிக்கின்ற
செவ்வையாகிய நல்ல திருச்செந்திலென்னும் நகரத்தையுடைய
வரும்—நந்தம் நிதியாயினன் - நம்முடைய செல்வமாயினவ
ரும்—அடற்சீர் ஆயில் ஏந்தின கரன் - வலிமையையுடைய சிறப்
பாகிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கையையுடையவரும்,—அந்தக
ளைச் செற்ற தாளர் திகழ்கன காதில் நகர் அனந்தன் நடனர்
தனயன் - இபமனை வகைத்த பாதங்களை யுடையவராகியும் விள
ங்குகின்ற பாரத்தையுடைய செவிகளிலே அசைகின்ற அனந்த
னாகிய குண்டலத்தையுடைய நடேசராகியு மிருக்கின்ற பரமசி
வனுடைய சூரமரபுமாகிய முருகக்கடவுளானவர்—என் சிந்தை
யன் - என மனத்தின்கண் இருக்கின்றனர். எ - று. (உ)

சிந்தனையாகத்திசையநதணர்க்கிறசேரகருக
சிந்தனையாகத்தரையளித்தாடரைசென்றிரந்த
சிந்தனையாகத்திடையினைந்தான்நந்தசேயளிபாற்
சிந்தனையாகத்தநதெந்திலாய்நினைச்சேர்ந்தனனே.

இ - ள். சிந்தனையாகத்து இசை அந்தணர்க்கு இறை - தம்
கள் மனமானது வேள்வியின்கண்ணே பொருந்தப்பெற்ற பிரா
மணர்கட்குத் தலைவரே,—சேர் அகம கசிந்து அனை ஆகத் தரை
அளித்தாள் - பொருத்திய மனங்கசிந்து மாதாவாக இப்பூமி
யைப்பெற்ற உமாதேவியையும்—சென்று தரை இரந்த சிந்தனை-
(மாவலிச்சக்கிரவர்த்தியினிடத்திலே) போய்ப் பூமியை யாசித்த
வாமனரூபத்தையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியையும்—ஆகத்திடை
இயைந்தான் தந்த சேப் - தமது திருமேனியிலே (இடப்பாதி
யும் வலப்பாதியுமாகக்) கொண்ட பரமசிவன் பெற்ற சூமா
ரரே,—அளியால் சிந்து அனையா - கிருபையினாலே சமுத்திரத்
தைப் போன்றவரே,—கத்த - கருத்தாவே,—நற்செந்திலாய்

நன்னமயாகிய திருச்செந்தூரையுடையவரே,—நினைச் சேர்ந்த
னன் - உம்மை (யான் வந்து) அடைந்தேன். ஏ - ஹ. என்னேக்
காத்துக்கொள்ளுமென்பது எஞ்சி நின்றது. அன்னே நின்னா
என்பன அனை நினை என இடைக்குறைந்து நின்றன. (ங)

தனத்தலங்காரகிறைநாரியரந்தரத்தகைசகே
தனத்தலங்காரநிகழ்நகாடசசெயதன்னினயத்
தனத்தலங்காரதராயிநகத்தக்கதண்ணெசெந்நிறகந
தனத்தலங்காரனையானயனேத்திடத்தங்கனனே.

இ - ள். தனத்து அலங்கு ஆரம் நிறை நாரியர் - முலையி
டத்து அசைகின்ற முதலுமலைகள் நிறையப்பெற்ற பெண்கள்—
அந்தரத்து அசை கேதனத்து அலங்காரம் நிகழ் அரங்கு ஆட—
ஆகாயத்திலே அசைகின்ற கொடிகளையுடைய அழகு விளங்கு
கின்ற சபையின்கண்ணே நடிக்கவும்,—செய் தன்னின நயத்த
ரத்து அலம் கார் அதராய இயங்கத் தக்க தண் செந்தில் கந்தன-
வயல்களிலே சுகந்தையுடையனவாகிய சங்குகள் கலப்பைச்சா
லிலே நிற்கின்ற சலமானது வழியாக அதிலுந்நது செல்லவுந்
தக்க குளிர்ச்சியையுடைய திருச்செந்தூரில் வாழும் கந்தசுவாமி
யானவர்—அத்தலம் கார் அனையான் அயன் ஏத்திடத் தங்க
னன் - அந்தஸ்தலத்தினிடத்தே மேகம்போலும் விஷ்ணுமூர்த்
தியும் பிரமதேவருந் துதிக்க இருந்தருளினார். ஏ - ஹ. அலட
ஆகுபெயர். (ச)

தங்கந்தனங்களடையத்தனியெனைத்தள்ளியங்கே
தங்கந்தனங்கடரச்சென்றனரநிறதாரிலைகா
தங்கந்தனங்களலர்காக்கணுரெழிற்றண்செந்திலார
தங்கந்தனங்கடிகர்செக்கர்செய்சஞ்சலத்தினையே.

இ - ள். தனங்கள் தங்கம் அடையத் தனி எனைத் தள்ளி-
என் முலைகள் பொன்போலும் தேமலைப்பொருந்தத் தனியாக
கண்ணே இவ்விடத்திலே விட்டுப் பிரிந்து—அங்கே தங்கு அம்

தனங்கள் தரச் சென்றனர் - (தாம் போன) அவ்விடத்தில் இருக்கின்ற அழகிய திரவியங்களைக் கொண்டுவரும்பொருட்டுப் போன என்னுடைய நாயகர்—காதம் கந்தம் நம் கள் அலர் காக்கண் ஆர் எழில் தண் செந்திலார் தம் கந்தன் - ஓர்காததூரம் மணம் வீசுகின்ற நம்முடைய தேன்பொருந்திய பூக்கள் நந்தன வனங்களிலே நிறைந்திருக்கப் பெற்ற அழகையும் குளிர்ச்சியை யுமுடைய திருச்செந்தூரில் வசிக்கின்றவர்களுடைய கந்தசுவாமியினது—அங்கம் நிகர் செக்கர் செய் சஞ்சலத்தினை அறிந்தாரிலை - திருமேனிபைப்போலும் இச்செவ்வானம் எனக்குச் செய்கின்ற துக்கத்தை உணர்ந்தாரில்லை. எ - று. [தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவி மாலைகண்டிரங்கல்.] (௫)

சலந்தரனாகந்தரித்தார்தந்தாதன்றனதிடைச்சஞ்
சலந்தரனாகந்தரைநடந்தாலெனச்சார்ந்ததண்டன்
சலந்தரனாகந்தளரச்செற்றார்தனயன்றலநச்
சலந்தரனாகந்தனக்கிறைசேர்செந்திறசார்ந்திடற்கே.

இ - ள். சலம் தரம் நாகம் தரித்தார் - கங்கையையுந் தலைமாலையையும் சர்ப்பத்தையும் தரித்தவரும்,—தம் தாதன்றனதிடைச் சஞ்சலம் தர - தம்முடைய அடியாராகிய மார்க்கண்டேயரிடத்திலே துக்கத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டு—நாகம் தரை நடந்தாலெனச் சார்ந்த தண்டன் - யானையானது பூமியிலே நடந்தாற்போலச் சேர்ந்த இயமனையும்—சலந்தரன் ஆகம் தளரச் செற்றார் தனயன் - சலந்தரனையும் உடலஞ்சோரும்படி கொன்றவருமாய் பரமசிவனுடைய குமாரராகியும்—தரம் நாகம் தனக்கு இறை சோ செந்தில் தலம் சார்ந்திடற்கு நச்சலம் - மேன்மையையுடைய மலைகளுக்குத் தலைவராகிய மிருககின்ற முருகக்கடவுள் வீற்றிருக்குந் திருச்செந்தூராகிய தலத்தை யடைதற்கு யாம் விரும்பினோமில்லை. எ - று. (௬)

சாரங்கஞ்சங்கரிக்கட்குச்சித்தேய்நதகைச்சங்கரனார்
சாரங்கஞ்சங்கரிதாஞ்சக்கரங்கையிற்றாங்கினன்சேய்

சாரங்கஞ்சங்கரியாநண்ணினர்க்கந்தத்தந்திரத்தா
சாரங்கஞ்சங்கரிதேயெனச்செய்நின்சரண்டந்தே.

இ - ள். சாரங்கம் சங்கரி கட்கு இச்சித்து ஏய்ந்த சைச் சங்கரனார் - மாணுனது உமாதேவியினது கண்ணினதழகுக்கு விரும்பிவந்திருந்தாற்போலப் பொருந்திய கையையுடைய சங்கரரும்—சாரங்கம் சங்கு அரிதாம் சக்கரம் கையில் தாங்கினன் சேய் சார் அவகம் சங்கரியா நண்ணினர்க்கு - சார்ங்க மென்னும் வில்லையும் சங்கையும் அரிதாகிய சக்கரததையும் கையிலே தரித்த விஷ்ணுமூர்த்தியுடைய புதல்வனாகிய மன்மதனுடைய பொருந்திய உடலத்தைக் கொன்று (முன்போல போகத்து) இருந்தவருமாகிய பரமசிவனுக்கு—அந்த தந்திரத்து ஆசாரம் - வேதத்தின் முடிவாகிய சைவாகமத்தினது சீலத்தை—கஞ்சம் கரிதேயெனச் செய்நின் சரண் தந்தது - செந்தாமரை மலரும் கரிதென்று சொல்லும்படி செய்கின்ற உம்முடைய பாதம் கொடுத்தது. எ - று. இரண்டாமடியிலே சார்ங்கமென்பது எதுகை நோக்கிச் சாரங்கமென ஓர் அகரம் விரியப்பெற்று நின்றது. (எ)

தந்தனஞ்சங்கையணிகரர்சேர்க்கத்தடங்கணிலே
தந்தனஞ்சங்கையலரென்செய்யாடங்கச்சற்சனர்நித்
தந்தனஞ்சங்கையகலறத்தீசெந்திரசார்க்கதனித்
தந்தனஞ்சங்கையநகனிளையன்றாடரற்கே.

இ - ள். சங்கை அணிகரர் தம் தனம் சேர்க்கத் தடங்கண் அலை தந்தனம் - சங்குவளையலையணிந்த கையினையுடைய பெண்கள் தங்கள் முலைகளிலே புணர்க்க அவர்களுடைய விசாலமாகிய கண்களினாலே யாம் அலைந்தோம்:—சம் கை - (இனி அவர்களோடனுபவிக்குஞ்) சுகத்தை நீவெறுத்துவிடு;—அலர் என் - (இதனுண்ணடாகும், பழிமொழி நமக்கு ஏன்?—செய்யாள் தங்கச் சற்சனர் நித்தம் தனம் சங்கை அகல் அறத்து ஈ - இலக்குமி வசிக்கச் சன்மார்க்கமுடைய சனங்களுக்கு எப்பொழுதும் திரவியங்களை ஐயம் நீங்கிய தருமநெரியிலே கொடு:—தனித்தந்

தன் அஞ்ச அங்கை அரகன் இளையன் நல் தாள் தரற்குச் செந்
தில் சார்க - ஒற்றைக்கொம்பினையுடையவரும் ஐந்தாகிய அழகிய
கூயையுடைய பாவயில்லாதவருமாகிய விநாயக்கடவுளுடைய
தம்பியாராகிய சுப்பிரமணியசுவாமியானவர் தம்முடைய நன்
மையாகிய பாதங்களை நமக்குத் தரும்பொருட்டி அவர் வீற்றிரு
க்குந் திருச்செந்துரை அடை. எ - று. (அ)

தரங்கனநதாரனனிபேற்றெழிற்செந்திற்றதைநிரந்
தரங்கனந்தாரகநாடினன்றேகினைசத்தியரந
தரங்கனநதாரநகீசர்சேப்கிரிததையலர்க்கந்
தரங்கனநதாரளகஞ்சிறிடைசலசங்கண்களே.

இ - ள். தரங்கம் நந்து ஆரல் நனி ஏற்று எழில் செந்தில்
தற்கை - கடற்றிறைகள் சங்குகளை மதிலின்மேலே மிக ஏற்றுந்
ன்ற அழகையுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் பிதாவாகி
யும்,—சிரந்தரம் தாரகம் நாடின கனம் என்று நினை சத்தியர்
அந்தரங்கம் நந்தார - எக்காலத்தும் பிரமஸ்வரூபத்தை விசாரிக்
கில் நமக்கு மேனமையாகுமென்று நினைக்கின்ற மெய்ஞ்ஞானி
களுடைய அந்தரங்கத்திலே கெடுதலின்றி விளங்குகின்றவ
ரும்,—அரகர் ஈசர் - ஆணவயில்லாதவருமாகிய பரமசிவனு
டைய—சேய் கிரித் தையலர்க்கு-குமாரராகியுயிருக்கின்ற முரு
கக்கடவுளுடைய மலையிலிருக்கும் பெண்ணுக்கு - தார் அளகம்
கனம் - மாலையையுடைய அளகமானது மேகத்தைப்போலும்;—
சிறிடை அந்தரம் - சிறுமையாகிய இடையானது ஆகாயத்
தைப்போலும்:—கண்கள் சலசம் - கண்களானவை செந்தாம
ரைமலரைப்போலும். எ - று. [தலைவிவினதவயவம் புகழ்தல்.]

சங்கங்களங்கழலிக்க ரசேர்செந்திற்றங்கினநஞ்
சங்கங்களங்கரண்ண ரன்சேயெய்தச்சார்ந்தனஞ்சந்
சங்கங்களங்கலியைநிகர்தண்டதரங்கியிப
சங்கங்களங்கரெனநின்றயாங்கணஞ்சங்கரைந்தே.

இ - ள். சங்கங்கள் அம் கழனிக்கரை சேர் செந்தில் தங்வி
 னம் - சங்குகள் அழகையுடைய வயல்களினது கரைகளிலே
 பொருந்திய திருச்செந்தூரின் கண் இருந்தனம்;—நஞ்சும் சுகம்
 களம் கரம் நண் அரன் சேய் எய்த - நஞ்சும் தலையும் கழுத்தி
 லும் கையிலும் இருக்கப்பெற்ற பரமசிவனுடைய குமாரராகிய
 முருகக்கடவுளை அடையும்பொருட்டு,—சறசங்கம் சார்ந்தனம் -
 சறசங்கத்தைச்சோந்தோம்:—களங்கனியை நிகர் தண்டதரற்கு
 இனி அசங்கம் - களாப்பழத்தைப்போலும் நிறததையுடைய
 இயமனுக்கு இனி அஞ்சோம்;—களங்கரென நின்ற யாங்கள்
 நெஞ்சம் கரைந்து - குரதததையுடையவர்களாய் நின்ற நாங்
 கள் மனம் உருகி. எ - று. நாங்கள் மனமுருகி இருந்தனமெ
 னக் கூட்டுக. (க0)

கரத்தரிக்கங்கணங்கட்டரஞர் தந்தகந்தரழ
 கரத்தரிக்கங்கணங்கண்டசெய்ச்செந்திலெங்காங்கெயாசா
 கரத்தரிக்கங்கணங்கட்கயனூர்க்கெழிற்காசணிசே
 கரத்தரிக்கங்கணங்கறநிடததாங்கெனாக்கச்சத்தியே

இ - ள். கரத்து அரிச சங்குடைய கட்டு அரஞர் தந்தகந்
 தா - கையிலே சாப்பமாகிய கடகத்தைக் கட்டிய பரமசிவன்
 பெற்ற கந்தசுவாமியும்,—அழகர் - அழகையுடையவரும்,—அத்
 தர் - பிதாவும்,—இக்கு அவகணம் கண்ட செய்ச் செந்தில் எங்
 காங்கெயர் - கரும்புகள சேற்றினிடத்து உண்டாகப்பெற்ற
 வயல்களையுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கின்ற நமமுடைய
 காங்கெயருமாகிய முருகக்கடவுளானவர்—சாகரத்து அரிக்கு -
 திருப்பாற்கடலிலே நிடத்திரைசெய் கின்ற விஷ்ணுமூர்த்ததிக்கும்,—
 அம் கணங்கட்டு - அழகிய (தேவாமுதலிய) கணங்களுக்கும்,—
 அயனூர்க்கு - பிரமதேவருக்கும்,—எழிற காச அணி சேகரத்து
 அரிக்கு-அழகையுடைய இரத்தினக் களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
 முடியையுடைய இந்திரனுக்கும்,—அங்கு அணங்கு அந்நிட -
 அவ்விடத்தே (சூரன் முதலிய அசுரர்களாலுண்டாகிய) வருத

தம் நீங்கும்பொருட்டு—கைச்சத்தி தாங்கினர்—கையின்கண்ணே வேலாயுதத்தைத் தரித்தருளினார். எ - று. காங்கேயரென்பது காங்கேயரெனக் குறுக்கல்விகாரம்பெற்று நின்றது. (கக)

சத்திக்கரத்தனகச்சேயங்கத்தினைத்தந்தனன்
சத்திக்கரத்தனகச்சிலையாளிதன்முனினைநே
சத்திக்கரத்தனகத்திபைந்தேத்தரன்றதந்திரச்
சத்திக்கரத்தனகச்செந்திலாய்நின்சரண்சரணே.

இ - ள். சத்திக் கரத்தன் அகச் சேய அங்கத்தினைத் தந்தனன் - வலிமைபுடைய முதலையினது வயிற்றினுள்ளே புச்சுந்த பிராமணப்பிள்ளையினுடைய உடம்பை (சுநகரமுர்த்தநாய னுருடைய திருப்பதிகத்தின் பொருட்டு) அழகுததுக்கொடுத்த வரும்—நல் சத்திக் கு அரத்தன் - நன்மையாகிய (தமதிடப்பா தியிலி, முதல்) உமாதேவிக்கு (வலப்பாதியிலே) சிவந்த ரூபமாக விளங்குகின்றவரும்,---நகச் சிலை ஆளி - மகாமேருமலையை வில்லாக ஆண்டவரும்,---தன் தாளினை - தம்முடைய இரண்டு பாதங்களையும்—நேசத்து இக்கர் அரத்தன் அகத்து இபைந்து ஏத்து அரன் தந்த - அன்பினைக் கருப்புவிஸ்ஸையுடைய மனமதனுக்குப் பிதாவாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி மனசிலே பொருந்தித் துதிக்கின்ற சங்காரகர்த்தாவுமாயிய பரமசிவன் பெற்ற—கதிர்ச சத்திக் கரத்து அனக - கிரந்ததைபுடைய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கையினையுடைய மலமுத்தரே,---செந்திலாய் - திருச்செந்தூரையுடையவரே,---நின்சரணே சரண-உமமுடைய பாதங்களே எனக்குப் புசலிடம். எ - று. (கஉ)

சரிதவகையாரக்கலன்றதனந்தரித்தார்நரகே
சரிதவகையாரக்கரிடத்தினுர்தந்தனைசெந்தினை
சரிதவகையாரக்கணத்தின்னல்கைத்தல்சரதந்தஞ்சீச
சரிதவகையாரக்கசிறதிசைக்கின்றகையினர்க்கே.

இ - ள். சரி தம் கை ஆரக் கலன் தம் தனம் தரித்தார் நரகேசரி தவகையார் இடத்தினார் - வளையலைத் தமது கையிலும்

முத்துமாலையாகிய ஆபரணத்தைத் தமது முலையிலும் தரித்தவரும் நரசிங்கவுருவங்கொண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய தனுகையாருமாகிய உமாதேவியார் பொருந்திய வரம்பாகத்தையுடைய வராகிய—அக்கர் தந்த - சங்குமணியை அணிந்த பரமசிவன் பெற்ற—தன் செந்தில் நேசர் - குளிர்ச்சியையுடைய திருச்செந்தூரில் விருப்பத்தையுடைய முருகக்கடவுள்—இதம் கையார் - இன்பத்தை வெறுத்த செய்வார்;—அக்கணத்து இன்னல் கைத்தல் சரதம் - அநதக்கணத்திலே துன்பத்தை வெறுத்தொழித்தல் சத்தியம்;—தம் சீர்ச் சரிதம் கை ஆரக் கசிறுது இசைக்கின்ற தகையினர்க்கு - தமது சிறப்பையுடைய சரித்திரத்தை ஒழுக்கம் பொருந்தும்படி மனங்கொண்டு சொல்கின்ற அன்பினையுடையவர்களுக்கு. எ - று. முருகக்கடவுள் அன்பினையுடையவர்களுக்கு இன்பத்தைச் செய்வார், துன்பத்தைப்பொழித்தல் சத்தியமெனக் கூட்டிக.

(க௩)

இன்னந்தியங்குநிகர்த்தசெங்கேழன்கையிரண்டாயின்னந்தியங்குநிறைச்சிலையாகத்தனசேயெழிற்செய்யின்னந்தியங்குநிறுங்கஞ்சஞ்சேர்செந்திலெநதைதளையின்னந்தியங்குசையக்கதியீதென்னெனறனககே.

தி - ன். இன் அந்தி அங்கு நிகர்த்த செங்கேழன் - இனிதாகிய செவ்வானதையும் அக்கினியையும் போன்ற செந்திறத்தையுடையவராகியும்,—கை ஈரிரண்டு ஆப் இல் நந்தி அம் கிரியைச் சிலையாக்கி தன் சேய - நான்கு கைகளையுடைய மாதாவையல்லாத நந்தியெனனுந் திருநாமத்தையுடையவரும் அழகையுடைய மகாமேருமலையை வில்லாகக்கொண்டவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரராகியம்—எழில் செய்யில் நந்தி இயங்கு இரும் கஞ்சம் சேர் செந்தில் எந்தை - அழகைப்பொருந்திய வயல்களிலே சங்குகள் ஊர்ந்து சென்று பெருமையாகிய தாமரைகளிலே பொருந்தியிருக்கப்பெற்ற திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் நமது பிதாவாகியுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுளானவர்,—

தனையின நந்தி அருகு இசைய - பாசத்தினுற் கெட்டுலேந்து அந்
தஸ்தலத்தினகண்ணே சேர,--என்றனக்குக் கதி நந்தனன் -
எனக்கு மோகஷத்தைத் தந்தருளினார். எ - று. (கச)

தனக்கடங்காரெயில்செற்றகங்காளன்றனயனங்கந்
தனக்கடங்காதிழிதந்திகங்ளையன்றனிரெழிற்சந்
தனக்கடங்காநிறைசெநதிலினற்சேயசயிலநங்கை
தனக்கடங்காணிந்ச்சாரிலையண்ணைரணியிலே.

இ - ள். தனக்கு அடங்கார் எயில் செற்ற கங்காளன் தன
யன் - தமக்கு அமையாத அசுரர்களையுடைய மும்மதில்களையும்
அழித்த முழுவெலும்பை யணிந்த பரமசிவனுடைய சூமார
ரும,--அம் கந்தன் - அழைப்பொருந்திய கந்தசுவாமியும்--அக்
கடம் காது இழி தந்திக்கு இளைபன் - அந்த மதமானது காத்
னின்மும் சொரிகின்ற யானையாகிய விராயக்கடவுளுக்குத்
தம்பியும்,--தளிர் எழிற சந்தனக் கடம் காநிறை செநதிலில் நந்
சேய் - தளிர்களைப்பொருந்திய அழகையுடைய சந்தனமரங்க
ளின் காடிகளும் பூஞ்சோலைகளும் நிறையப்பெற்ற திருச்செந்
தூரில் வீற்றிருக்கும் நல்ல இளையோருமாகிய சுப்பிரமணிய
சுவாமியினது--சயில நங்கை தனக்கடம் காணின் - மலையிலிரு
க்கின்ற பெண்ணினுடைய தனமாகிய சூடங்களைக் காண்பாரா
யின்,--அண்ணல் தரணியில் நச்சார் இலை - தலைவனே, இப்பூம்
யின்கண்ணே விரும்பாதாரில்லை. எ - று. [பாங்கன் தலைவ்
யின் அவயவததழகை வியத்தல்.] (கடு)

தரணியனையநிறத்தண்ணலாரிரந்தன்றளந்
தரணியனையநிறைஞ்சயிலார்நற்றனிச்சிலையாந்
தரணியனையனகண்ணையந்தரிதட்திடுகந்
தரணியனையனென்சேயலர்த்தாள்கடரித்திறைஞ்சே.

இ - ள். தரணி அனைய நிறத்து அண்ணலார் - சூரியனைப்
போன்ற நிறத்தையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவராகியும்,--
அன்று இரந்து அளந்த தரணியன் அயன் இறைஞ்ச அயிலார் -

அக்காலத்து யாசுதது அளக்கப்பட்ட பூமியையுடைய விஷ்ணு
மூர்த்தியும் பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற வேலாயுதத்தை யுடைய
வராகியும்,—நல் தனிச் சிலையாம் தரணிபன ஐ அனகன் ஆனை
அந்தரி தந்திமி கந்தர் - நல்ல ஒப்பிலலாத வில்லாகிய மலையை
யுடையவரும் அழகினையுடைய மலரகிதருமாநய பரமசிவனைச்
சோந்த உமாதேவி பெற்றருளிப் கரகசுவாமியாகியிருக்கின்ற
முருகக்கடவுளே - அணி அல் - (நமக்குப்)பெருமை பொருந்திய
அரண்பிருக்கின்றார்;—நெஞ்சே நையல் - மனமே; நீ வருந்தா
தே;—அலாத் தாள்கள் தரிதது இறைஞ்சு-அவருடைய செந்தா
மரைமலர்போலுந் திருவடிகளைத் தாங்கி வணங்கு. எ-து. அல்
லென்பது மதிலுக்குப் பெயராமாறு “இரவுமிருளு மிருப்பின்
பெயரு—மெயிலுமிரவியுமல்லென லாகும்” என்னும பிங்கலந
தைச் சூத்திரத்தாலுணர்க.

(கசு)

தரிக்கனந்தவகலைநீர்சடைக்கைக்கனநசங்கரனந
தரிக்கனந்தவகலைநீதிகள்சாற்றந்நநநநநந
தரிக்கனந்தவகலைநீர்ச்செய்க்கணஞ்செந்திலார்தளயா
தரிக்கனந்தவகலைநீத்திழந்தேவகரச்சங்கவகளே.

இ - ள். தரிக்க ந்நது அம கலைநீர் சடைக கைக்கனல் சங்
கரன் - தன்னைச் சூடக்கொண்ட மாத்நிரத்தில் ஆக்கம்பெற்ற
அழகிய சந்திரகலையையுடைய நீண்ட சடையையும் கையிலே
பொருந்திய அக்கிளியையுமுடைய சங்கரரும்—அந்தரிக்கு அன
ந்தம் கலை நீதிகள் சாறறு அரன் - உமாதேவிகு முடிவில்லாத
சாத்திரமார்க்கங்களை உபதேசித்த சங்கர கர்த்தாவுமாகிய பர
மசிவன்—தந்த நந கந்தா - பெற்ற நன்மையையுடைய கந்தசு
வாமியாகியும்,—இக்கு அனம் தங்கு அலைநீர்ச் செயக்கண் ஆம்
செந்திலார் - கரும்புகளானவை அன்னங்கள் இருக்கின்ற அலை
யையுடைய ஜலம் பொருந்திய வயல்களிலே உண்டாகப்பெற்ற
திருச்செந்தூரையுடையவராகியு மிருக்கின்ற முருகக்கடவுளு
டைய—தனை ஆதரிக்க - மாலையை விரும்பினமாத்நிரத்தில்,—

நந்தம் சிலை ந்ததுக் கரச்சுவகவகள இழந்தேம் - நம்முடைய
வஸ்திரத்தை ந்துக் கையெழுந்த சங்கவளையல்களை இழந்த
னம். எ - று. [முருக்கடவுள் பவனிவருதல் கண்டு மால்
கொண்டி வஸ்திரமும் வளையலும் சிழந்துகின்ற மகளிர் சொல்
லியது.] (௧௭)

சுவகரியக்க நிகர்த்த ன்ருதைதகையதென்னச்
சுவகரியக்கரிதைஞ்செழிற்செந்திற்சடானனகஞ்
சுவகரியக்க திர்தானைச்சுன்றசரணத்தினுற
சுவகரியக்கதைதேயெழ்செநியந்தகற்செனந்தே.

இ - ள். சுவகரி அக்கம் நிகர்த்த நின் தாணை தகையது
என்ன - உமாதேவியுடைய கண்ணைப்போன்ற உம்முடைய
பிதாவாய்ப் பரமசிவனது செய்கைப்போல, —சங்கு அரியக்
கர் இறைஞ்சு எழிற செந்திர சடானை - சுவகையுடைய விஷ்ணு
மூர்த்தியும் இயக்கர்களும் வணங்குகின்ற அழகையுடைய திருச்
செந்தூரில் வாழும் ஆழ்திருமுகங்களை யுடையவரே, —கஞ்சம்
கரியக் கதிர் இசையின்ற சரணத்தினால் சுவகரி - தாமரைமல
ரும் கருகும்படியாக ஒளி பொருந்துகின்ற உம்முடைய பாதத்
தினுற் கொன்றருளும் — அககணததே ஏற செநி அந்தகற்சென
ந்து - அந்தக்கணததே என்னைச் சேரும் இயமனைக் கோபித்து.
எ - று. இயமனைக் கோபித்துக் கொன்றருளுமெனக் கூட்டிக்.()

தகரனலங்கநிறை நிறத்தானசெந்திற்றந்தைசுவகேயந்
தகரனலங்கனளிளுதனத்தினன்றமுளகந
தகரனலங்கடாநின்றசத்தியன்றொளினந
தகரனலங்கனன்றொலெச்சீறிடததக்கரனறே.

இ - ள். தகரன் - மேடவாகனதையுடையவராகியும்; —
நல் அங்கம் நிறை நிறத்தான - நன்மையாகிய திருமேனியிலே
நிறைந்த வண்ணத்தை யுடையவராகியும், —செந்தில் தந்தை—
திருச்செந்தூரில் வாழும் பிதாவாகியும், —சங்கு ஏய்ந்த கரன்

அலங்கல் நளிஞதனத்தினன் தாழ் - சந்ரு பொருந்திய கையை
யுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும் மாலையையணிந்த தாமரை யாசன
த்தினையுடைய பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற—அளகம் தகரநல
ங்கள் தர நின்ற சத்தியன் - அளகமானது மயிர்ச்சாந்தாலா
கிய இன்பத்தைத் தரும்படி நின்ற கிரியாசத்தியாகிய தெய்வ
யானையுடையவராஃயு மிருக்கின்ற கந்தசுவாமியினுடைய—
தாளெனின் - பாதமென்பேனாயின்,—அந்தகர் அனலம் கனன்
ருலெனச் சீறிடத் தககரன்று - யமனார் வடவாமுகாக்கினி சுவா
லித்தாழ் போலக் கோபிததற்குத் தககவரல்லா. எ - மு. (கக)

தக்கனகத்தினடறணித்தானயன்றன்கதிசுந
தக்கனகத்திகிரிக்கரனாக்கவகடந்தளிககத
தக்கனகத்தியனையாளியென்னெஞ்சதாஞ்சலசுந
தக்கனகத்தினகரன்றன்செந்திலைச்சந்திக்கினே.

இ - ள். தக்கன் அகத்தின் அடல் தணித்தான் (கதி) - தக்
கனுடைய அகவகாரத்தினது வலிமையை அடக்கிய உருத்திர
மூர்த்தியுடைய பதத்தையும்—அயன்றன் கதி - பிரமனுடைய
பதத்தையும்—சந்தக் கனகத் திகிரிக்கரன் அக்கவகள்-அழகினே
யுடைய பொன்மயமாடிய சக்கரத்தைத்தரித்த கையையுடைய
விஷ்ணுவினது செல்வத்தையும்—தந்து அளிக்கத் தக்கன் -
தந்து காக்கத்தக்கவர்—அகத்தியனை ஆளி - அகஸ்திய மகா
முனிவரை ஆண்டருளினவரும்—என் நெஞ்சதாம் சலசம் தக்
கன் நகு அத தினகரன் - எனனியமாஃய தாமரைமலருக்கு
அன்பராக விளங்குகின்ற அந்த ஞானஞாரியருமாகிய முருகக்
கடவுளானவர்,—தன் செந்திலைச் சந்திக்கின-தம்முடைய திருச்
செந்தூரைச் சந்திக்கல். எ - மு. முருகக்கடவுளானவர் தம்
முடைய திருச்செந்தூரைச்சந்திக்கில் உருத்திரமூர்த்தியினுடைய
பதத்தையும் பிரமனுடைய பதத்தையும் விஷ்ணுவினுடைய
செல்வத்தையும் தந்து காக்கத்தக்கவரெனக் கூட்டுக. (உ௦)

சந்தத்தனத்திகடந்திறத்தாசைதலத்தினிச்சை
சந்தத்தனத்தினசைதீரடியன்றனதிவற்சேர்
சந்தத்தனத்தியதளான்றனயதடக்கயல்கஞ்
சந்தத்தனத்தினிநகிழிழிசெந்திறநகினற்கே.

இ - ள். சந்தத் தனத்திகள் தம் திறத்து ஆசை - சந்தனத் தையணிந்த தனத்தையுடைய பெண்களது காரணத்தாலாகிய ஆசையையும்—தலத்தின் இச்சை - மண்ணில் வைக்கப்படும் ஆசையையும்—சந்தத் தனத்தின் நசை தீர் - அழகையுடைய பொன்னிலேயும் ஆசையையும் தீர்த்தருளும்—அடியன்றனது இல் இல் சந்த சேர் அத்தன் அத்தி அதளான் தனய - தமதடியாராகிய சந்தரமூர்த்திராயனுருடைய மனைவியாகிய பரவையினது வீட்டிலே தூதாகச் சென்ற பிதாவும் யானையினது தோலையுடையவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரரே,—தடக்கயல்கஞ்சம் ததத நத்தின் இனம் கீழ் இழி செந்தில் தங்கினற்கு - பெரிய கயனமச்சவகள் தாமரைமலரிலே பாய (அதின்மேற்றயின்ற) சங்குக கூட்டங்கள் கீழே யிறங்கப்பெற்ற உம்முடைய திருச்செந்தூரிலே வந்து வசித்த எனக்கு. எ - று. பரமசிவனுடைய குமாரரே எனக்குப் பெண்களது காரணத்தாலாகிய ஆசையையும் மண்ணில் வைக்கப்படுமாசையையும் பொன்னிலேயு மாசையையும் தீர்த்தருளுமெனக் கூட்டுக. (உக)

தவகச்சினகரநேராக்கலந்திச்சகநிறைந்தார்
தவகச்சினகரநேயர்தனயன்றனக்கினிதாந்
தவகச்சினகரநீள்செந்திநூட்டிறனகரிதந்
தவகச்சினகரநகனனென்னங்கடையலர்க்கே.

இ - ள். தங்கு அச்சின் அகரம் நேராக் கலந்து இச்சகம் நிறைந்தார் - பொருந்திய உயிரெழுத்துக்களுக்குள்ளே அகரமாகிய அக்கரத்தைப்போன்று உயிர்கள்தோலும் பொருந்தி இவ்வுலகத்திலே வியாபித்தவரும்—தம் கச்சி நகரம் நேயர் - தம்முடைய காஞ்சீபுரத்தில் விருப்பத்தை யுடையவருமாகிய பர

மசிவனுடைய—தனயன்றனக்கு இனிதாம் - குமாரராகிய முருகக்கடவுளுக்கு இனியதாகிய—தமக சினகரம் நீள் செந்தில் நாட்டில் - பொன்னுலாய கோயிலானது உயர்ந்திருக்கப் பொற்ற திருச்செந்தூரைத் தன்னிடத்துடைய நாட்டின்கண்ணே—கரி தந்தத் தனம் கச்சில் நகர நற்கணன் என் நமகள் னையலர்க்கு - யானைக்கோட்டைப் போலும் தனங்கள் கச்சுள்ளே நின்றும் பிதுங்குதற்கு நல்ல கனம் யாது காரணத்தாலுண்டாயது எங்களுடைய பெண்ணுக்கு? எ - று. பாங்கியே நீ சொல்லென்பது எஞ்சி நின்றது. [செவிலி தலைவியினது முகை யிறுமாப்பைக் கண்டையறமும்ப் பாங்கியை வினாவல்.] (உஉ)

அலரினனந்தலையாழிகண்டாங்குச்சிகியினிடை
யலரினனந்தநிகரயிலான்செந்திலாயிழையை
யலரினனந்தநினைநிலநதேர்ந்ததற்கன்றயலா
ரலரினனந்தஞ்சொலற்கிடனொஞ்சுமிகின்றதே.

இ - ள். ஆழி நனந்தலை அலரி கண்டாங்கு - சமுத்திரத்தினது நடுவிலே சூரியன் தோன்றிறாபோல—சிகியினிடை அலர் இனன் - மயில்வாகனத்திலே விளங்குகின்ற தலைவரும்,—அந்தம் நிகர் அயிலான்—அழகிய ஒளிபொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடையவருமாகிய முருகக்கடவுளது—செந்தில் ஆயிழை - திருச்செந்தூரிலிருக்கும் பெண்ணுக்கு—ஐயலர் இனல் நந்தநினை நிலம் தேர்ந்ததற்கு - ஐந்து புஷ்பபாணங்களாலாகிய துன்பங்கெடும்படி உன்னை இந்நாட்டின்கண்ணே தேடியதற்கு—அன்று அயலார் அலரின் அனந்தம் சொலற்கு இடனொஞ்சு அழிகின்றது - அந்நாளிலே அயலவர்கள் பழிமொழியாக அளவில்லாத வார்த்தைகளைப்பேசுதலுக்கு இடமாக மனம் வருந்துகின்றது. எ - று. [அலரறிவுறுத்தல்.] (உஉ)

தேயத்தியங்கியலகிறலங்கனிற்சென்றடிசு
டேயத்தியங்கியலையறிடங்கதிசேர்தலறைந்

தேயத்தியங்கினந்திலந்தானெறிசெந்திலடைந்

தேயத்தியங்கிதரித்தான்றையற்றெரிசிக்கினே.

இ - ள். தேயத்து இயங்கி அலகில் தலங்களில் சென்று அடிகள் தேய தியங்கி அலைபல்-தேசங்கள்தோறஞ் சஞ்சரித்து அளவில்லாத கேஷத்திரங்களிலே போய்க் கால்கள் தேயும்படி தியங்கி அலைபாதே, —க்தி சேர்தல் திடம் - மோக்ஷத்தை அடைதல் நிச்சயம்:—அறைந்து அத்தி அறகு இனம் நித்திலம் எறி செந்தில் அடைந்து - ஆரவாரித்துச் சமுத்திரமானது அவ்விடத்திற் கூட்டமாகிய முத்துக்களைக் கரையிலெறியப்பெற்ற திருச்செந்துரைச் சேர்ந்து, —ஏய் அத்தி அங்கி தரித்தான் தனயன் தெரிசிக்கின் - அவ்விடத்திலிருக்கின்ற எலும்பையும் அக்கினியையும் தரித்த பரமசிவனுடைய குமாரராகிய முருகக்கடவுளைத் தரிசிக்கில். எ - று. முருகக்கடவுளைத் தரிசிக்கில் மோக்ஷத்தையடைதல் நிச்சயமெனக் கூட்டுக. மூன்றாமடியின் முதலிலிருக்கும் ஏகாரம் அசைநிலை. (உச)

சிக்கததனங்கடிறக்கின்றகன்னியர்சிற்தைகனே

சிக்கததனங்கள்ளித்தழிந்தேறகெழிற்செந்திறரி

சிக்கததனங்கழலையேத்தநல்கினன்சீர்நிறைகா

சிக்கததனங்களிலேசன்றந்ததிறக்கந்தனே.

இ - ள். சிக்கத தனங்கள் திறக்கின்ற கன்னியர் சிற்தைகள் நேடுக்க-சுண்டவர்கள் தங்களிடத்தில் அகப்படும்படி முலைகளைத் திறவாசின்ற பெண்களுடைய மனம் விரும்பும்பொருட்டு—தனங்கள் அளித்து அழிந்தேற்கு - திரவியங்களை அவர்களுக்காகக் கொடுத்துக் கெட்டவனாகிய எனக்கு—எழில் செந்தில் தரிசிக்க - அழகையுடைய திருச்செந்துரைத் தரிசிப்பதற்கும்,—தன் அம் கழலை ஏத்த - நம்முடைய அழகிய பாதத்தைத் துதிப்பதற்கும்,—நல்கினன் - அருள்செய்தார்—சீர் நிறை காசிக் கத்தன் நங்கள் அகிலேசன் தந்த திறல்கந்தன் - சிறப்புப்பொருந்திய காசியில் வீற்றிருக்கும் கருத்தாவாகிய எங்கள் விசுவநாத

சுவாமிபெற்ற வலிமையையுடைய கந்தசுவாமியானவர். எ - று. கந்தசுவாமியானவர் எனக்குத் திருச்செந்தூரைத் தரிசிப்பதற்கும் தம்முடைய பாதத்தைத் துதிப்பதற்கும் அருள்செய்தாரெனக் கூட்டுக. (௨௫)

கந்தரங்கானந்தனிறசென்றடங்கிலென்காசிக்கநே
கந்தரங்கானந்தநண்ணிலென்கன்னியர்கட்டளக
கந்தரங்கானந்தநின்றொழிற்செந்திற்கண்டுகைஞ்சிக
கந்தரங்கானந்தநல்கச்சனங்கடநதிலரே.

இ - ள். கந்தரம் கானந்தனில் சென்று அடங்கில் என் - முழையிலும் காட்டிலும் போய்ப் புலனொடுவக இருந்ததொற் பயன் யாது?—காசிக்கு அநேகந்தரம் காலநந்த நண்ணில் என - காசிக்கு அநேகமுறை கால்கள் வருநதும்படி போனதினற் பயன் யாது?—கன்னியர் கந்தரம் கட்டி அளகம் கான நந்த நின்ற ஆடு எழில்செந்தில் கண்டு இறைஞ்சி - பெண்கள மேகம் போலும் நிறத்தையுடைய கட்டப்பட்ட அளகத்திலே வாசம் மிக நின்ற நடக்கின்ற அழகையுடைய திருச்செந்தூரைத் தரிசித்து வணங்கி, —கந்தர் அங்கு ஆனந்தம் நல்க - முருகக்கடவுள் அவ்விடத்திற் சிவானந்தத்தை அருள்—சனனம் கடந்திலர் - அதனாலே தங்கள் பிறவியை நீங்காதவாகள. எ - று. சிவானந்தம் போற் கர்மயோகங்கள் பயன் படாவென்பது கருத்து. (௨௬)

கடனந்தினைத்ததளாயெனையேன்காக்கலிற்கே
கடனந்திராணித்தாயெனநாரணனகண்டுகைஞ்செந்
கடனந்திராதன்றையனற்செந்திலிற்காரிகையே
கடனந்திராயகங்காதலர்தேறிகலிக்கின்றதே.

இ - ள். கடம் நந்து இல் நாகத்து அதன் ஆடையாய் - மதங் கெடுத்தில்லாத யானையினது தோலாகிய வஸ்திரத்தையுடையவரே—எனக் காக்கல் நிற்கே கடன் - அடியேனே இரட்சித்தல் உமக்கே கடனாம்—அந்தி நாண் நிறத்தாய் என - செக்கர்.

மேகம் நாணத்தக்க செந்நிறத்தையுடையவரே என்று—நாரணன் கண்டு இறைஞ்சு எங்கள் தம் நந்தி நாதன் தனயன் - விஷ்ணுமூர்த்தி தரிசித்து வணங்குகின்ற எங்களுடைய நந்தியென்னும் பெயரைப்பொருந்திய பரமசிவனுடைய சூமாரராகிய முருகக்கடவுளது—நற்செந்திலில் காரிகையே - நன்மையாகிய திருச்செந்தூரிலிருக்கும்பெண்ணே,—கடல் நந்தின் நாயகன் காதலர் தேரில் கலிக்கின்றது - சமுத்திரத்திலே தோன்றிய சமருகளுடைய நாயகமாகிய வலம்புரி உண்ணுடைய தலைவரினதுதேரிலே சத்திக்கின்றது. எ - று. [பாங்கு வலம்புரிகேட்டுத் தலைவனது வரவறிவுறுத்தல். (உஎ)

கணக்காகநாய்கடவுள் காயநிலையெனக்கண்ணியென்ன
கணக்காகநாணலைந்தய்த்தேனெழிற்செந்திறநந்தநெற்றிக்
கணக்காகஞர்தந்தநின்றனையேயினிக்காதலினுற்
கணக்காகஞரிகர்த்தேயழியங்கத்தின் காதலறமே.

இ - ள். கணக் காகம் நாய்கள் தின காயம் நிலை எனக் கண்ணி - கூட்டமாகிய காகங்களும் நாயகளும் உண்டன்ற சரீரத்தை நித்தியமென்று நினைத்து,—எனன கணகரு ஆக நான் அலைந்து எய்ததேன் - எனன தாற்பரியத்தின்பொருட்டு யான் அலைந்து இளைத்தேன்?—எழிற செந்தில் கந்த - அழகையுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருந்து கருதசுவாமி,—நெற்றிக்கண் அக்கு ஆகஞர் தந்த நின்றனையே - நெற்றிக்கண்ணையும் எலும்பு மணியைத் தரித்த திருமேனியையுமுடைய பரமசிவன் பெற்ற உம்மையே—இனிக் காதலினுல கணக் கா - இனி விருப்பத்தினாலே தியானிக்கும்பொருட்டு (இடையூறுவராமற்) காததருளும்—களுரிகர்த்தது அழி அங்கத்தின காதல் அற்று—சொப்பனத்தைப் போன்று அழிகின்ற சரீரத்தில் வைத்த விருப்பம் நீங்கி. எ - று. கண்ண எனறது கண என இடைக்குறைந்து நின்றது. சரீரத்தில் வைத்த விருப்பம் நீங்கி உம்மையே தியானிக்கும்பொருட்டுக் காததருளமெனக் கூட்டுக. (உஅ)

காதலையாலின் றனக்காக்கினனிவின்காயந்தந்தே
காதலையாலின் றனக்காரணனடிக்கஞ்சங்கணி
காதலையாலின் றகங்கரைந்தேத்தரன்கண்ணியராக்
காதலையாலின் றசங்கரன்சேய்செந்திற்காங்கெயனே.

இ - ள். காதலையான் நின்றனக்கு ஆக்கினன் - விருப்பத்தை நான் உம்மேல் வைத்தேன்;—இனிக் காயம் தந்து காதல்-இனிச் சரீரத்தைப் படைத்துக் கொல்லாதொழியும்.—ஐயான் - குக்குமருபியும்—இன் தனம் காரணன்—இனிமையாகிய அருட்செல்வத்துக்குக் காரணரும்—அடிக் கஞ்சங்கள் நீங்காது அலையான் நின்று அகம் கரைந்து ஏத்து அரன் - தம்முடைய பாதமாகிய தாமரைமலர்களை நீங்காமல் திருப்பாறகடலிலே நித்திரையெய்யும் விஷ்ணுமூர்த்தி முன்னின்று மனம் உருகித் துதிக் கப்பெற்ற சங்கராகாததாவும்—கண்ணி அராக் காது அலையா நின்ற சங்கரன் சேய - மாலையாகச் சர்ப்பம் காதுகளிலே அசைகின்ற சுகஞ்செயபவருமாகிய பரமசிவனுடைய சூமாரரே,—செந்தில் காங்கெயனே - திருச்செந்தூரிலிருக்கின்ற கங்காபுத்திரரே. ஏ - டு. சன்னமரண துக்கங்களை நீக்கி நித்திய பேரின்பமயமாகிய மோக்ஷத்தைத் தந்தருளும் என்பது கருத்து. (உக)

காயங்கலையநலியந்தகனண்காலஞ்செய்ய
காயங்கலையதளானிலநீரழல்காறறெழிலா
காயங்கலையனலரிசித்தாயினன்காசலமு
காயங்கலையதிருஞ்செந்திலையென்ககனறெனஞ்சே.

இ - ள். காயம் கலைய நலி அந்தகன் அணை காலம் - சரீரம் நீங்கும்படி. வருததுகின்ற இபமன்வருங்காலத்திலே—செய்ய காயம் கலை அதளான் - (சாக்கியநாயனாரெறிந்த) செங்கல்லாகிய சிவந்த தழும்பையும் கலைமானினது தோலையு முடைய வராகியம்—நிலம் நீர் அழல் காறறு எழில் ஆகாயம் கலையன் அலரி சித்து ஆயினன் - பிருதிவியும் அப்புவும் தேயுவும் வாயுவும் அழகையுடைய ஆகாசமும் சந்திரனும் சூரியனும் ஆன்மா

வும் ஆனவராகியுமிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய—காதல் அழகு ஆம் - குமாரராகிய முருகக்கடவுளினது திருவுருவத்தைத் தியானி;—அங்கு அலை அதிரும் செந்திலாய் என்க - அவ்விடத்தே சமுத்திரம் ஒலிக்கின்ற திருச்செந்தூரை யுடையவரே என்று சொல்லு;—கன்றல் நெஞ்சே - வருந்தாதொழி என்மனமே. எ - று. என்மனமே இயமன் வருங்காலத்திலே வருந்தாதொழி முருகக்கடவுளினது திருவுருவத்தைத் தியானி திருச்செந்தூரையுடையவரே என்று சொல்லு எனக்கூட்டிக். சரீராதியத்திலே மனமானது எப்பொருளிலே சிந்தனை வைத்ததோ அப்பொருளே கைகூடும் என்பது சாத்திரசித்தம் ஆதலால், இப்படிச்சொன்னார். எக்காலத்திலும் இடைவிடாமல் வைத்த சிந்தனை எதுவோ அதுவே சரீராதியத்திலும் வருவது ஆகையால், முருகக்கடவுளைத் தியானித்தலை எக்காலத்திலும் இடைவிடாது செய்தாலொழியச் சரீராதியத்திலே செய்தல் கூடாது எனவும், அதனால் எப்பொழுதும் தியானிக்கவேண்டிம எனவும் அறிந்து கொள்க.

(ந-உ)

திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதிபுரை

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சீற்றம்பலம்.

உ
கணபதிதுணை.

கல்வனையந்தாதி.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

சின்னத்தம்பிப்புலவர்

அருளிச்செய்தது.

இ ல் து

மேற்படிபூர்

வித்துவசிரோமணி

ஸ்ரீமத

ஈ. பெர்னன்டம்பலபிஸ்வராயவர்கள்

மாணக்கா

சி. தம்பையராபிள்ளையால்

சென்னப்பட்டணம்:

ஆறுமுகவிவீரசாயந்திரசரஸையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஜயவாசு கார்த்திகைமீனம். பி. லி. சங்

இதன்விலை அரை - ரூபாய்

நள் காசலனே.

1934

ஆக்கியோன்பெயர்.

செம்பொற் சுவட்டினிற் பாரதந் தீட்டிய கோட்டினன்சீர்க்
கம்பக் கரிமுகன் கல்வளை வாழங் கணபதிக்கு
நம்பற் கினியமுற் சங்கத்து நூலென கல்லைச்சின்னத்
தம்பிப் புலவனல் லந்தாந் மாலையைச் சாற்றினனே.

உ
கணபதி துணை.

கல்வனையந்தாதி.

காப்பு.

தார்கொண்ட பூமல்லி கைச்சேக்கை யிற்றும்பி சாலப்பம்புஞ்
சீர்கொண்ட கல்வனை யந்தாதி பாடத் திரைக்கடல்குழ்
பார்கொண்ட பல்லுயிர்க் கானந்த மும்மதம் பாயுங்கும்பக்
கார்கொண்ட கம்பக் களியாண முன்னின்று காப்பதுவே. (க)

ஒன்றா யிருசுடர் முத்தொழி னான்மறை யோதுமைந்தாய்
நன்றாய வாறங்கம யாவுக்குங் காரண நாதனுமாய்
நின்றாய்நின் கல்வனை யந்தாதி பாடவென் னெஞ்சகத்துப்
பொன்றா வருள்புரி வாயாண மாமுகப் புங்கவனே. (உ)

நூல்.

கற்பக நாடர் பதின்சதக் கண்ணெனண் கண்ணன்றொழுங்,
கற்பக வஞ்சி யிடக்கண்ணன றந்தமுக் கண்ணனன்றிற்
கற்புகுவேலெறி வேடுணை வன்கல் வளைப்பதிவாழ்
கற்பக நன்னிழல் சேர்ந்தார் கருக்கரை கண்டவரே. (க)

கண்டலம் போதைப் புளினமென் றோர்ந்துகங் கம்பதுங்கிக்
கண்டல மாந்து சிறகாற்றுங் கல்வனைக் கற்பகரிண்
கண்டல மூன்று மெனையாள்பொற் பாதமுக் கர்ணவிண்ணு
கண்டலன் போற்கண் படைத்திலன் வாசக் கமலத்தனே. (உ)

கவானரம் பையஞ் சுரும்பு விரும்பு கருங்குழற்போ
கவானரம் பைக்குலம் போற்றிட வாழ்தல்கண் ணேனிணிச்சங்
கவானரம் பைங்க் தலிக்கனி சிந்திடுங் கல்வனைப்புங்
கவானரம் பைத்திகழ் யாழ்க்கூற் றுமையருள் காதலனே. (உ)

அருளத் தனந்து சிலைகதை வாள்சட ராழிகொள்ளை
யருளத் தனந்தந் தெரியா வகைகிறீரு மைம்முகனீன்
றருளத் தனந்த வனஞ்சூழல் கல்வனை யண்ணலடி
யருளத் தனந்தரம் வாழ்வானென் றுல்வினை யஞ்சிடுமே. (ச)

அஞ்சத் திரத்தன் முழுவென வேகொதித் தார்த்துரப்பி
யஞ்சத் திரத்தந் தகனவரும் போதுன் னபயநடை
யஞ்சத் திரத்த வடிவா ணயனத் தமலைபெற்ற
வஞ்சத் திரத்தன் றுணைவாதென் கல்வனை யானந்தனே. (ரு)

தனந்தனந் தந்தி மருப்பன்ன மாதர் தரைவிரும்பு
தனந்தனந் தந்திகழ் தண்டுறை தோறுமென் சஞ்சரிகந்
தனந்தனந் தந்திமி யென்கல் வளையன்சங் கக்குழைக்கா
தனந்தனந் தந்தமொன் றுனென்று நெஞ்சந் தனி லுன்னமே. (சு)

சந்தன மின்னுபொற் கச்சணி பாரத் தனதடம்ப
சந்தன மின்னிடெப் புவஞ்சிக் கொம்பன தையலுட்க
சந்தன மின்னலுற் றுள்கல் வளையன் றனதிடம்போஞ்
சந்தன மின்னம் வரக்கண் டிலோமென்ன தாமதமே. (எ)

தாமதிக் காந்தச் சிலைபோன் மனத்தினைத் தந்தசைகா
தாமதிக் காந்தகை மென்மொழிப் பூயின் றலை... வே
தாமதிக் காந்தர மாகிநின் றேன்மைந்த தண்ணிதழித்
தாமதிக் காந்தம் புகழ்கல் வளையநின் றுட்கஞ்சமே. (அ)

கஞ்சக் கரந்தனின் மூவிலை வேல்கும்பங் கார்முகஞ்சங்
கஞ்சக் கரங்கதை மாதாள் மேந்தி கவின்களம்பூ
கஞ்சக் கரம்பயில் வேல்வல வைக்கொரு கார்தன்பொன்னு
கஞ்சக் கரப்புவி கும்பிடுங் கல்வனைக் கைவரையே. (க)

வரையாரம் பாலன்ன தோணகை வாணி வலவை...
வரையாரம் பார்சடை யார்கல் வளையெற்ப வண்ணமுத்தேன்
வரையாரம் பானிதப் பூட்கொங்கை மீது வயங்குதொய்யில்
வரையாரம் பால விழியா ளிடையின் வறுமைகண்டே. (க௦)

மைக்கண்ட னேறிய தேரச் சறுக்கும் வரதன்வெந்தி
மைக்கண்ட நம்மையொட் டாணவங் கரத்தண்ணல் வாழியிடம்
ஷைக்கண்டவள நனையார் குடையு மடுவினின்மா
மைக்கண்ட னீழலிற் சங்கீனார் தென்கல் வளைப்பதியே. (கக)

கல்வளை யாத விரும்புநெஞ் சேகைய ரோடுறவா
கல்வளை யார்களை வாயரச் காம்பல்செங் காவியின்பக்
கல்வளை யார நிஸாவீச விள்ளுங் கழனிசுற்றுங்
கல்வளை யானங் குசபாச மேந்துங் கரன்புகழே. (கஉ)

கரும்பினை யத்தனைப் பூவே ழிடந்தசெங் கண்விடைப்பா
கரும்பினை யத்துவக் கீர்த்துடல் போர்த்த கடவுண்மொழிக்
கரும்பினை யத்தன்கை மாங்கனி வாங்கிய கல்வளைமா
கரும்பினை யத்தனை யான்மற வேன்புன் கவிதைகொண்டே. (கங)

கவிநாய கன்றிடு வாய்க்கிரைப் பண்டங் கறையிரத்தக்
கவினாய கன்மக் குடம்பையை வீக்கியென் கண்டபயன்
கவிநாய கன்றொழும் ராமன் கொலைப்பவங் காய்ந்திடு துங்
கவிநாய கதிருக் கல்வளை வாழுங் கணபதியே. (கச)

கணத்தலை வன்குழ விப்பிறைக் கோட்டன் கதிர்மணிப்பைக்
கணத்தலை வன்னச் சராக்கச் சரையன் களமரில்லங்
கணத்தலை வண்ண வளையுருங் கல்வளை காணிலரைக்
கணத்தலை வற்பகை முன்பளி மானுங் கருதிடின். (கரு)

கரியான னத்தன் றொழுபதம் வேண்டிற்கண் ணர்பவஞ்சங்
கரியான னத்த மவர்க்கிழைப் பான்கடற் காசினிக்கோர்
கரியான னத்தம் புரிகோட்டுக் கல்வளைக் கன்னமத
கரியான னத்தன் புகழ்பாடி யுள்ளங் கசிந்திடுமே. (கசு)

சிந்தா மணிதென்ற லன்றி னிலாப்பகை செய்யவணி
சிந்தா மணிமுலை வாழின னேழு செகமளந்த
சிந்தா மணிதுள் வன்றேடு கல்வளைச் செய்யுவருட்
சிந்தா மணிவரக் காணென் பயோதரச் செல்லினமே. (கஊ)

தரங்க வளக்க ரொலிவே யிசைநனி தாக்கத்துப்ப
தரங்க வளக்கரிக் கொங்கைக் குதவிலன் றுரைநிமர்
தரங்க வலைப்பட வென்னை விடாமத தந்திசொல்லர்
தரங்க வளக்கல் வளைப்பதி மேவிய தற்பரனே. (௧௮)

பரசங்க முத்தமிழ் கல்லா வெனையனைப் பாவிதிகம்
பரசங் கரவென்று மெய்நொந்து பெற்ற பலனன்றிதா
பரசங் கமவுயி ருக்குயி ராய பாஞ்சுடரே
பரசங்க மாறத் தணர்போற்றுங் கல்வனைப் பண்ணவனே. (௧௯)

அவலம் புரிமுக் குறும்பைந் புத மடக்கிமென்று
யவலம் புரிமலர் தூய்த்தொழு த்த வருண்மெய்யர்மெய்
யவலம் புரிமருப் புத்தக ருரு மறுமுகன்முன்
னவலம் புரிவயற் கல்வனை யாலயத தாதிக்கனே. (௨௦)

திக்குடை யானடி யைப்போற்றிப் பூவலஞ்சென்று செஞ்சோ
திக்குடை நீழலின மேவந்த ணீர்செப்பு லீரெனறன்பத்
திக்குடை யான்கல் ளையான் சிலம்பினிற் றேன்பண்ணையோ
திக்குடை யோதிச்செங் காலியுங் காணியுஞ் சென்றதுவே. (௨௧)

வேதா ரணிய முறைவேயின் முத்தருள் வேழமுய்ய
வேதா ரணியம்பொ னுடேத்து கல்வனை வெற்பன்னமே
வேதா ரணிய மலைதிருக் கோயில விளங்கநின்பால்
வேதா ரணியந்த காரரம் பாவில் விதித்தனனே. (௨௨)

தனையா ய்தவிய தந்தையில் வாழ்க்கை தணந்தருட்சிந்
தனையா யுதகந் தனினின்று செய்யுந் தவத்திர்வெண்டந்
தனையா யுத்தி யகிலம் படைக்குஞ் சதுர்விதவே
தனையா யுதன்றொழுங் கல்வனை யானைச் சரண்புகுமே. (௨௩)

சரந்தண் டருமலர் வேண்மைத்துனன் செந்தமிழ்க் கலைபஞ்
சரந்தண் டலையிற் கினிதேருங் கல்வனை தங்கிடுஞ்
சரந்தண் ட பாணி யழகினைக் காணப்பொற் றுமரைவா
சரந்தண் டர் போல விமையாத பார்வையைத் தந்திலரே. (௨௪)

தந்தனந் தாமரை வெற்பிரு னேரிடை சாய்நடைபா
தந்தனந் தார்க்குமூல் யாமள கோமள சாமளப்பெண்
டநீதந் தாபிணை நெல்வினை கல்வனை தன்னிலொற்றைத்
தந்தந் தாவிளக் கேயெனப் போமிருட் சம்பந்தமே. (௨௫)

சம்பந்த மாலினத் தென்னவந் கீந்தவன் றுங்குமருட்
சம்பந்த மாமுனி பாமலை சூழி தருபொருண்மா.
சம்பந்த மாலம் புனைகுழுங் கல்வனைத் தந்திவெம்பா
சம்பந்த மாயையென் பானீக்கி வாழ்வுசம் பாதிப்பனே. (௨௬)

பாலை வனத்தத்தைக் கியாரளிப் பாரென்று பன்னினனாம்
பாலை வனத்தடங் கார்கண்டு வெட்கும் படிவந்தமின்
பாலை வனத்தகன் றுள்கல் வனைப்பர மானந்தன்றன்
பாலை வனத்தள வுமன் பிலாரிற் பதைபதைத்தே. (௨௭)

தைக்கும் பகழி யுடல்பாய் தறுகட் சயிலம்வந்த
தைக்கும் பகன தனத்தீர்கண் டெரென்றிற் சாற்றிடுமே
தைக்கும் பகனன்முன் னேனைப்பந் தாடித் தகர்த்துரஞ்சி
தைக்கும் பகவன்றென் கல்வனை வாசன் றடமலைக்கே. (௨௮)

மலைவல் லியம்பிரி யாத்திலலைக் காணுறை மாமதங்கி
மலைவல் லியம்பிள நீரின் பயோதரி வானிமைய
மலைவல் லியம்பிகை காண்முனை கல்வனை வாணன்பொங்க
மலைவல் லியம்பர வைவ்யானெய் யாமுன் வரவல்லையே. (௨௯)

வரம்பல வன்பருக் கீவா ரெனக்குமெய் வாழ்வுதரு
வரம்பல வன்கொன்றை மாலிகை யாத்தி வனைந்தகற்ற
வரம்பல வன்பெற்ற மாதங்க வானனர் மள்ளர்செய்யும்
வரம்பல வன்குண டலர்முடுங் கல்வனை வானவரே. (௩௦)

வானஞ் சலஞ்சலத் தீயொலி மண்மயங் காவுயிர்போ
வானஞ் சலஞ்சலம் வந்திடுங் காற்றயர் மாற்றவரு
வானஞ் சலஞ்ச லெனவுரைப் பான்கல் வனைப்பதிவாழ்
வானஞ்சலஞ்சலக் கைத்தல மாறன் மருமகனே. (௩௧)

மகரந் தவள மலர்ச்சோலைப் பொங்கரின் வாங்குளிரி
மகரந் தவழ்கல் வனையாகு வாகன வல்லவைவா
மகரந் தவள மருப்பாளை வேங்கை மடங்கலெண்கு
மகரந் தவளைபுள் ளானுலு நின்னை மறப்பரிதே. (௩௨)

அரவம் புலிங்க வனற்கண்ண வென்றி போற்றச்சிலம்
பரவம் புலிபணி கேட்பமன் றூடி யருண்மதலை
யரவம் புலியணி கோடரன் கல்வனை யண்ணல்கண்ணே
யரவம் புலிய குணத்தா ரெனினு மவர்முத்தரே. (௩௩)

தரப்பணி யாரம் பலபூண்டு தேர்முதற் றுனைதற்குழ்
தரப்பணி யாரைத் தடிந் துல காந்தலிற் சர்க்கரைச்சந்
தரப்பணி யாடி மமுதுசெய் வோன்கல் வளைத்தலத்தா
தரப்பணி யார்வத் தொடுஞ்செய்து வாழ்த நகவுடைத்தே. (௩௪)

தகரங் கமழ்குந் தளந்தர ளத்தள வின்னகையீர்
தகரங் கமலன் மணக்கோலஞ் செய்த றடாதிருபா
தகரங் கமலஞ் சிவந்தோன் மருகன் றவமற்றபா
தகரங் கண்மேவருங் கல்வனை யான்மலைச் சாரலிலே. (௩௫)

இலங்கை பிராவணன் கண்டதுண் டம்பட வெய்சரம்ப
யிலங்கை பிராமன் கடதாரை சிந்தி யிரண்டிருகோ
டிலங்கை பிராவதன் றுழ்கல் வனைய நெனின்முத்திவா
யிலங்கை பிராது கடைத்தா டிறப்பிப்ப னேரம்பனே. (௩௬)

அம்பலங் காசில் வயல்குழுங் கல்வனை னையங்கரனாட்
டம்பலங் காசியென் றாய்கேள்வர் பின்செ லவர்மதலா
யம்பலங் காசின் முலையாணின் கைதந்த வாசறப்பொன்
னம்பலங் காசிசென் றேவா தரவென் னருஞ்சொர்க்கமே. (௩௭)

கமண்டலம் பாற்கரன் போலாழி யேந்துங் கடவுளர்நா
கமண்டலம் பாதளங் கைகூப்பு தாளென்று காட்டுவையர்க்
கமண்டலம் பார்க்குமும் யானம் வளைக்குங் கழனிவிற்சங்
கமண்டலம் பாய முழங்கிடுங் கல்வனைக் காரணனே. (௩௮)

காரண வாத திரிசூல பூத கணேசவன்பா
காரண வாததென் கல்வனை நாத கடம்பணிவா
காரண வாத முதலைந் தினைவைத்துக் காத்தழிக்குங்
காரண வாத நடந்தை யுலாவுங் கலகத்திலே. (௩௯)

கலகத் தமரத் திரையின் றுயரைக் களைந்தருட்ச
கலகத் தமர கதக்கம்பி யாற்செய் கடுக்கைபுல்ல
கலகத் தமரளி வாழ்சோலைக் கல்வனைக் கற்பகவென்
கலகத் தமரவிந் தத்திருக் காலெந்தக் கால்வைப்பதே. (௪௦)

வையத் திருக்கை யறுப்பா னெகினம் வளைமணிக்கு
வையத் திருக்கை கயிலையில் வெண்மங்கு ணேர்கல்வனை
வையத் திருக்கைப் பரியாக்கி பிள்ளைக்கு மானனையார்
வையத் திருக்கை யயர்ந்தாளென் றோது மதுகரமே. (௪௧)

கரவடம் பத்தி யிலார்க்களிப் போயிருள் காய்ந்திடும்பாற்
கரவடம் பத்தி யொளிபாய் முலைச்சக கரிபெறுமைங்
கரவடம் பத்திரக் காறுஞ்சு மான்மரு காசந்தர்சே
கரவடம் பத்திரட் கல்வனை யூயெனைக் காத்தருளே. (௪௨)

அருந்துதிக் கையமில் கற்பீந்த மேனை யசலவரை
யருந்துதிக் கைக்கு மகளாய்ப் பிறந்திடு மன்னைவிட
முருந்துதிக் கைப்புனை கூறைப் பிணிகி யருள்கல்வனை
யருந்துதிக் கைக்குன்ற மேயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (௪௩)

அடைக்கலங் காவென்ற பேர்க்கினி யான்மட வன்னக்கண
மடைக்கலங் காரஞ் சினையென் றனைகல் வளைவரைவா
யடைக்கலங் காட்டிந் தனத்தீர் விரக மகலப்பொன்னி
லடைக்கலங் காக்கவென் றென்றோ குணதிசை யாவதுவே. (௪௪)

வனத்தானை யன்றொழு மம்மானை யம்புலி மாணணிசெவ்
வனத்தானை யன்ன வயற்கல் வளைப்பெரு மானைமறை
வனத்தானை யனக் கனைமலை மான்மரு மானையைம்பூ
வனத்தானை யன்புசெய் வார்முலைப் பாலை மறந்தவரே, (௪௫)

தவராக மாகன கச்சிலை கோலிபொற் றுள்பெறமைத்
தவராக மாக விடந்தவன் சாபந் தவிர்த்தவன்மா
தவராக மாகநற் காமுரல் கல்வளைத் தந்திரன்மா
தவராக மாகரன் கண்ணறு பூங்கொன்றைத் தாமத்தனே. (சக)

மத்தன் பராபரை சீராட்டு பிள்ளை மணிமந்தர
மத்தன் பராவிச் சிவந்திடு சேவடி வாய்ந்கபது
மத்தன் பராகவெண் ணீறணி கல்வளை வானவனு
மத்தன் பரான வரன்றோ கயிலையி வாழ்பவரே. (சௌ)

பவனம் புயர்தொண்டாக் கில்லாமை யாக்கும் பரன்கண்ணீர்
பவனம் புயங்க முடியேந்து மண்வின் படிவன்கருப்
பவனம் புயலளக் குங்கல வளைப்பதி மீதினுறை
பவனம் புயன்றொழும் பாதாம் புயனெம் பரதெய்வமே. (சௌ)

பரமானந் தக்கன் மழைமாரி காத்திடும் பைங்ணகாம்
பரமானந் தக்கந் தரவிந் திராணி பதயயனும்
பரமானந் தக்கல் வளையத்த னுத்தம பதாசித்தன்
பரமானந் தப்பிள்ளை யார்துணைச் சேவடிப் பங்கயமே. (சக)

பங்கைய மாலை யளிக்குழல் வாய்முலை பன்மொழிகோ
பங்கைய மாலை யணையாட் குதவரன் பாலன்றடப்
பங்கைய மாலை யலர்கல் வளைக்கண் பரிந்தொருக
பங்கைய மாலையந் தொட்டியற் றுரெப் படியுய்வரே. (ரு௦)

வருந்தும் பிறவி யலைவாரி நீந்த மதுவினைக்க
வருந்தும்பி வீழ்மலர்த் தாட்புணை தாகன்னல் வான்கதிர
வருந்தும் பிரகாசப் பொற்றேர் தடுக்கும் வளக்கல்வளை
வருந்தும்பி மாமுகத் தையாமெய் யாகுண்ட வண்டியனே. (ரு௧)

வண்ட மருங்குலை யான்மரு கன்கல் வளைச்சிலம்பூ
வண்ட மருங்குலை ஞானியு மாறு வருமதர்வாய்
வண்ட மருங்குலை விற்கொண்ட வேட்டுவர் மாவலிது
வண்ட மருங்கு லிளவஞ்சி பாலல்லின் வாரலையே. (ரு௨)

வாரிக் கடுக்கை தனையண்டர் சொல்ல வரவெனீகீர்
வாரிக் கடுக்கையி னுற்பர்வி யீர்கன் மனத்துவைத்தேன்
வாரிக்கடுக்கைமென் னுன்றுஞ்சு காமயி லாடக்கண்டி
வாரிக் கடுக்கைசெம் பொன் றூற்று கல்வனை வாசனையே. (ரு௩)

வாசவ னந்தர நாட்டோர் துதிக்கு மதக்கலுழி
வாசவ னந்தற்கு ஞானோப தேசம் வழங்குமெய்யா .
வாசவ னந்த வளவனை சேர்கல் வளைப்பதியின்
வாசவ நந்த ரவிபோலுன் றாடலை வைத்தருளே. (ரு௪)

அருக்கரைக் கன்ன றெடுங்கல் வனைய னறுகிதழி
யருக்கரைக் கன்னங்கை யைத்தந்தை யாயுடை யான்வினநே
யருக்கரைக் கன்னலிற் றீர்ப்பான் வரைமின்ன ராமணிப்பை
யருக்கரைக் கன்ன நடைக்கென்ற னுலி யகன்றதுவே. (ரு௫)

அகம்பத்தர் நெஞ்சமுங் கல்வனைக் கோட்டமு மானவன்றி
யகம்பத் தரைச்சங் கரித்தோன மருகன்றன டாழிவெள்ளி
யகம்பத் தரென்றளி யூதாத பூலிறைத் தன்புருகி
யகம்பத்தர் தாம்பெறும் பேறய னுலு மளப்பரிதே. (ரு௬)

அப்பா தகமல நீக்கிச் சிலம்பிசை யார்த்திடுங்கோ
லப்பா தகமலம் பூசித்து நேசிக்க வன்புதவா
யப்பா தகமலங் கார்வயற் கல்வனை யாதிபொன்றா
தப்பா தகமலந் தாங்குஞ் சடைக்கரு ணுகானே. (ரு௭)

கருவரம் பாயயி னோக்கியர் தூறுகற் றுக்கற்றுப்ப
கருவரம் பாயப் பட்டேலன்ன மேகல் வளைக்களிற்றைக்
கருவரம் பாய்ந்துகண் டோர்காட்டு தூபத்தின் கற்றையளக்
கருவரம் பாயதுண் டாலிக்கு மாலிக் கனமல்லவே. (ரு௮)

கனஞ்சஞ் சரித்திழம் வண்டலை தண்டலைக் கல்வனையே
கனஞ்சஞ் சலமுறு பாசா டவ்வெளி கண்டவனோங்
கனஞ்சஞ் சரிசொலும் வேற்கண் ணிடைக்குக் கருங்குழலுங்
கனஞ்சஞ் சரிகங் களேநீ ரிருக்கை கடனல்லவே. (ரு௯)

கடம்பிழிக் குங்கமஞ் சூன்மா ல்ளந்திங் கல்வனையான்
கடம்பிழிக் குங்கர் டத்தறு கட்சிறு கட்களிறு
கடம்பிழிக் குப்புய னீருட்டு வெற்பநங் காமர்வஞ்சி
கடம்பிழிக் குங்கண்கள் காதள வோடிக் கதித்தனவே. (சு0)

கதிரைக் கடவுள் குறமானே மேவச்செய் கங்கணநா
கதிரைக் கடலொலி போன்மள்ள ரார்த்துக் கனைந்தசெந்நெற்
கதிரைக் கடைச்சியர் போரேற்றுங் கல்வனை யாய்க்கணக்
கதிரைக் கடவயிற் றூர்ப்பாயென் றுல்வருங் கைவலமே. (சு1)

வரச்சந் திரனெனுஞ் செந்தழற் பந்தம் வழத்தூற்ற
வரச்சந் திரணத்தின் மாற்றுங் கடாசல மங்குலூலா
வரச்சந் திரதில கம்வளர் கல்வனை மானுயிர்க்
வரச்சந் திரவி னடந்தா னுணவென வந்ததுவே. (சு2)

வந்தனை யன்பர் மனத்தூண் டடைபடு மாதங்கங்க
வந்தனை யன்றுகொன் றேன்முக நாபிகண் வாய்கரஞ்சி
வந்தனை யன்பணி கல்வனை யான்வரை மன்னவனீ
வந்தனை யன்றெனின் மானுயி ரம்புலி மானுண்ணுமே. (சு3)

மான வலக்கண்ட வாவினப் பஞ்சினை மாய்க்கும்பவ
மான வலக்கண்டை மாவுரி யான்வன சப்பதத்தின்
மான வலக்கண் டரித்தோன புகழ்கல் வனையிற்பெரு
மான வலக்கண் டசர்க்கொழிப் பாயென மாலறுமே. (சு4)

மலை யனங்கங் கரியோன் பதம்பெரி தன்றுமன்றின்
மலை யனங்கங் கைவாரச் டிலேசன் மதலெகொன்றை
மலை யனங்கங் கணவெங் கணபண வாளரவன்
மலை யனங்கங் குலாங்கல் வனையிரு மாதவர்க்கே. (சு5)

இரும்புண் டாவெண்டு கண்மணி மந்திர மெய்தன்பரை
யிரும்புண்ட நீரெனத் தற்சேர்க்கு நாதனை யிக்குகெற்ப
யிரும்புண்ட ரீகமுஞ் சூழ்கல் வனையனை யெண்ணிப்பன்னி
யிரும்புண்டரு மயிற்றென் றிசைக்கோன் பின்னை யென்செய்வனே.

வன்னி களங்க னரிமா நுதிக்கு மலைமுகன்கை
வன்னி களங்கனி யென்றெண்ணு கண்டன் மகிழ்ந்துபெற்ற
வன்னி களங்கப டற்றோர் பிறவி வலைப்பினியாம்
வன்னி களங்களை யுங்கல் வனைக்கும்ப மாதங்கமே. (௬௭)

தங்க மலையி னுல்வேதப் போலி தனைவரைமா
தங்க மலையச மேழ்காதம் வாசந் தருங்கல்வனை
தங்க மலையம் பிகைகுமரா வென்று சாற்றிற்சந்த்
தங்க மலையரும் பாக்கொம் பிரண்டுந் தருவிப்பனே. (௬௮)

தருமந்தக் காரிடத் தாக்கிடு மாமுகன் சந்தனப்பூந்
தருமந்தக் காலசை கல்வனை வாசன்றன் னாட்டினின்மா
தருமந்தக் காலமுந் தப்பாமற் சாரதி தாரைத்துளி
தருமந்தக் கார்முந்த முன்றேர் கடவுதல் சால்புடைத்தே. (௬௯)

சாலிக்கு வாலிக்கு வெங்களை யேவித் தயங்கியபாஞ்
சாலிக்கு வாலிய தூசருள் கோலமுன் றுங்குபொறை
சாலிக்கு வாலிப மார்க்கண்டர்க் கீந்தவன் றந்தமைந்தன்
சாலிக்கு வாலிக்கு வான்ருவங் கலவனைத் தானத்தனே. (௭௦)

தான வரங்கம்பங் கஞ்செய்யுஞ் சாரங்கன் றுமுமுத்தித்
தான வரங்க்து வாவேற் குமரன் றமையமழைத்
தான வரங்கம் பலத்தான் றருகளி றேகல்வனைத்
தான வரங்க ஞதவாயென் சித்தத் தறியினின்றே. (௭௧)

சித்தம் பரமுத் தலைவேலன் பாம்பரை சிக்கெனவி
சித்தம் பரமுத் தறிகங்கொண டோன்மைந்தன் செய்யிற்பரி
சித்தம் பரமுத்த நாகொன்று கல்வனைத் தேவையுன்னுஞ்
சித்தம் பரமுத்த ராவாருக் காகுஞ் செயத்தம்பமே. (௭௨)

தம்புஞ் சுரதஞ்செய் யாதீன்ற செய்தொழுந் தாளினன்கீ
தம்புஞ் சுரமிழற் றுஞ்சோலைக் கல்வனைச் சாரலிற்பா
தம்புஞ் சுரத்துப் படச்சேக்கும் பொற்கொடி சற்பத்தினி
தம்புஞ் சுரநுண்டி போன்மொழி தேன்குழ றுனெங்குமே. (௭௩)

கும்ப னகத்திய னூலளந் தோகொற்ற வாகல்வளைக்
கும்ப னகத்திற் கனகா சுரற்செற்ற கோளரியே
கும்ப னகத்தின் சிறகநிர் தோன்றொழுங்கோன் வெற்பின்வாய்க்
கும்ப னகத்தின் புவிதாங்கி யோகுறைந் தாய்புயமே. (எச)

புயங்கந் தரித்தவன் கட்கலன் பூண்டு சிலம்பிசுற்றப்
புயங்கந் தமைந்து மடக்கிச் சடம்பற்று மூடவெம்பேய்
புயங்கந் தரத்தக்க கானுறை மாதவப் போதர்க்கன்றம்
புயங்கந் நாரிடுங் கல்வளை யானடிப் போதரிதே. (எஊ)

அரியா தவனிந் தளகேசன் வானயி ராபதத்தி
னரியா தவனிறைஞ் சுந்தாட் பதுமவண் டார்பிறப்பை
யரியா தவனி மலக்கல் வளையுறை யத்தபொய்யர்க்
கரியா தவநிலை யார்க்கெளி யானெ னகப்பொருளே. (எசு)

கப்பணத் தந்தமில் வெஞ்சூரட் டோனுடன் கார்க்கிடநா
கப்பணத் தந்த வரைக்குற மாதின் கருத்துறவா
கப்பணத் தந்தக் கரியாய்வந் தோக்கிடங் கஞ்சத்திரா
கப்பணத் தந்தவழ் செய்தொறு மாமுரல் கல்வளையே. (எஎ)

கல்லார மூரற்பெண் ணாக்குபின் ணாக்கனைக் கண்ணனென்னுங்
கல்லாரஞ் செங்கழு நீர்வாவி மேவிய கல்வளையான்
கல்லா ரருவியங் குன்றத்தி னேற்றுன் கணவர்பொன்னே
கல்லாரம் பூமுருக் கென்ற ரறிந்திலன் கான்மயிலே. (எஉ)

கானகத் தானத்தி சூழிலங் கேசனைக் காய்ந்துவெண்மை
கானகத் தானத்தில் வீழ்த்தரன் சேய்வளை கானறமுத்தங்
கானகத் தானத் திருள்சீய்க்குங் கல்வளைக் கட்டுபின்னற்
கானகத் தானத்தி யென்றேத்தி னென்பவக் கட்டறுமே. (எக)

கட்கஞ்ச மள்ளர் களைகளை கல்வளைக் கத்தன்றறு
கட்கஞ் சனைவதைத் தோன்மருகன் வரைக் காழன்மின்னே
கட்கஞ் சனப்புயல் பொங்கா லகால கடுவடுவெற்
கட்கஞ் சமானம் வரைப்பா யிருதொழில் காட்டரிதே. (அ0)

அரக்கர விந்தறக் கொன்றோன் பெருவழு தேவெங்கொலை
யரக்கர விந்தம் பயில்வன நீத்தன்மி னேறின்றுகே
ளரக்கர விந்தன் குலத்தோர் மணிகையி னாற்கல்வனை
யரக்கர விந்தம் புனைவோர்க் கொலிக்கு மரவங்களை. (அ4)

வங்கங் கணவர் நிதிதேடப் போனதென் வாய்ந்தபில
வங்கங் கணச்சி யுடைக்குங் குடக்கனி வாரந்தநற
வங்கங் கணவி மடைதத்து தென்கல் வனையிலர
வங்கங் கணன்கிரி யன்றாள்பொன் னங்க மருவுறவே. (அ2)

மருக்காவி னாதிடக் குங்குலு வாலயம் வாசங்கொள்ள
மருக்காவி பூம்பண்ணை நாறிடுங் கல்வனை வாரகொன்றைத்தா
மருக்காவி யன்ன வனைப்பா டிலர்கவி வாணரென்க
மருக்காவின் பாலுருத் தாலெனப் பாடுவர் மாந்தரையே. (அ5)

தரைக்குந் ததிக்குங் கனிவாயங் காந்து தயங்கியமந்
தரைக்குந் தவாளி தனுவாங்கு மால்பணி தற்பரன்மைந்
தரைக்குந் தளக்கஞ்ச மான்மகிழ் கல்வனை தாங்கியநா
தரைக்குந்தன் முன்னவ னைப்பாட லாற்கொள்வர் சங்கத்தரே. அச
சங்கர னாட்டத் திரண்டஞ்சு நாற்பொறிச் சர்ப்பம்வன
சங்கர னாட்டந் தவிர்த்தோன் றுயில்வடந் தண்டரளஞ்
சங்கர நாட்டயில் சேர்வஞ்சி கல்வனைத் தந்தியங்கு
சங்கர னாட்டன்பி னன்பகண் டாயென் றனதுயிரே. (அ6)

தனக்காக்கை யன்றி வழங்காரைப் பாடித் தளர்ப்பிய
தனக்காக்கை யுண்ணு முடல்வீக் கிடச்சலித் தேன்கிலவே
டனக்காக்கை போக்கிய நோக்கின் மைந்ததன் காரினைச்சந்
தனக்காக்கைநீட்டுதென் கல்வனை யன்பர் சகாயத்தனே. (அ7)

காயப் படவு துளங்கிச் சிலேட்டுமக் கால்விசைத்துக்
காயப் படவு முடியுதை யோமலர்க் காவணமா
காயப் படவுயர் கல்வனை நாத கரியுரியே
காயப் படவுமை காதல னின்ற கரமஞ்சனே. (அ8)

மஞ்சரிக் கண்ணியின் வேணியன் கல்வளை வாசன்மணி
மஞ்சரிக் கண்ணிய சாபத்தை மாற்றும் வரதன்வெற்பின்
மஞ்சரிக் கண்ணிப் புயத்தாய் மனங்கலங் காயின் றுநீ
மஞ்சரிக் கண்ணி நகைக்குடைந் தாயுன் மனத்தூமே. (௮௮)

தூங்கந்தத் தாவளங் தேரா னெனும்படை சூழ்ந்திடுஞ்சா
தூங்கந் தரணி படைத்திந்தர லோகமுந் துய்ப்பரிதோ
தூங்கந் தனிலுறை மாலேததுங் கல்வளைத் தும்பிகற்சின்
தூங்கந் த வேடுணைக் கன்பான மெய்த்திருத் தொண்டருக்கே. ௮௯

அருமந்த மாருதத் தேரோற்கு மைத்துன னுண்பிரா
னருமந்த மாருகன் கல்வளை யான்வெற்பி ஓடவரை
யருமந்தக் காக்குமுன் மாலையும் வாடின தையயில்லை
யருமந்த மானுக் கிருப்புவெள் ளேறுடை யான்வையமே. (௯௦)

வைப்பர சத்தி யுரியா னிடத்தின் மகிழ்தருபா
வைப்பர சத்தி திருமுலைப் பாலுண்ட வாயன்மத
வைப்பர சத்தி செறிந்திடுங் கல்வளை வானவர்கோ
வைப்பர சத்தினம் பெற்றாரற் றூர்துயர் மாநிலத்தே. (௯௧)

மாவா ரணமெனக் கொண்டோன் விழிபட்டு மாய்ந்தவெங்கா
மாவா ரணங்க ளொருநாலு மேத்தி வணங்குமந்த
மாவா ரணங்கல் வளையான்றந் தான்கொன்னற் மாலெடெங்கண்
மாவா ரணங்கினை யென்செய்கு வாய்மலர் வாளிகொண்டே. (௯௨)

வாள முருக்கிதழ் வல்லவை சேர்கல் வளைபிற்பிர
வாள முருக்கித வேணியன் வெற்பின் மதித்தசக்ர
வாள முருக்கு முலையாய் மலர்க்கரங் கொண்டுகர
வாள முருக்கயி னேர்வாரி பொத்துதன் மற்றரிதே. (௯௩)

மற்கடந் தாவருங் காமேவு கல்வளை வாசன்வெங்கா
மற்கடந் தார்புக ழைங்கரன் வெற்பில்வன் பார்த்தனுடன்
மற்கடந் தான்கட் டழல்குளிர் தீச்சுர வாரியென்னு
மற்கடந் தாங்கிய கொங்கையெவு வரறு மருவினளே., (௯௪)

மரக்கணி யார்தம் மலரேட விழ்த்து வயினிடத்த
மரக்கணி யாரெனச் சோதிடஞ் சொல்லினர் வானரிச்ச
மரக்கணி யாதுசெய் வாணம் விதிவசம் வல்லவைவா
மரக்கணி யார்மைந்தர் கல்வனை வாசர் மலையகத்தே. (கடு)

கத்தாறு காலிசை யார்க்குங் குழற்கரும் பேயுயர்மா
கத்தாறு காலக் கருமாரி வந்தது கன்னியம்பூ
கத்தாறு காலங் கணியள்ளி யார்ங் கரைசிற்திவே
கத்தாறு கால்வருங் கல்வனை வாழைங் கரன்வெற்பிலே. (கௌ)

கரனாக ராமுனி மாதாள் மேந்திய கல்வனையான்
கரனாக ராவற நேமிப் படைக்கல மேவிவரு
கரனாக ராசன் பணிபெரு மான்புகழ் கற்றிடச்சி
கரனாக ராதிப னாயிர நாப்பெற்ற காரணமே. (கௌ)

காரப் பிணைவிழி வல்லவை பாலமர் கல்வனையான்
காரப் பிணையென வெங்குரின் றேன்வெற்பிற் காமரந்த
காரப் பிணையற் சுருள்வஞ்சி போற்கன்னியீர் பொறியா
காரப் பிணையொன்று வந்ததுண்டோ சொல்லுங் கண்டதுண்டே. ()

கண்டால் முண்ட பெருமா னுதவிய கீர்முனைபுன்
கண்டால் மாந்தர்த் ககற்றாரு வாசனன் கல்வனையின்
கண்டால் நேருங் கரத்தானைக் காணத் தொழப்புகழக்
கண்டால்ங் கைத்தலம் பெற்றேனென் றேனென் கனதுயரே. (கௌ)

கனகந் தரநிற மால்சாபந் தீர்த்திடுங் காரணவென்
கனகந் தரநெஞ்சிற் றேன்றுபுன் மாலைகைக் கொள்வைசெங்கோ
கனகந் தருமலர் கோவைசெய் நாரூங் கவினுமன்றே
கனகந் தரள மணிமாடக் கல்வனைக் கற்பகமே. (கௌ)

கல்வனையந்தாதி முற்றிற்று.